

[21st August 1961]

V. GOVERNMENT BILLS.

(1) THE HOLDINGS (STAY OF EXECUTION PROCEEDINGS) (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1961.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ That leave be granted for the introduction of the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1961.”

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1961.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I introduce the Bill, Sir.

DEPUTY SPEAKER : The Bill is introduced.

(2) THE MADRAS CO-OPERATIVE SOCIETIES BILL, 1961 (L.A. BILL NO. 22 OF 1961).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I beg to move —

“ That the Madras Co-operative Societies Bill, 1961 (L.A. Bill No. 22 of 1961) as amended by the Select Committee be taken into consideration.”

உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவுச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் நீண்ட காலமாக நம்முடைய சட்டசபையில் இருந்து வந்திருக்கின்றன. அதற்கான முயற்சிகள் நான்கைந்து ஆண்டுகளாக எடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. முக்கியமாக இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி 30 ஆண்டுகள் கடறிந்துவிட்டன. ஆகவே காலத்திற்கு ஏற்றபடி இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு நீண்ட காலமாக இருந்தது. இதை இரண்டு—மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தயாரித்துக் கொண்டு வந்திருக்க முடியும். இடையில் மத்திய சர்க்கார் அடிக்கடி கூட்டுறவு சம்பந்தமாக அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்ததாலும், அதற்காக ஒரு தனிக் கமிட்டி போட்டுப் பரிசீலனை செய்ததாலும், சட்டத்தை ஏற்படுத்த ஒரு மாடல் பில் தயாரித்ததாலும், அதையெல்லாம் பார்த்துப் பிறகு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காக சற்றுத் தாமதப்படுத்தியிருந்தோம். ராஜ்ய சர்க்கார் சென்ற ஆண்டு இந்தச் சட்டத்தைத் தயாரித்து, இந்தச் சபையின் முன்பு வைத்து, அதை ஒரு ஆய்வுக் குழு விற்கு அனுப்பினார்கள். அந்த ஆய்வுக் குழு இதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து தன்னுடைய அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. சாதாரணமாக ஆய்வுக் குழுவின் அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கும்போது ஆய்வுக்குழு என்னென்ன திருத்தங்கள் செய்தது என்று சொல்லுவது வழக்கம். ஆய்வுக் குழு செய்திருக்கிற திருத்தங்களெல்லாம் அறிக்கையிலேயே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால், அதைப்பற்றி விவரிக்காமல், இப்போது செய்திருக்கிற சட்டம் எந்தெந்த முறையில் முற்போக்கு வாய்ந்தது என்று நான் விளக்குவதற்கு முன்வருகிறேன்.

இப்போது இருக்கக் கூடிய சட்டத்தை விட நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதா பல முன்னேற்றகரமான திட்டங்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. அவைகளைப் பற்றி எல்லாம் இப்போது நான் சற்று எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

21st August 1961] [Sri R. Venkataraman]

கூட்டுறவு சங்கங்களிலே யார் வேண்டுமானாலும் சேரக்கூடிய உரிமை இருக்க வேண்டுமென்பது இப்போது உள்ள கருத்து. 20—30 ஆண்டு களுக்கு முன்பு கூட்டுறவு சங்கம் அமைக்கின்ற காலத்தில், யார் அமைக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ, அவர்கள் மாத்திரம் சேர்ந்து, அவர்கள் இஷ்டப்பட்டவர்களை மாத்திரம் சேர்த்து அமைக்க வேண்டும் என்பது அந்த நாளைய கருத்து. இன்று கூட்டுறவுச் சங்கம் பரவலாக எல்லோருக்கும் உதவி அளிக்கும் வகையில் திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துக்குப்பட்டு, இந்தச் சட்டத்தில் 17-வது பிரிவில் திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, குறிப்பிட்ட சொஸைட்டிகளில் அங்கத்தினர்களாவதற்கு அப்ளிகேஷன் போட்டால், உடனடியாக அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது என்னென்ன சொஸைட்டிகள் என்று சட்டத்தில் நாம் சொல்லாவிட்டாலும், எதை மனதில் வைத்திருக்கிறோம் என்று சட்டசபையில் விளக்கலாம். கடன் வாங்கும் சொஸைட்டிகள் (க்ரெடிட் சொஸைட்டிஸ்), ஸ்போர் நடத்தும் சொஸைட்டிகள் (கன்ஸ்யூமர்ஸ் சொஸைட்டிஸ்) மற்றும் விற்பனைத் தரப்பனங்கள் (மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிஸ்) ஆகியவைகளில் வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள், சேரத் தகுதி பெற்றவர்கள், பெறாதவர்கள் என்ற பாகுபாடு வேண்டியதில்லை. இந்த மாதிரி சொஸைட்டிகளில் அப்ளிகேஷன் போட்டவுடன் அவர்களை அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். “தி ப்ரின்ஸிபிள் ஆப் யுனிவர்ஸல் மெம்பர்ஷிப்”—ஐ இந்த சொஸைட்டிகளில் நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அவ்வாறு சேர்த்துக்கொண்ட பிறகு ஒருவர் தகுதியற்றவர் என்று கமிட்டி கருதினால் அவரை நீக்குவதற்கு ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு மனுப் போடவேண்டுமே தவிர அவரைச் சேர்த்துக் கொள்ள முடியாது என்று சொல்ல இப்போது போடும் சட்டத்தில் அதிகாரம் இல்லை. மற்ற சொஸைட்டிகளிலே, உதாரணமாக, வீவரல் சொஸைட்டியாக இருந்தால் தனி இருந்தால்தான், அல்லது ஜாயின்ட் ஃபார்மிங் சொஸைட்டியாக இருந்தால் நிலம் இருந்தால்தான் அல்லது உழைப்புக்கு எவ்வளவு பேர்கள் தேவையோ அவ்வளவு பேர்களைத்தான் சேர்க்க முடியும். அந்த விதமான சொஸைட்டிகளில் அங்கத்தினர்களாகச் சேர மனுப் போடவேண்டும். மனுவைக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து அவர்களை அநியாயமாக சேர்த்துக் கொள்ள முறுத்துவிட்டால் அதற்குமேல் ரிஜிஸ்ட்ராரிடத்தில் அப்பீல் போட வேண்டும் என்று உரிமை கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அங்கத்தினர்களாக எல்லோரும் சேர்ந்து அதைப் பலப்படுத்துவதற்கு ஒரு பெரிய சந்தர்ப்பம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்ததாக நாம் செய்திருக்கிற பெரிய மாறுதல் இப்போது இருக்கிற சொஸைட்டி பைலாக்களை சர்க்கார் நோக்கத்திற்கு ஒத்தவாறு திருத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் அதைத் திருத்துவதற்கு சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை. உதாரணமாக நாம் இப்போது ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் ஒரு லாண்ட் மார்ட்டுக்கேப் பாங்க் வைக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். ஆனால் முன்பு லாண்ட் மார்ட்டுக்கேப் பாங்க் ஆரம்பித்த காலத்தில் இரண்டு தாலுக்காக்களுக்கு அல்லது பல பகுதிகளுக்குச் சேர்த்து ஒரே லாண்ட் மார்ட்டுக்கேப் பாங்க் இருந்தது. அந்த பாங்குகளைப் பிரித்து ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் ஒரு பாங்க் வைக்க பைலாக்களைத் திருத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், இப்போது இருக்கின்ற முறையில் சொஸைட்டி ஒத்துக் கொண்டால்தான் செய்ய முடியும். இல்லாவிட்டால் செய்ய முடியாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதை மாற்றி இப்போது பைலாக்களைத் திருத்துவதற்கு ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஏரியா ஆப் ஆப்ரேஷனை மாற்றுவதற்கும், சொஸைட்டி செய்யக்கூடிய சேவைகளை விஸ்தரித்து அதிக நன்மை செய்ய வழி செய்யவும் அவசியம் என்று ரிஜிஸ்ட்ரார் கருதினால் பைலாக்களைத் திருத்த வேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுக்கலாம். அவ்வாறு நோட்டீஸ் கொடுத்தால் சொஸைட்டி அதைப் பரிசீலனை செய்து, அதை அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் ஆட்சேபணை சொல்லலாம். ஆட்சேபணைகளை ரிஜிஸ்ட்ரார் பரிசீலனை செய்து அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டால் மாற்றுவதை விட்டுவிடலாம். இல்லாவிட்டால் மாறுதல் செய்தாக வேண்டும் என்று முடிவு செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri R. Venkataraman] [21st August 1961]

இன்னொரு துறையில் ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு அதிகாரம் தேவையாக இருக்கிறது. இப்போது நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று திட்டம் வைத்திருக்கிறோம். சில சொஸைட்டிகளில் நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க வசதியாக பைலா இல்லை. பைலாவைக் காட்டி நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவேதான் இந்த விதமாக நல்ல முறையில் சேவை செய்வதற்கு ஏதாவது பைலாவில் திருத்தம் அவசியமென்றால் அதைச் செய்யக் கூடிய உரிமை ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு வேண்டும் என்று இந்தத் திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

வரவர நம்முடைய நாட்டிலே கூட்டுறவு சங்கங்கள் எல்லாம் வளர்ந்து கொண்டே வருகின்றன—பெரிதாகிக்கொண்டு வருகின்றன. சில கூட்டுறவு சங்கங்கள் ராஜ்யம் பூராவும் பரவியிருக்கின்றன. சில கூட்டுறவு சங்கங்கள் 5,000 பேர்களுக்கு மேற்பட்ட அங்கத்தினர்களைக் கொண்டதாக இருக்கின்றன. ராஜ்யம் பூராவிலும் இருக்கக்கூடிய சங்கங்கள் அல்லது ஏராளமான மெம்பர்களைக் கொண்ட சங்கங்கள் ஒழுங்கான முறையில் ஒரு ஜெனரல் பாடியை நடத்த முடியாது. உதாரணமாக ராஜ்யம் பூராவிலும் இருக்கக்கூடியக் கூட்டுறவு சங்கத்தில் ஜெனரல் பாடியை நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் எந்த ஊரில் கூடுகிறதோ அந்த ஊரில் இருக்கிறவர்கள் தான் வருவார்கள். அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தான் ஜெனரல் பாடியின் அபிப்பிராயமாகப் போய்விடும்.

அதே போல்தான் 50,000 மெம்பர்கள் கொண்ட டி.யூ.சி.எஸ். இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் மொத்த பேரையும் கூட்டி ஜெனரல் பாடி கூட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், அது சரியாக முடியக்கூடியக் காரியமல்ல. ஆகவே இப்போது இது விஷயத்தில் ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதாவது அதிக எரியா ஆப்ரஷன் அல்லது அதிகப்படியான அங்கத்தினர்கள் இருக்கக்கூடிய சொஸைட்டிகளுக்கு ரெப்ரசென்டேட்டிவ் ஜெனரல் பாடி ஒன்று தேர்ந்தெடுத்து, அந்த ரெப்ரசென்டேட்டிவ் ஜெனரல் பாடி செய்யக்கூடிய காரியங்களை ஜெனரல் பாடி கூட்டம் செய்ததாக ஒப்புக் கொள்வதாகும். இந்த உரிமையை இப்போது கொடுத்திருக்கிறோம். இது மிகவும் அவசியமான மாறுதல். ஏனென்றால், இன்றைக்குக் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் அதிகமாக வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன என்பது உண்மை. எல்லாவற்றிற்கும் அங்கத்தினர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொண்டு செய்வது என்பது இயலாத காரியம். ஆகவே தான் இப்படிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, மாணேஜிங் கமிட்டி எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதிலே சில மாறுதல்கள் செய்திருக்கிறோம். இந்த மாணேஜிங் கமிட்டிகள் ஏதோ 1, 2, 3 வருஷங்கள் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி போட்டிருப்பதால், அதிலே உள்ளவர்கள் ரிடையர்ட் ஆகிவிட்டால் மீண்டும் அவர்களுக்காகத் தேர்தல் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக மாணேஜிங் கமிட்டி நிரந்தரமாகத் தொடர்ந்து இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு மாணேஜிங் கமிட்டி இருக்க வேண்டுமென்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாணேஜிங் கமிட்டிகளிலே மூன்றில் ஒரு பங்கு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ரிடையர்ட் ஆகும். இந்தத் திருத்தத்தை இப்போது நாம் செய்திருக்கிறோம். இப்படிச் செய்திருப்பதால் தொடர்ந்து மாணேஜிங் கமிட்டி இருந்து கொண்டு செயலாற்றிவரும். அதாவது நமது லெஜிஸ்லேட்டிவ் கவுன்சில் தொடர்ந்து இருந்து பணியாற்றி வருவது போல், சொஸைட்டிகளும் இனரீத் தொடர்ந்து இருந்து பணியாற்றும். ஆனால் ஒரு ஆண்டிற்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு பேர் மாறிக் கொண்டு வருவார்கள்.

இரண்டாவதாக, இதுவரையில் இந்த மாணேஜிங் கமிட்டித் தேர்தல் எந்த முறையிலும் நடந்து கொண்டு வந்தது. ஆனால் இப்போது சட்டப்படி தேர்தல் பாலிட் மூலமாகத்தான் நடத்த முடியும். இந்த இரு முக்கிய மாறுதலையும் இப்போது செய்திருக்கிறோம். அதனால் தேர்தலில் எல்லாவிதப்

21st August 1961] [Sri R. Venkataraman]

பிரச்சினையும் எழாமல் நியாயமான முறையிலே நடக்கும். இந்த மசோதா கொண்டு வந்த காலத்தில் மாணேஜிங் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் இது பற்றி இரண்டு விஷயங்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஒன்று, மாணேஜிங் கமிட்டியிலே இருப்பவர்கள்; இரண்டு டெர்ம் மெம்பர்களாக அதிலே இருந்து விட்டால், அடுத்து உடனடியாக அவர்கள் மூன்றாவது டெர்முக்கு தேர் தலில் நிற்கக் கூடாது. அதோடு ஒரு மாணேஜிங் கமிட்டி மெம்பர் ஒரே மெம்பர் 5 மேனேஜிங் கமிட்டிகளுக்கு மேல் அங்கம் வகிக்கக் கூடாது என்று திட்டங்கள் கொண்டு வந்திருந்தோம். விவாதம் நடக்கின்ற காலத்திலேயும் இதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் இது விஷயத்தில் ஏதாவது ஒன்றை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளலாமா என்று யோசித்தது. இரண்டையும் அப்படியே செய்வது என்பது நோக்கமல்ல. இதைப் பின்னால் பரிசீலனை செய்து கொள்ளலாம் என்று செலக் கமிட்டிக்கு விட்டு, அதன்படி முடிவு செய்யலாம் என்று சொன்னோம். அசெம்பிளியில் கொண்டு வந்து முதன் முதலில் இதை பிரேரேபிக்கின்ற போதே இதைத் தான் சொன்னோம். இதற்கு எதிர்ப்பு வந்ததால் மாறுதல் வந்தது என்று சொல்வதற்கில்லை. அப்படி எதிர்ப்பின் காரணமாக மாறுதல் வந்தது என்று சொன்னாலும் தவறில்லை. ஜனநாயக முறைப்படி எதிர்ப்பு வந்தால் அதை ஏற்றுக் கொள்வது என்பதும் நியாயமான முறையே. இப்போது இந்த இரண்டு ஷரத்துக்களிலே ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். அதாவது ஒரு மாணேஜிங் கமிட்டி அங்கத்தினர் 5 கமிட்டிகளுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்பதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். இது ஒரு முற்போக்கான அம்சமாகும். ஏனெனில், பல கமிட்டிகளில் இருந்து கொண்டு பல வேலைகளைச் செய்ய முடியாமல், எந்த அலுவல்களையும் சரிவரச் செய்ய முடியாமல் போய்விடும். இரண்டாவதாக இப்படிச் செய்வதின் மூலமாக வேறு பலருக்கும் சந்தர்ப்பம் அளிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். இப்போது செய்திருக்கின்ற இந்த மாறுதல் ஒன்றும் புதிதல்ல. இது ஏற்கனவேயே கம்பென்ச் சட்டத்திலே ஒருவர் 10 மாணேஜிங் கமிட்டிகளுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று இருக்கிறது. அதே போல் 20 டைரக்டர்களுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. அதே போல் பாங்குச் சட்டத்தில், ஒரு பாங்குக்கு மேல் டைரக்டராக இருக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் திருத்தம் மிகவும் முற்போக்கான ஒரு திருத்தமாகும். இதை நாம் அனைவரும் வரவேற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்ததாக, இந்த அங்கத்தினர்கள் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு சூபர்சீட் செய்து விட்டால், அவ்வாறு சூபர்சீட் செய்வதற்கு முன்னால் அவர்கள் எல்லாம் ராஜினாமா செய்து விட்டு, மீண்டும் அவர்கள் தேர்தலுக்கு நின்று அவர்களே மீண்டும் அங்கத்தினர்களாக வந்து விடுகிறார்கள். இந்த முறை நடைமுறையிலுள்ள சட்டத்தில் செல்லுபடியாகக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதற்காகத் தான் இவ்வாறு நடக்கக் கூடாது என்பதற்காக இப்போது இந்தப் புதுச் சட்டத்தில் ஷரத்து போடப்பட்டு இருக்கிறது. ஒரு அங்கத்தினர் மீது சூபர்சீட் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டால், அவர் தேர்தலுக்கு நிற்கக் கூடாது. சூபர்சீட் செய்யப்பட்டு, அது செல்லுபடியாகி விட்டால் அப்போது அவர் அங்கத்தினராக இருந்தாலும் கூட, அதற்கு பின்னால் மூன்று வருடங்களுக்குத் தேர்தலுக்கு அவர் நிற்கக் கூடாது என்று ஒரு புதிய திருத்தம் செய்திருக்கிறோம்.

அடுத்ததாக, இப்போது கூட்டுறவு இயக்கத்திலே இரண்டுவிதமான அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. ஒன்று சர்க்கார் நேரடியாகப் பங்கெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பங்கெடுத்துக் கொள்வதன் மூலமாகத்தான் சர்க்கார் தனது பங்கை நிறைவேற்ற முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதனால் அவசியம் சர்க்காரின் டைரக்ட் பார்டிசிபேஷன் அவசியமென்றும், நல்லதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. மற்றொரு அபிப்பிராயமும் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது சர்க்காரின் நேரடிப் பங்கு இருக்கக் கூடாது என்பதாகும். சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை ஸ்டேட் சொசைடி மூலமாகக் கொடுத்து, ஸ்டேட் பாங்கு அந்தப் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது. அதே போல், ஸ்டேட் பாங்கு சென்ட்ரல் பாங்குக்குக்

[Sri R. Venkataraman] [21st August 1961]

கொடுத்து, அவர்கள் அதைப் பிரமரி பாங்குகளுக்குக் கொடுத்து, அந்த வகையில் சர்க்காரின் இன்-டெரக்ட் பார்டிசிபேஷன் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இதில் எது நல்லது என்பதைப் பற்றி பல சர்ச்சைகள் எல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது இருக்கின்ற சட்டத்தில் நாம் இந்த இரண்டுக்கும் வழி செய்திருக்கிறோம். விரும்பினால் சர்க்காரின் பங்கு இருக்கும்; இல்லாவிட்டால் அவர்கள் இன்-டெரக்ட் ஆகவும் பார்டிசிபேஷன் செய்யலாம் என்று ஷரத்துக்கள் போட்டு இருக்கிறோம். கிளாஸ் 44-ஆ வதைப் பார்த்தாலும், அதற்குப் பின்னுள்ள 5, 6 ஷரத்துக்களைப் பார்த்தாலும் டைரக்ட் பார்டிசிபேஷனுக்கான ஷரத்துக்கள் போடப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். அதேமாதிரி மறைமுகமாகப் பங்கு கொள்வதற்கான ஷரத்துக்களையும் ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, ஒரு முக்கியமான மாறுதல் ஒன்று செய்கிறோம். அதாவது ஒரு சொஸைட்டிக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நிகர லாபத்தை எப்படிப் பங்கிட வேண்டுமென்பதைப் பற்றியது. இதற்கான ஷரத்துக்களை இப்போது போட்டிருக்கிறோம். கிளாஸ் 62-ல் நெட் பிராபிட் எப்படி விநியோகிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவது 25 சதவிகிதம் ரிசர்வ் பணங்குக் கொடுத்து விட வேண்டும். இரண்டாவது, சர்க்கார் ஏதாவது பணங்கள் நியமித்தால் அதற்கு அவர்கள் குறிப்பிட்ட அளவு போட வேண்டும். எதற்காக என்று சொன்னால், நாம் அக்கிரகஸரல் கிரெடிட் கூட்டுறவு சொஸைடி என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இதில் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு, அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய கடன் தொகைக்கு நஷ்ட ஈடாக ஓரளவு தொகை தனியாக ஒதுக்குவதற்கு வழி செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே இதற்காகக் கட்ட வேண்டிய கட்டணம் இரண்டாவதாகும். மூன்றாவது, ஷேர் ஒல்டர்களுக்கு டிவிடென்ட் கொடுக்க வேண்டும். நான்காவது, ஷேர் ஒல்டராக இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் அந்த சொஸைடியிலே வேலை செய்யக்கூடிய சிப்பந்திகளுக்குப் போனஸ் கொடுக்க வேண்டும். ஐந்தாவது, கூட்டுறவு கல்விக்காகக் கொடுக்கவேண்டும். இப்போது கூட்டுறவு பற்றி பல பயிற்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன. ஆகவே அந்த பண்டிற்குப் பணம் தர வேண்டும். ஆகவே இதை அமைத்திருக்கிறோம். ஆறாவது, தனிப்பட்ட விசேஷ பண்ட ஏதாவது ஆரம்பித்தால் அதற்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஏழாவது, காமன் குட் பண்ட; இதில் தர்மத்திற்குக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இது போக மீதமிருந்தால், அவைகள் மறுபடியும் ரிசர்வ் பண்டக்கே போகும். இப்போது இவைகளை யெல்லாம் மிகவும் விரைமாகச் சொல்லி இருக்கிறோம். இது வரையில் அந்தந்த சொஸைடி தன்தன் இஷ்டப்படி எதற்குக் கொடுக்கலாம், கொடுக்கக் கூடாது என்ற வழி முறை இல்லாமல் இருந்தது. ஆனால் இப்போது இவைகளை வரையறுத்து, நியாயமான முறையில் இதில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய எல்லாவற்றுக்கும் நியாயமான முறையில் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் நிகர லாபம் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இதில் ஒரு சிலருக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டது. இப்படி நீங்கள் லாபத்திலிருந்து போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி விட்டால், இன்கம் டாக்ஸ் கொடுக்க வேண்டிய சொஸைடிகள் எல்லாம் எப்படி இந்த நிகர லாபத்தில் டாக்ஸ் கட்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்காக வேண்டிய நாம் சட்டத்தில் ஒரு மாறுதல் செய்து இருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தில் நிகர லாபம் என்பது என்ன என்பதையும், இன்கம் டாக்ஸ் கட்டக்கூடிய சொஸைடிகள் எப்படி அதைச் செலுத்த வேண்டுமென்பதற்கும் வழிமுறை வகுத்திருக்கிறோம். ஆகவே அதற்கும் இதற்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை என்பதைத் தெளிவு படுத்தி இருக்கிறோம்.

அடுத்தாற்போல் ஒரு முக்கியமான அதிகாரம் ஒன்றையும் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தவறு செய்கிற சொஸைடிகளில் இருக்கக்கூடிய சிப்பந்திகளைச் சர்க்காரால் ஒன்றுமே செய்ய முடியவில்லை. தவறு செய்பவர்கள் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், சொஸைடிகள் நடவடிக்கை எடுப்பதே இல்லை. ஒரிரண்டு சொஸைடிகளில் என்ன நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று பார்த்தால், தவறு செய்தவர்கள் மீது

21st August 1961] [Sri R. Venkataraman]

நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்கள் எடுக்காத காரணத்தினால் அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய தஸ்தாவேஜிகளை மறைத்து விடும்படியான நிலைமையே ஏற்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கங்களில் ஏதாவது குற்றம் ருசப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் யார் குற்றம் செய்தார்களோ உடனே அவர்களை நீக்கிவிட்டு, அதற்கு வேண்டிய தஸ்தாவேஜிகளைப் பாதுகாப்பு செய்தால் தான் பின்னால் குற்றத்தை நிரூபிக்க முடியும். இந்த விதமாகத் தவறுகள் செய்கின்ற சிப்பந்திகளை நீக்கவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய அதிகாரத்தை ரிஜிஸ்டிரார் அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

புதியதாக இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு தனி “சாப்டர்” சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதே அதுதான் “ஜாயிண்டு பார்மிங் சொஸைட்டிஸ்” பற்றியது. நாம் கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் அமைக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அதை எந்த முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று விதிகளெல்லாம் இப்பொழுது செய்யப் பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக இப்பொழுது “ஜாயிண்டு பார்மிங் சொஸைடி” என்று சொன்னால் என்ன என்பதை விவரித்து நாம் “டிபைன்” செய்திருக்கிறோம். பலர் தங்களுடைய நிலங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கூட்டாக விவசாயம் செய்வது தான் “ஜாயிண்டு பார்மிங் சொஸைடி” என்று நினைக்கிறார்கள். தனியாக அவர்கள் விவசாயம் செய்து கொண்டு கடன் முதலியவைகள் வாங்கினால் அது “ஜாயிண்டு பார்மிங் சொஸைடி” ஆகாது. கூட்டாக விவசாயம் செய்வதை “ஜாயிண்டு பார்மிங் சொஸைடி” என்று நாம் இப்பொழுது சொல்லியிருக்கிறோம். அவ்வாறு கூட்டாக விவசாயம் செய்கிற பொழுது ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் அவரவருடைய நிலத்தைச் சேர்க்கிறார்கள். குறைந்த பட்சம் 5 வருஷங்களுக்காவது அந்த நிலத்தில் கூட்டாக விவசாயம் செய்வதற்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு மேல் வேண்டுமானால் “பைலான்” பிரகாரம் செய்து கொள்ளலாம். குறைந்த பட்சம் ஐந்து வருஷங்களுக்குக் கூட்டாக விவசாயம் செய்வதற்கு அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறோம். ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு அல்லது குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பிறகு தங்களுடைய நிலத்தை திருப்பி வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு திருப்பிப் பெறமுடியும் என்பதையும் நாம் கண்டிக்கிறோம். ஏனென்றால் 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு நிலத்தைச் சேர்த்து, அந்த இடத்திலே ஒரு கிணறு வெட்டி அல்லது வேறு ஏதாவது “இம்ப்ரூவ்மெண்டு” செய்தவுடன் “சரி தான், என் நிலத்தைப் பிரித்துக் கொண்டு நான் போகிறேன், எனக்கு நிலத்தைக் கொடுத்தாக வேண்டுமென்று” சொன்னால், பொதுவாகச் செய்த நன்மையின் லாபம் தனியாக ஒருவருக்குப் போய்விடும். அதைத் தவிர்ப்பதற்கு வேண்டிய விதிகளெல்லாம் போட்டிருக்கிறோம். அவ்வாறு பிரித்துக் கொண்டு போக வேண்டுமென்று சொன்னால், பிரித்துக் கொண்டு போக விரும்புகிறவர்களுக்கு வேறு ஏதாவது பக்கத்தில் அல்லது அருகாமையில் சொஸைடியில் ஒதுக்குப்படிமாக இருக்கக் கூடிய நிலத்தைக் கொடுக்கலாம். அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் சரியாகப் போய்விடும் என்ற ஷரத்து இருக்கிறது. அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று சொன்னால் “அக்விலிஷன் ஆக்ட்” பிரகாரம் அவர்களுக்கு எந்த விதத்தில் காம்பென்ஸேஷன் கொடுத்து அந்த நிலத்தைக் கூட்டுறவு சொஸைடி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கான விதிகள் போடப்பட்டிருக்கிறது. காம்பென்ஸேஷன் எப்படிக் கொடுக்கவேண்டும், காம்பென்ஸேஷன் எவ்வளவு என்றெல்லாம் விதிகளில் விவரிக்கப்படுகிறது. இன்னும் யாராவது 10 பேர்கள் சேர்ந்து, அவரவர் 5 ஏக்கர் 10 ஏக்கர் போட்டு, 50 ஏக்கர், 100 ஏக்கர் கூட்டாகத் தயார் செய்து ஒரு சொஸைடி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நினைக்கிறபொழுது, நடுவிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு சிறு பகுதி நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒன்றிரண்டு பேர்கள் மாதிரி “அப்ஜெக்ஷன்” செய்தால், அதனால் ஒரு சொஸைடி அமைக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுமேயானால், அந்த நிலத்தை “லாண்டு அக்விலிஷன் ஆக்ட்” பிரகாரம் வாங்குவதற்கு இந்த மசோதாவில் அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதிலும் மொத்தம் சொஸைடிக்கு எவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறதோ அதில் 10-ல் ஒரு பங்குக்கு அதிகமாக “அக்விலிஷன்”

[Sri R. Venkataraman] [21st August 1961]

செய்ய முடியாது. அப்படி 10-ல் ஒரு பங்கு நிலத்தை அக்விவிஷன் செய்வதாக இருந்தால்கூட, அது அவசியம், இல்லாவிட்டால் சொஸைடி அமைக்க முடியாது என்று நிரூபித்தால் தான், அந்த விதமாக அவர்கள் அந்த நிலத்தை அக்விவிஷன் செய்யலாம் என்ற விதியும் போட்டிருக்கிறோம். சிலருக்கு இதைப்பற்றிச் சந்தேகம் வந்துவிட்டது. எப்படி கோவாபரேடியப் பார்மிங்க்மாக லாண்டு அக்விவிஷன் செய்யலாம் என்று சிலர் கேட்கிறார்கள், யாரோ ஒருவர் தனியாக கம்பெனி வைப்பதற்கு குப்பன், சுப்பன் நிலத்தை லாண்டு அக்விவிஷன் ஆக்ட்படி வாங்குவது நியாயம் என்று ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். வேறு ஏதாவது காரியத்திற்கு என்றால் லாண்டு அக்விவிஷன் ஆக்ட்படி நிலத்தை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும் பொழுது கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைப்பதற்காக லாண்டு அக்விவிஷன் ஆக்ட்படி நாம் நிலத்தை வாங்கிக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லுவது சரியான வாதம் அல்ல என்று தெளிவாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு செஸைடி வைப்பதற்காக வேறு 1,000, 2,000 ஏக்கர் நிலத்தை லாண்டு அக்விவிஷன் ஆக்ட்படி வாங்குவது என்றால் அது தவறாகும். பலர் சேர்ந்து கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைப்பதற்கு முன் வந்து அவ்வாறு செய்வதற்கு ஒருவர், இருவர் மாத்திரம் இடையூறுக இருந்தால், அதுவும் மொத்த நிலத்தில் 10 சதவிகிதத்திற்கு குறைவாக இருக்கும் நிலமாக இருந்தால், அதை லாண்டு அக்விவிஷன் ஆக்ட்பிரகாரம் வாங்குவது தவறு இல்லை என்பதுதான் சர்க்கார் அபிப்பிராயம். அதை சட்டசபை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் ஒரு பெரிய மாறுதல் என்னவென்றால், டிரிப்பூனல் என்ற கோர்ட்டு ஒன்றையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ரிஜிஸ்டிரார் லர்சார்ஜ் செய்கிறார்கள், அல்லது சில பொதுக்களை “அடாச்” செய்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் “குவாலி ஜாடிஷியல்”, அதாவது பாதி அடமினிஸ்ட்ரேஷன், பாதி ஜட்ஜ் போல் செய்யக்கூடிய வேலைகள். இவற்றிற்கு மேல் இருக்கக் கூடிய அப்பீல்களை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும் என்று வைத்து அவைகளை டிரிப்பூனலின் தீர்ப்பிற்கு விட்டிருக்கிறோம். ஒன்றோ அல்லது ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட டிரிப்பூனல்களை அமைப்பதற்கு இந்த மசோதாவில் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கடைசியாக, ஒரு பெரிய மாறுதல் என்னவென்று சொன்னால், கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பலப்படுத்துவதற்கு “ஸெல்ப் ரிஸ்யான்ஸ் சொஸைடீஸ்” ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற ஒரு லட்சியம். இப்பொழுது இருக்கிற கூட்டுறவு சங்கங்கள் பொது மக்களுடைய பணத்திலிருந்தோ அல்லது அவர்கள் இடத்தில் இருக்கக்கூடிய சேமிப்பைத் திரட்டியோ பொது மக்களுக்குச் சேவை செய்வதில்லை. ரிசர்வ் பாங்கு கடன் கொடுப்பதை டிஸ்டிரிபியூட் செய்கிறோம். ஒழுங்காக, நியாயமாக வாங்கித் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுகிறோம். அந்த முறையில் தான் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் பெருவாரியாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. வெளி நாடுகளில் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் நடக்கின்ற முறையைப் பார்த்தால், மக்களுடைய சேமிப்பை எடுத்து, அதையே மக்களுக்கு உபயோகப்படும்படி செய்கிறார்கள். டொபாலிட்டட் ஏராளமாக வாங்கி, அந்த டொபாலிட்டட் மூலம் வருகிற தொகையை ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கோ அல்லது வேறு கூட்டுறவு பணிகளுக்கோ உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இந்த விதமாக இயங்குகிற சொஸைடிகளுக்குச் சில சலுகைகளை நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். 110-வது பிரிவில் அந்த சொஸைட்டிகளுக்குச் சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறோம். இதைத்தவிர சர்க்காருக்கு இன்னும் சலுகைகள், “எக்ஸெம்ப்ஷன்” கொடுப்பதற்கு உரிமைகள் இருக்கின்றன. எது நியாயமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறார்களோ அதைக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறது. இதன் மூலம் “ஸெல்ப் ரிஸ்யான்ஸ் சொஸைடிகளுக்கு” சர்க்காரிடமிருந்தோ அல்லது மத்திய பாங்கிலிருந்தோ கடன் வாங்காமல் மக்களுடைய சேமிப்பைத் திரட்டி டொபாலிட்டட் மூலம் நடத்துகிற சொஸைடிகளுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்பது சர்க்காரின் லட்சியம். அந்த லட்சியத்திற்கு எந்த ஒரு முயற்சி செய்தாலும், அவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று விதிகள் பிறப்பித்திருக்கிறோம்.

21st August 1961] [Sri R. Venkataraman]

இவைதான் இப்பொழுது இருக்கிற சட்டத்திற்கும், கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவுக்கு இடையே உள்ள பெரிய மாறுதல்கள். நடப்பு அபிப்பிராயங்களுக்கும், இப்பொழுது இருக்கிற தேவைகளுக்கும் இது அத்தியாவசியமானது. இந்த மசோதாவைச் சட்டசபை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“That the Madras Co-operative Societies Bill, 1961 (L.A. Bill No. 22 of 1961), as amended by the Select Committee, be taken into consideration.”

Hon. Member Sri N. K. Palanisami will now initiate the discussion.

*SRI N. K. PALANISAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் 10-30 a.m.
அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய மசோதா, பல முற் போக்கான தீர்மானங்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, வோட்பை பால்ட், யாரையும் சேர்த்துக்கொள்வது, போன்ற முறையில் திருத்தப் பட்டிருப்பது பற்றி நாம் எல்லோரும் சந்தோஷப்பட வேண்டும்.

(Sri B. K. Linga Gowder in the Chair.)

ஆனால், இதிலே சேர்க்க வேண்டிய முக்கியமான திருத்தம், செலக் கமிட்டியில் தோற்கடிக்கப்பட்டதைப் பற்றி வருந்தாமல் இருக்க முடியாது. சர்க்காரே கொண்டு வருவது அதை செலக் கமிட்டியில் அவர்கள் கட்சிக் காரர்களே தோற்கடிப்பது என்ற நிலையில் பல பில்களைப்பார்க்கிறோம், அப்படியென்றால், சர்க்கார் ஏன் இதைக் கொண்டு வரவேண்டும்? சர்க்காரின் கொள்கைதான் என்ன? அடிப்படையாக சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டும், பொதுத் துறையை மேலும் மேலும் பலப்படுத்த வேண்டும் என்கிற சர்க்கார், பல கன்ஸ்யூமர் கூட்டுறவு சொசைடிகள் இன்னும் பல சொஸைட்டிகள் மூலம் மக்களுக்கு நன்மைகள் செய்ய வேண்டும், அதற்கு மக்களின் ஆதரவு தேட வேண்டும் என்ற முறையில் பில்லைப் போட்டுவிட்டு, அதிலே உள்ள முக்கியமான தீர்மானத்தைக் கை விட்டுவிடுவது என்றால், வருந்தாமல் இருக்க முடியாது. பூர்ணமாக சந்தோஷப்பட முடியாது. Operation was successful the patient died என்ற முறையில்தான் இது இருக்கிறது. உண்மையில் அடிப்படையான நோக்கமே தோற்கடிக்கப்பட்டுவிட்டது. லார்ட் மெக்காலே காலத்தில் கிரிமினல் ப்ரொவீஜர் கோட், 100 வருஷங்களுக்கு முன்னால் போடப்பட்டது. அதற்கு மாற்றமே செய்யக்கூடாது என்கிறது போல, இன்றைக்கு கூட்டுறவுச் சட்டங்கள் 30 வருஷ காலமாக இருந்து வருகின்றன. ஆகவே அதையும் இன்றைக்கு மாற்ற வேண்டாம் என்பது பலருடைய எண்ணம். அப்படிச் சொல்லும்போது, அது குறிப்பிட்டவர்களுக்குத்தான் பல சௌகரியங்களைச் செய்வதாக இருக்கிறது. அதை மாற்ற வேண்டுமென்றால், அதற்கு ஒரு பெரிய எதிர்ப்பு.

இன்றைக்கு பிஷர்மென் கூட்டுறவு பெடரேஷனை எடுத்துக் கொள்ளடால், தூத்துக்குடி பெடரேஷனுக்கு ஒருவர், கன்னியாகுமரி பெடரேஷனுக்கு ஒருவர், இன்னும் தஞ்சை பெடரேஷனுக்கு ஒருவர் என்று அந்தச் சங்கங்களில் சிலரே பல காலமாக இருந்து வருகிறார்கள். அதேபோலத்தான் க்ரெடிட் சொஸைடிகள், சென்ட்ரல் பாங்குகள் எல்லாவற்றிலும் நடக்கிறது. இதிலெல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்டவர்கள்தான், பரம்பரை பரம்பரையாக இருக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொது ஜனங்கள் பணத்தைக் கொண்டு இன்றைக்கு பிஷர்மென் பெடரேஷன்கள் பாப்லோ போட்டுகளையும், நைலான் நெடடுகளையும் கொடுக்கிறார்கள். பொது ஜனங்கள் பணத்திலிருந்து, யாருக்குச் சௌகரியங்கள் கிடைக்கின்றன? சாதாரண பிஷர்மன்களுக்கு எந்த நன்மையும் கிடைப்பதில்லை. ஆனால், குறிப்பிட்ட சிலருக்குத்தான் கிடைக்கிறது. அங்குள்ள டைரக்டர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய

[Sri N. K. Palanisami] [21st August 1961]

வர்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள் ; கமிஷன் வாங்கிக் கொண்டும் சிலருக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இந்த நிலையில்தான் இந்த சொஸைட்டிகள் பல நாட்களாக இருந்து வருகின்றன. அப்படி யிருக்கும் போது அம்மாதிரியான தவறுதல்களைத் தீர்க்கக் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை செலக் கமிட்டி தோற்கடித்ததிலிருந்து, மேலும் அம்மாதிரியான நிலைமையே தொடர்ந்து நடப்பதற்கான நிலையில் தான் அது அமைந்திருக்கிறது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் கண்டிப்பாக சமுதாயத்தில் உள்ள நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்றால், சர்க்கார் தலையிட்டாலொழிய ஒன்றும் நடைபெறுது என்பதுதான். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமை என்ன? சர்க்கார் ஒவ்வொரு சொஸைட்டியிலும் போய் ஆடிப் பண்ணுவதைத் தவிர, நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய முறையில் எலெக்ஷன் நடப்பதில், ஒன்றாமே செய்வதில்லை. ஒரு சொஸைட்டியில் ஜெனரல் பாடி மீட்டிங் என்றால், எல்லோரும் வாருங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, முன்னதாகவே கையெழுத்தெல்லாம் வாங்கிவிடுவார்கள். ப்ரெஸிடெண்ட், டைரக்டர்கள் எல்லாம் எலெக்ஷன் ஆகிவிடும். பழைய ப்ரெஸிடெண்டேதான் இருக்கும். வேறொருவரைப்போட வேண்டும் என்று யாராவது கேட்டால், அதெல்லாம் முடிந்து விட்டது என்பார்கள். அப்படித்தான் இன்றைக்கு எங்கு பார்த்தாலும் நடக்கிறது. இன்றைக்கு 15 சொஸைட்டிக்கு ஒரு சூப்ரவைசர் என்ற முறையிலே போடுகிறார்கள். அதை மாற்றி 5 சொஸைட்டிக்கு ஒரு சூப்ரவைசர் வீதம் போட்டு, அந்த சொஸைட்டிகள் பூராவையும் நிர்வாகத்தில் வைத்து, சம்பந்தப்பட்ட அந்த லி.எஸ். ஆரே நடத்திக் கொடுக்கும் முறையில் அமைக்கக் கூடாதா? அப்படி சர்க்கார் கண்ட்ரோல் இருந்தால்தான், பொது மக்கள் பணம் நல்ல முறையில் எல்லோருக்கும் கிடைக்க வாயிவகை ஏற்படும். மக்களுக்கு பரவலாக நன்மைகள் போய்ச்சேரும். அப்படிச் சர்க்கார் தலையீடு இல்லாமல் இருக்குமேயானால், குறிப்பிட்டவர்களுக்குத்தான் எல்லாப் பலனும் போய்ச்சேரும்.

மக்கியமாக இந்த மசோதாவில் இருப்பது ஏரியா ஆப் ஆபரேஷன். இதில் ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்தைச் சேர்க்கவேண்டுமென்றால், ரெஜிஸ்ட்ரார் அனுமதியின் பேரில் சேர்க்கலாம். ஆனால் இதனால் பெரும்பாலான மக்களுக்கு நன்மை கிட்டாது என்பதுதான் என் என்னம். ஏரியா ஆப் ஆபரேஷன் என்ன என்று ரெஜிஸ்ட்ரார் முடிவு செய்யலாம் என்று இருப்பது சற்று “வேக்” ஆக இருக்கிறது. இதையே இத்தனை ஜனத்தொகை யிருந்தால் சேர்க்கவேண்டும், என்று பெனட்டாகப் போட வேண்டும். அப்படி இல்லை யென்றால் பழையபடியேதான் இருக்கும். ஆகவே அதை ஸ்பெஸிபிக்காகப் போட வேண்டும் அதற்காக ஒரு ப்ரேவிஷன் சேர்க்க வேண்டும்.

பல சொஸைட்டிகளில் கையாடல்கள் நடக்கின்றன. அது ஒன்றும் புதிதல்ல. கையாடல் நடப்பது சகஜம். அப்படி நடக்கும் போது, பிரஸிடெண்ட் தனக்கு ஒன்றாமே தெரியாது என்பார். அது பற்றி சார்ஜ் ஷீட் பண்ணுவார்கள். ஆனால், அதற்குப்பல மாதங்கள் ஆகும். கடைசியில் அங்குள்ள கிளார்க்கு மேல் சார்ஜ்ஷீட் பண்ணுவார்கள். சார்ஜ்ஷீட் பண்ணும் பட்டும், யாருமே பேசமாட்டார்கள். ஆனால் சார்ஜ்ஷீட்டுக்குப் பிறகு, ப்ரேஸிடெண்ட் “கிளார்க்கு எழுதி வைத்தார். எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது” என்பார். கிளார்க்கு, ப்ரெஸிடெண்டுக்குத்தான் தெரியும், தனக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்பார். இது சம்பந்தமாகத் தீர்மானம் எடுக்க 3, 4, வருஷங்கள் ஆகும். அப்படிக்க கடைசியில் குற்றம் தப்பிட்டாலும், பணம் கையாடப்பட்டிருந்தாலும், சரியான முறையில், பாக்கிக் குற்றங்களுக்குப் போல் இதிலேயும் தண்டனை என் கொடுப்பதில்லை. எந்த சொஸைட்டியில் தவறுகள் நடந்தாலும், இன்றைக்கு வேண்டியவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்து, யார் குற்றம் செய்கிறானோ அவன் தப்பித்துக் கொள்ளும் நிலைமைதான் இருக்கிறது. அதை நீக்க வேண்டும்.

ஆர்பிட்ரேஷன், டிக்ளரேஷன் விஷயங்களில், குறைந்த பட்சம் மேல் அதிகாரிகள் இரண்டொன்று கேஸ்களையாவது சரியாக இருக்கிறதா என்று டெஸ்ட் செய்து பார்க்க வேண்டும். இம்மாதிரிச் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

21st August 1961] [Sri N. K. Palanisami]

மில்லக் சொசைடி பற்றிச் சொல்லும் போது, மாடு வாங்கப் பணம் கொடுக்கும் போது செக்யூரிடியாக இம்மூவரில் ப்ராபர்மஸ் இருந்தால் தான் கிடைக்கும். அப்படிச் சட்டம் இருப்பதால், பெருவாரியான மக்களுக்கு அது பிரயோஜனப்படுவதில்லை. இதில் வேறுயாராவது அப்படி ஜாமீன் கொடுத்தாலும், கேட்பவர்களுக்குக் கொடுக்கும் நிலைமையை உண்டு பண்ண வேண்டும். இன்றைக்குப் பலப்படுத்திக் கொள்கிறீர்கள் சென்னைக்குப் பால் வருகிறது. அதற்கு வேண்டிய ஒரு மில்லக் கமிஷனரையும் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இதில் ஒரு விஷயம் சொல்ல வேண்டும். மாடுகள் வளர்ப்பது, அவற்றைப் பராமரிப்பது என்பதெல்லாம், அனிமல் ஹஸ்பண்டரி டிபார்ட்மெண்ட் தான் செய்கிறது. ஆனால் பால் விற்பனை செய்வது மட்டும் தனிப்பட்ட முறையில் ஏன் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்? அதையும் ஏன் இந்த டிபார்ட்மெண்டில் செய்யக்கூடாது?

இந்த மசோதாவில் அடிப்படையான திருத்தங்களையும் சேர்த்து, அதையும் இந்தச் சபையில் கொண்டு வந்து அதையும் ஏற்றுக் கொண்டு, மக்களுக்கு நன்மைகள் பல பாக்கும் முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, முடிக்கிறேன்.

*SRI A. MARIAPPAN : கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, கூட்டுறவு மசோதா நல்ல முறையிலே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நண்பர் பேசினார், ஏதோ ஆங்காங்கே கமிஷன் வாங்கிக் கொண்டு தவறுகளை மறைக்கிறார்கள் என்று. எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அம்மாதிரிக் கிடையாது. இருக்கலாம், ஏதோ ஓரிரண்டு சொசைடிகளில் தவறுகள் செய்யலாம்.

சிறிய தவறுகளை இவ்வளவு பிரமாபெயர்த்திப் பேசுகிறார்கள். நமது ராஜ்யத்திலே எத்தனையோ சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் பெரும்பாலான சங்கங்களிலே எல்லாம் சரியாக நடந்து வருகிறது. எந்தெந்தச் சங்கங்களிலே என்னென்ன தவறுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் புள்ளி விவரங்களோடு சொன்னால் அவைகளைப் புரிந்துகொண்டு ஏதாவது செய்வதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும். உதாரணமாக, நம் நாட்டிலே தொழிற் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் செய்யப்படுகின்ற தவறுகள் கூட கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே செய்யப்படுவதில்லை. தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் சிலர் கோரிக்கைகள் போட்டு முதலாளிகளிடம் பணம் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY : On a point of order Sir. கனம் அங்கத் தினர் இப்பொழுது கூட்டுறவு மசோதாவின் மீது பேசுகிறார்களா அல்லது தொழில் இயக்கத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI B. K. Linga Gowder) : The Hon. Member Sri Mariappan is correct.

SRI A. MARIAPPAN : நான் உதாரணத்திற்காகத்தான் சொன்னேன். நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் சட்டசபையிலே நீண்டநாள் அனுபவம் பெற்றவர். என்னைப் போல குறைந்த அனுபவசாலியல்ல. அவர்கள் இங்கே பேசும்போது, இம்மாதிரிப் பல உதாரணங்களைக் கூறுகிறார்கள். ஏதாவது ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லும்பொழுது, சம்பந்தப்படாத பலவற்றைக் கூறுகிறார்கள். நிலைமையை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் நான் இந்த உதாரணத்தைச் சொன்னேன்.

ஒரே நபர் பல சங்கங்களில் பொறுப்பு வகிப்பதைப்பற்றி பலமாக எதிர்த்து பேசப்படுகிறது. சர்க்கார்கூட இதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கலாம். பல சங்கங்களிலே பொறுப்பு வகிக்கின்ற ஐந்து அல்லது ஆறு நபர்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் நல்ல முறையில் அந்தந்த சங்கங்களிலே வேலை செய்கிறார்கள், சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்காக வேலை செய்கிறார்கள் என்பது நன்கு தெரியவரும். பல சங்கங்களிலே பதவி

[Sri A. Mariappan]

[21st August 1961]

வகித்தாலும், அதே வேலையாக இருந்தால், பொறுப்புணர்ச்சியோடு இருந்தால், உண்மையாகவே நல்ல சேவை செய்ய முடியும். குடித்தி எண்ணத்துடன் பணியாற்றுகிறவர்களைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. பொது ஸ்தாபனங்களில் நல்லமுறையில் வேலை செய்து அந்த ஸ்தாபனங்கள் வளர்ச்சியடையவேண்டும் என்பதற்காக செயலாற்றி வந்திருக்கிறார்கள் பலர் என்பதை மறுக்க முடியாது. நமது மாகாணத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பல கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவர்கள் நல்லகாரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். இது சர்க்காருக்கும் தெரியும். அம்மாதிரி அதிகமாக வேலை செய்தவர்களை சர்க்கார் இன்னும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காராலே ஆரம்பிக்கப்படும் புதிய சங்கங்களிலேகூட அவர்கள் இருந்தால் அந்தச் சங்கங்கள் நல்ல முறையில் வளர்ச்சியடையும் என்பதை சர்க்காரே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களை சர்க்கார் நாமினேஷன் செய்யத் தயங்கியதில்லை. ஒருவரே பல சங்கங்களில் இருப்பதனால், அந்தச் சங்கங்களின் வளர்ச்சி குன்றிவிடும் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. அது ஆட்களைப் பொறுத்து இருக்கிறது. ஆகவே ஒருவர் பல சங்கங்களில் அங்கம் கிப்பது சரியல்ல என்று சொல்லுவதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஏற்கனவே இந்த மசோதா சட்டசபையிலே விவாதத்திற்கு வந்தபொழுது நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஒருவர் பல சங்கங்களிலே இருந்தால்தான் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்பு இருக்கும் என்று நான் கூறியிருக்கிறேன். உதாரணமாக, ஒரு பிரதம நெசவாளர் சங்கத்தில் இருப்பவர், அகில இந்திய கைத்தறி போர்டில் அங்கம் வகிப்பதால், அங்கேயிருந்து நெசவாளர்களின் நலனுக்காகப் பணம் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்யமுடிகிறது. சேலம் ஜில்லா கூட்டுறவு பாங்கியின் தலைவராக இருக்கும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய கவுண்டர், சேலத்தில் நெசவாளர் சங்கத்தில் பொறுப்பு வகிக்காவிட்டாலும், தொடர்பு வைத்திருக்கிறார். அங்கே இருக்கக்கூடிய பெட்ரேஷனிலே அங்கம் வகிக்கிறார். அதன் காரணமாக நெசவாளர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய சிரமங்களை மாகாண பேங்க் மூலமாகவும், அகில இந்திய ரீதியிலே ரிசர்வ் பேங்க் மூலமாகவும் எடுத்துச் சொல்லி நெசவாளர்களுக்குப் பண உதவி செய்திருக்கிறார். அகில இந்திய கைத்தறி போர்டிலே அவர் இருப்பதனால் நீண்ட நாட்களாக சிக்கலாக இருந்த பிரச்சனைகளை யெல்லாம் அவர் தீர்த்து வைத்திருக்கிறார். ஆகவே இந்த மாதிரிப் பல சங்கங்களிலே பதவி வகிப்பதன் காரணமாகத்தான் இம்மாதிரியான கஷ்டங்களைத் தீர்த்துவைக்க முடிகிறது என்பதை சர்க்கார் உணரவேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் வளர வேண்டும் என்று சர்க்கார் நினைக்கிறார்கள். சர்க்கார் கொடுக்கும் உதவி மிகவும் பாராட்டத்தக்க முறையில் இருக்கிறது. அந்த உதவி நல்ல முறையிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டுமானால் இம்மாதிரி கட்டுத்திட்டங்கள் இருக்கக்கூடாது. சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்களோ அதே முறையிலே ரகசிய வோட்டு எடுக்கப்படுகிறது. பலர் சொல்லலாம், ஒருவர் ஒரு சங்கத்திலே ஒரு முறை தலைவராக இருந்துவிட்டால், அடுத்த முறை இருக்கக்கூடாது, அது புல்லுதலிப்போலிஷன் என்று. முதல் தடவை ஒருவர் தலைவராக இருக்கும்பொழுது பல அங்கத்தினர்கள் அவரிடத்தில் பலவிதமான உதவிகளைக் கேட்டிருக்கலாம். சம்பந்தப்பட்ட தலைவரும் உதவி செய்யாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆகவே சங்கம் சரியாக நடைபெறவில்லையென்றால் அவர் பாதிக்கப்படுகிறார். நல்ல முறையில் அவர் வேலை செய்திருந்ததாரனால் அவருமே மக்கள் மீண்டும் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஆகவே ஒருவர் செய்யும் சேவை அவருடைய வாழ்க்கையையே பாதிக்கிறது. இது ஒரு வாழ்க்கைப் பிரச்சனையாக இருப்பதினால்தான் அரிய பணிகளைச் செய்தவர்களைத் திரும்ப திரும்ப தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய கவுண்டரைப் போல் இன்னும் பல அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டியில் இருக்கும்பொழுது பல இடங்களிலே உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். எத்தனை சங்கங்களிலே தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன, அவை என்னென்ன தவறுகள் என்று அவர்கள் புள்ளி விவரத்தோடு சொன்னால் அவற்றை நான் ஒப்புக்கொள்ள தயாராயிருக்கிறேன். ஆனால் வெறுமனே கூட்டுறவு

21st August 1961]

[Sri A. Mariappan]

இயக்கத்திலே தவறுகள் நடக்கின்றன, சிலர் கமிஷன் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று பொதுவாகச் சொன்னால், பொதுநல சேவைக்கு வரக் கூடியவர்களும் இனிமேல் வரமாட்டார்கள்.

அடுத்தபடியாக சேமநிதிக்காக 25 சதவிகிதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில சங்கங்களைப் பொறுத்த வரையில் 40 சத வீதமாக இருக்கலாம் என்று பை-லாவில் போடலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்களைப் பொறுத்தவரையில் 25 சதவீதமே இருந்தால் போதும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மெம்பர்கள் சேர்ப்பதிலேகூட அநேகமாக விண்ணப்பங்கள் போட்டவர்களையெல்லாம் மெம்பர்களாக சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற விதி இருக்கிறது. இது அவ்வளவு சரியாக இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஏன் என்றால் ஒரே சமயத்தில் 200 அல்லது 400 பேர்கள் விண்ணப்பங்கள் போட்டு சேர்த்தல் காலங்களிலே தொந்தரவு கொடுக்க முடியும். அம்மாதிரி தொந்தரவு கொடுத்தால் சங்கம் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போகும். ஆனால், அவைகளைக்கூட நன்றாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

மெம்பராகச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஒருவர் விண்ணப்பம் போட்டாலும், சங்கமானது மெம்பராகச் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லையென்றால், அவர் டெபுடி ரிஜிஸ்திராருக்கு அப்பீல் செய்துகொள்ளலாம்; அதற்கு மேல் மாகாண ரிஜிஸ்திராருக்கு அப்பீல் செய்துகொள்ளலாம், மெம்பருக்குத்தான் உரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. சங்கம் அப்பீல் செய்வதென்றால் அவர்களுக்கு இதே காரியமாகப் போய்விடும். இதற்காக சங்கம் பெரும்பாலான நேரத்தைச் செலவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும், பெரிய தொல்லையை விலக்கு வாங்கிக்கொள்ளவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, இவைகளையும் பரிசீலனை செய்து, புதிதாக மெம்பர்கள் சேரவேண்டுமென்றால், அவர்களை அந்தச் சங்கம் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லையென்றால், சரியான முகாந்திரங்களைக் காண்பித்து, மனுக்களைத் தள்ளிவிடுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும். அம்மாதிரி அங்கத்தினர், நிர்வாகத்தினர் தவறான முறையில் தள்ளப்பட்டால், அவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு உத்தரவிடுவதற்கு டெபுடி ரிஜிஸ்திராருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அவரும் தவறு செய்தால், மாகாண ரிஜிஸ்திரார் இருக்கிறார். அவர்கள் அவைகளைப் பரிசீலனை செய்வதற்கான சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆகையால், ஒருவரை அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கான உரிமை அந்தச் சங்கத்திற்கு ஓரளவு இருக்கவேண்டுமென்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொண்டு, சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : கனம் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

17-வது ஷரத்து ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருந்தது. அதாவது, ஒரு சிலர் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களை மட்டும் சேர்த்துக்கொண்டு, மற்றவர்கள் அதில் அங்கத்தினராக வரமுடியாத சூழ்நிலை இருந்தது. இது எங்களுக்கு எல்லாம் ஒரு இம்சையாக இருந்தது. அதை மாற்றி, யார் யாரை அதில் சேர்த்துக்கொள்ள முடியுமோ அத்தனை பேரையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று திருத்தம் கொண்டுவந்ததை நான் முழுமனதோடு ஆதரிக்கிறேன்.

அந்த விதமாக, மாணேஜ்மென்ட் கமிட்டியில் மும்முறை ஒருவர் இருக்கலாம், அவர்கள் ஐந்து சொஸைட்டிகளிலே இருந்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. ஐந்து சொஸைட்டிகளிலே ஒருவர் இருப்பதே ரொம்ப அதிகம்தான். ஒன்றிரண்டிலே இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். திறமையாகப் பார்க்க முடியும். ஐந்து சொஸைட்டிகளிலே ஒருவர் இருந்

[Srimathi A. S. Ponnammal] [21st August 1961]

தால், எதைப் பார்ப்பது, எதைப் பார்க்காமலிருப்பது என்பதிலே சூழப்பம் வரலாம். அதையும் குறைத்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். இருந்தாலும், குறைக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது போல் இருக்கிறது. இந்தத் தடவை இல்லாவிட்டாலும்கூட, காலம் மாற மாற எல்லோருக்கும் பொறுப்பு கொடுக்க வேண்டும், என்ற நிலைமை வர வரை, அதைக் கொஞ்சம் மாற்றி யமைக்கும் சூழ்நிலை வருமென்று கருதுகிறேன்.

மும்முறை என்று இருந்தாலும், அதையே செல்வாக்காக வைத்துக் கொண்டு, “பால்ட்” முறை மூலம் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் இருக்கும் சூழ்நிலை வருகிறது. இந்தச் சூழ்நிலையை அவசியமாக மாற்றவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். ரொம்பத் திறமையானவர்கள், தங்களுக்குத்தான் சக்தி இருக்கிறது, தங்களுக்குத்தான் திறமை இருக்கிறது என்று காட்டிக் கொண்டு அவர்களை அதில் பல காலம் இருந்தால், மற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. மற்றவர்களுக்கும் அந்த வாய்ப்பைக் கட்டாயமாக்க கொடுக்கவேண்டுமென்றுதான் நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மும்முறை இருப்பதென்றாலும், புதிதாக வருகிறவர்களுக்கு அவ்வளவாக “சான்ஸ்” இல்லாமல் போகும். ஒரு சிலரே 90 வயது வரையில் இருந்து கொண்டிருப்பதென்றால், அது நல்லதல்ல. அதையும் மறு பரிசீலனை செய்து மாற்றினால் நன்றாக இருக்கும்.

எங்கள் கிராமத்தில் ஒரு க்ரெடிட் சொஸைட்டி இருக்கிறது. அதில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரையில் ப்ரான்ஸாக்ஷன் நடக்கிறது. இதிலே இருந்தும் பணம் வருகிறது. சின்ன சொஸைட்டியாக இருந்தாலும் லாபம் கிடைக்கிறது. நிறையப் பணம் வரும்போது, அதைப் பல வழிகளுக்குச் செலவிடுகிறது. கல்விக்காகவும் இன்னும் சில துறைகளுக்கும் நிதியிட்டுருந்து பணம் கொடுக்கிறார்கள் என்றால், அப்படிக் கொடுக்கும், அதி காரம் ப்ரவரிடெண்டுக்கோ, காரியதரிசிக்கோ மட்டும் இருந்துவிடக்கூடாது. அப்படி இருந்தால் என்ன ஆகிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல் கிறேன். எங்கள் பகுதியில் வெள்ளம் வந்து 240 வீடுகள் அடித்துக் கொண்டுபோகப்பட்டன. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஹரிஜனங்கள் மட்டும்ல்ல; அநேக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருந்தார்கள். அங்கு ஒவ்வொரு குடிசைக் கும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை உதவலாமென்றால், அதற்கு ப்ரெவரி டெண்ட் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே, வெள்ளம் வரும் சமயத்தில், அல்லது தீ விபத்துக்கள் ஏற்படும் சமயத்தில், இன்னும் இதுபோன்ற சந்தர்ப்பத்தில் இம்மாதிரிப் பணத்திலிருந்து ரிஜிஸ்திரார் நேரடியாகக் கொடு கும் வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். ப்ரெவரிடெண்டையோ மற்ற அதிகாரிகளையோ அனுசிக் கேட்க முடியாதிருக்கும் ஏழை, எளிய மக்களுக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்புக் கிடைக்கும் அளவிலே, அம்மாதிரி ரிஜிஸ்திரார் சில சமயங்களில் அவருடைய அதிகாரத்தில் கொடுக்கலாம் என்று திருத்தம் கொண்டுவந்தால் ரொம்ப நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதைத் தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

நில அடமான பாங்கிலிருந்து கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால் இன்னும் பழைய முறைதான் இருக்கிறது. வீடு கட்ட கடன் கேட்டாலும், 13 வருஷ விவஸங்க சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. வெள்ளைக்கார ஆட்சியிலிருந்த சட்டம் அப்படியே இருக்கிறது. இன்னும் மாறவில்லை. 13, 20 ஆண்டு விவஸங்க சர்ட்டிபிகேட் வாங்கவேண்டுமென்றால், ஏழை எளிய மக்களுக்கு முடியாத நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நில அடமான பாங்கிலிருந்து ஏதாவது பணம் வாங்கவேண்டுமென்றால், அந்த நிலம் அவருடைய அனுபோகத்தில் இருக்கிறதா, அதன்மீது நோட் எழுதி வேறெங்கும் கடன் வாங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்து, குறைந்த பட்சம் மூன்றிலிருந்து ஆறு மாதங்களுக்குள் கடன் கிடைக்கக்கூடிய அளவில் ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும்.

இரு போக சாகுபடியுள்ள நஞ்சைப் பகுதியில் தான் ஏக்கருக்கு ரூ. 700, ரூ. 1,000 கடன் கொடுக்கலாம் மற்ற இடங்களுக்கு ரூ. 200, ரூ. 300 என்று மதிப்பு போடவேண்டுமென்ற சூழ்நிலை இருக்கக் கூடாது

21st August 1911] [Srimathi A. S. Ponnammal]

என்று நான் சொல்கிறேன். உதாரணமாக, எங்கள் கிராமங்களில் பார்த்தால், நெல், திராட்சை, கரும்பு இம்மாதிரி பயிரிடக்கூடிய தோட்டக் கால் நிலங்களுக்கு ரூ. 200, ரூ. 300, என்று மதிப்பு போடுகிறார்கள். நெல், கரும்பு, திராட்சை இவைகள் பயிரிடக்கூடிய நிலங்களுக்கும் நஞ்சைக்குக் கொடுக்கும் மதிப்பு கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுப் பண்ணைகள். அநேக ஏழை எளிய மக்கள் ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால், இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு நோட்டு எழுதிக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு மாதத்திற்கு நூற்றுக்கு இரண்டுமுதல் மூன்று ரூபாய் வரை வட்டி கொடுத்து நிலத்தை அடமானம் வைத்துவிடுகிறார்கள். இதை மாற்ற வேண்டுமானால், அநேக இடங்களில் கோவாபரேடிவ் ஜாயின்ட் பாமிர்ப் முறையில் விவசாயம் செய்ய ஜனங்கள் முன்வருகிறார்கள் என்றாலும், அவர்கள் சொஸைட்டி “ஆர்கனைஸ்” செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. கோவாபரேடிவ் ஸப் ரிஜிஸ்ட்ரார்கள் ஒவ்வொரு ப்ளாக்கிலும், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வருஷமொன்றுக்குக் குறைந்த பட்சமாக குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையுள்ள சொஸைட்டிகள் ஆர்கனைஸ் செய்ய வேண்டுமென்ற நிபந்தனை இருந்தால்கூட நல்லது. அம்மாதிரி இருந்தால், எல்லா இடங்களிலும் உற்பத்தி பெருகுவதோடு ஏழை, நடுத்தர விவசாயிகள், நிலமில்லாத விவசாயிகள் பலன் அடையக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது.

நிலமில்லாவிட்டாலும், குத்தகை விவசாயிகளுக்குப் பணம் கொடுக்கலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. என்றாலும், சர்க்கார் பணத்தை வாரி இறைத்து விடுவதா என்று கேட்கிறார்கள் தலைவரும், காரியதரிசியும். இந்தச் சூழ்நிலை மாறவேண்டும். சிறிய நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்துத் துக்கொள்கிற அத்தனை பேருக்கும் ரூ. 200, ரூ. 300 அளவுக்கு பர்ஸனல் செக்யூரிடி பேரில் கடன் கொடுக்க முடியாத நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாகக் கண்காணித்து, இதற்கெல்லாம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

லாண்டு காலனைஸேஷன் ஸ்கீமில் வீடு கட்டுவதற்கு மிகக் குறைந்த பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. வீடு கட்டுவதென்றால் சிமெண்டு, இரும்பு இவற்றின் விலை அதிகமாகப் போய்விட்டது; மரம் மட்டைகளின் விலையும் அதிகமாகிவிட்டது. ஆனால், பழைய திட்டப்படி ரூ. 200, ரூ. 500 என்று இருந்துகொண்டிருப்பது நன்றாக இல்லை. குறைந்தது ரூ. 1,500 வீதம் வீடு கட்டக் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் விதிகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு முறையில் ஆட்டுப் பண்ணையை ஏற்படுத்துகிறோம். ஆறு மாதம் கழித்தாவது என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு பண்ணை வந்து விட்டது. பணம் கேட்டு டிபுடி ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு எழுதினாலும், அங்கிருந்து ரிஜிஸ்ட்ராருக்குப் பேப்பர் போவதில் கால தாமதம் இருக்கிறது. நம் முடைய கூட்டுறவு அமைச்சர் இலாகாவில் இதுமாதிரிக் கால தாமதம் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் துருவிப் பார்த்து, ஒரு சொஸைட்டி ஆம்பிக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொண்டால், குறைந்தது மூன்று அல்லது ஆறு மாதங்களுக்குள் அனுமதி வந்துவிடவேண்டுமென்று கண்டிப்பு இருந்தால் நன்றாக இருக்குமென்று கூறிக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை மறு முறையும் முழு மனதோடு ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுச் சட்டத்தை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபை முன் வைத்திருப்பதை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கின்றேன். இந்தப் புதிய சட்டமானது பழைய கூட்டுறவுச் சட்டத்தைவிடப் பலவிதங்களில் முன்னேற்றமானது என்பதற்குப் பல ஆதாரங்களைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கடந்த காலங்களிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே

[Sri R. Krishnasami Naidu] [21st August 1961]

அங்கம் வகிப்பது போன்ற நடைமுறைக் கஷ்டங்கள் என்னென்ன இருக்கின்றன என்பதைப் பல மெம்பர்கள் அனுபவபூர்வமாகச் சொன்னவற்றையெல்லாம் கூட்டுறவாளர்களும் மற்ற மெம்பர்களும் கவனித்து வந்திருக்கிறோம். அதையெல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்திலே அந்தக் குறைபாடுகளுக்கு எல்லாம் இடம் இல்லாத நிலையில் அமைத்திருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அம்சங்களுையே திரும்பச் சொல்லவேண்டியது இல்லையென்று நினைக்கிறேன். அவற்றைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் உணர்வார்கள். முக்கியமாக இந்தச் சட்டம் தீவிரமாக, புரட்சிகரமாக உணர்ச்சிவசப்பட்டு ஆதரிக்கும் முறையிலோ, பேசும் வகையிலோ அமையவில்லையென்ற குறைபாடுகள் சிலர் வாயிலாக வருகின்றன. அவ்வாறு முதலில் இந்த விவாதத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொண்ட சக அங்கத்தினர்களே, சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கான முயற்சிகள் இருந்துகொண்டிருக்கும்போது, அத்தகைய நடவடிக்கைகள் எல்லாம் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கும் சந்தர்ப்பத்திலே, சர்க்கார் தரப்பைச் சேர்ந்தவர்களே அவர்கள் மனதில் உள்ளவற்றை உள்ளபடியாக பிரதிபலிக்கும்படி இந்தச் சட்டத்தில் இல்லாத ஒரு நிலையில், இந்தச் சட்டத்தில் எதிர்பார்த்த அளவு இல்லாமல் சில மாறுதல்களோடு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றார்கள். சோஷலிஸ சமுதாய அமைப்பை ஏற்படுத்துவதிலே யாருக்கும் நாங்கள் பின் தங்கியவர்கள் அல்ல. சோஷலிஸ சமுதாய அமைப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு அவசியமாக இப்போது நாம் செய்யும் ஏற்பாடுகள் சம்பந்தப்பட்ட காலத்திலேயே அதன் கொள்கைகளை விளக்கக்கூடிய வகையில் அமையுமானால் நல்ல வகையில் அது உருவாக்கிக்கொண்டு வருவதற்கு நாம் எல்லாம் பாதுகாப்புச் செய்தவர்களாக இருப்போம். சோஷலிசம் சமுதாய அமைப்புக்கு அடித்தளம் போடும் வகையிலேயே அமைக்கப்பட்டு வருவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதை மனதில் கொண்டு இந்த ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்யப்படுகின்றன. அத்தகைய எண்ணங்களையே இவர்களுடைய மனதில் கொண்டு சில பேர் தீவிரமாக இந்தச் சட்டத்தில் மாறுதல்கள் காணவேண்டுமென்று சொன்னதை அனுபவபூர்வமாக உணர்ந்து இப்போது செய்யக்கூடிய மாறுதல்கள் எதுவும் சோஷலிஸ சமுதாய அமைப்புக்குப் பாதகம் இல்லாத வகையில் செய்வதற்கு நாம் முயன்றிருக்கிறோம். அதை அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். பொறுக்கு கமிட்டியில் இருந்த நாங்கள் எல்லோரும் அந்த அடிப்படையிலேயே செயல்பட்டிருக்கிறோம். சோஷலிஸ சமுதாய அமைப்பை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு முடியாதபடி இதிலுள்ள கருத்துக்கள் அமைந்திருக்கின்றன என்று சொல்லுவது அர்த்தமற்றது. அது வாதத்திற்கும் நிற்காது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில் தான் இந்தச் சட்டமானது உருவாகிவருவதற்கு நாங்கள் துணைபுரிந்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்திலேயே இன்னும் கூடச் சில அம்சங்கள் இருந்திருக்கலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து. மகா சபைக்குப் பிரதிநிதி கோஷ்டிகள் என்று ஏற்படுத்த வேண்டும். பெரிய மகாசபையை மகாணம் பூராவிலும் உள்ள அல்லது ஐந்தாயிரம், பதினைந்தாயிரம் அங்கத்தினர்கள் உள்ள இடங்களில் அமைப்பதற்குச் சில வழிவகைகள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் என்னுடைய அனுபவத்தில் ஐந்தாயிரம் அங்கத்தினர்களில் ஆயிரம் அங்கத்தினர்களுக்கு அதிகமாக இருக்கக்கூடிய சங்கங்களில்கூட இந்த முறையைக் கையாள்வது மிகமிகப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அந்தச் சங்கத்தினுடைய விவகார எல்லையில் அந்தச் சங்கத்தினுடைய பைலாவில் குறிப்பிட்டிருக்கிற ஒவ்வொரு பிராந்தியத்தில் இருந்தும் ஒருவர் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட வேண்டுமென்ற நியதியை உண்புண்ணிவிட்டால் பிரதிநிதித்துவ கமிட்டி முறை ஆயிரம் அங்கத்தினர்கள் கொண்ட சங்கங்களிலே இருக்குமானால் லகுவாக இந்த பால்ட் முறை அமுலுக்கு வரும்போது தேர்தல் மிகவும் சலபமாக இருக்கும். ஆகவே இந்த முறையை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். எல்லாச் சங்கங்களிலும் தொடர்ந்து மூன்று வருஷம் பணியாற்றியவர்கள் பின்பு ரிடயர் ஆவார்கள் என்ற நியதியைச் சேர்த்திருக்கிறோம். இது கிராம சங்கங்கள் சம்பந்தப்பட்ட அளவில் அவ்வளவு உபயோகமாக இருக்கும் என்று என்

21st August 1961] [Sri R. Krishnasami Naidu]

அபிப்பிராயத்தில் படவில்லை. ஏதோ நன்மை செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். அது பலன் அளிக்குமானால் அப்படியே இருக்கட்டும். இல்லாவிட்டால் பின்னால் கூட மாற்றலாம். என்னுடைய அனுபவத்தில் கிராம சங்கங்களில் பதவி வகிப்பவர்களுக்கு ஒரு சிலரைத் தவிர யாருமே முன்வருவதில்லை. “எனக்கு வேலை இருக்கிறது, உனக்கு வேலை இருக்கிறது,” என்று ஒரேகிறார்கள் தவிர யாரும் முன் வருவதில்லை. வேண்டுமானால் என் தொகுதிக்குச் சென்று பார்க்கலாம். எதுவும் என் வார்த்தையில் சந்தேகம் உள்ளவர்கள் அவசியம் சென்று பார்க்கவேண்டும். உண்மையில் என் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்கிறேன். பலரும் அந்த நிர்வாகத்தில் பங்கு கொள்ள முன்வருவதற்குப் பின்தங்குகிறார்கள். இப்போது ஐந்தாண்டு திட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு—அவற்றின் வெற்றிக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் பல துறைகளில் பணியாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் வேலாதேவி முறையை விஸ்தரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பல இனங்களின்கீழ் கடன் உதவி அளிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு சிறிய சங்கமும் கூட சரியான முறையில் செயல்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்போது யார் வேண்டுமானாலும் அங்கத்தினர்களாக ஆகலாம் என்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ ஒரு சில பேர்களுக்குக் கடன் கொடுத்துவிட்டு பாக்கிப் பேர்களுக்கு இல்லையென்று சொல்லும் நிலையில் நாம் இல்லை. அது நம்முடைய நோக்கமும் அல்ல. இப்படிப் பல வகையில் சிறப்பாகப் பணிபுரியவேண்டியிருப்பதால் எல்லோரும் அத்தகைய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள முன் வருவதில்லை.

பெரிய சங்கங்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், அங்கு ஸ்தானங்களுக்கு நான், நீ என்று வரவேண்டுமென்ற போட்டி என்னும் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, கிராம சங்கங்களைப் பொறுத்தமட்டில் இது அவசியமாக என்று போகப் போக அனுபவத்தில்தான் பார்க்கவேண்டும். குபரீ சீட் செய்வது என்பதில் சில சிரமங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் சரியாகச் செயல்படவில்லையென்றால், கூட்டுறவு தத்துவங்களுக்கு அல்லது விதிகளுக்கு மாறாக அங்குக் காரியங்கள் நடக்கும்போது அந்தச் சங்கம் மீது நடவடிக்கை எடுக்கும்போது ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். இதை ஆலோசனை செய்து வைத்துக்கொள்வதினால் எதிர்காலத்தில் நமக்கு நன்மை கிடைக்கும். அது அனுசூலமாக இருக்கும். ஒரு வணியர் இன்ஸ்பெக்டர் அல்லது ஒரு லீ.எஸ்.ஆர். ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் காரியதரிசியாக இருக்கும்போது இத்தகைய ஒரு நிலை அந்தச் சங்கத்திற்கு ஏற்படுமானால், அதாவது அதை ஸப்பர்வீட் செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்படுமானால் அந்த இலாகா அதிகாரி அங்கு காரியதரிசி என்ற ஹோதாவில் பணியாற்றும்போது இந்தநிலை வரக் காரணமென்ன? கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்குப் புறம்பாக அந்த நிர்வாக சபை சொன்னால் மேல் அதிகாரிகளுக்கு நிர்வாகம் இவ்வாறு செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்ல அந்த அதிகாரி கடமைப்பட்டவரா இல்லையா? என்று யோசிக்க வேண்டும். ஆகவே, இலாகா அதிகாரி ஒருவர் ஒரு சங்கத்தின் காரியதரிசியாக இருக்கும்போது இத்தகைய நிலை வரக் காரணமென்ன என்று ஆலோசனை வேண்டும். அரசாங்கம், அதிகாரிகள், கூட்டுறவாளர்கள் எல்லோரும் இதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்தகைய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. என்று விதிகளில் ஏற்பாடு செய்தால் இத்தகைய நிலைக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆளாகவேண்டிய சந்தர்ப்பம் குறைவாக இருக்கும். கூட்டுறவு தத்துவத்தை அமுல் படுத்தும் முறையில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. மார்கட்டில் போன்ற துறைகளில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. நடைமுறையில் பார்க்கும்போது விவசாயிகளாகயிருந்தாலும் சரி அல்லது உற்பத்தி செய்பவர்களாகயிருந்தாலும் சரி, இந்தக் கூட்டுறவு தத்துவம் உடனடியாக இல்லாவிடினும் காலம் தாழ்ந்தாவது நல்ல நிரந்தரமான பலனை விவசாயிகளுக்கும், உற்பத்தியாளர்களுக்கும், சமுதாயத்திற்கும் அளிக்கும் என்பதை யோசித்துப் புரிந்துகொள்ளும் நிலையில் இன்று பலர் இல்லை. அவர்களிடம் இந்த எண்ணத்தைப் பரப்புவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்கள் இந்த இயக்கத்தில் ஈடுபட்டுக்கொள்ளும்படி அவர்கள் தயார் செய்யவேண்டும்.

[Sri R. Krishnasami Naidu] [21st August 1961]

கூட்டுறவு தத்துவங்களின் அடிப்படைக்குப் பாதகம் அளிக்காத வகையிலும், இந்தத் தத்துவங்களை வளைத்துக்கொடுத்து காரியங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டு போகிற முறையிலும் அனுபவத்தோடு ஒட்டிய முறையில் கூட்டுறவுத் தத்துவத்தைப் பிரத்தியட்ச நிலையோடு நினைத்துச் செய்ய வேண்டும். நடைமுறையில், ஸ்தலத்தில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களைப் பொருட்படுத்தாது இருக்கக்கூடாது. நடைமுறையிலுள்ள கஷ்டங்களையும் உணர்ந்து மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய விதத்தில் இந்தக் கூட்டுறவு தத்துவத்தைக் கொண்டு செல்லவேண்டும். கூட்டுறவு அட்வைசரி கமிட்டிஸ் கூட்டுறவு இலாகா அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள், நாம் எல்லோரும் இதில் உள்ள கஷ்டங்களை அறிந்து ஆலோசனை செய்து நல்லதொரு முடிவு எடுக்கவேண்டும். வெறும் தத்துவத்தோடு நிலலாது சூழ்நிலைக்கேற்ப சில மாறுதல்கள் செய்யவேண்டும். ஆனால் இந்த நடைமுறைகள் நிரந்தரமாக இருக்கவேண்டுமென்று நான் கூறவில்லை. மார்க்கட்டிங் முதலியவைகள் வரும்போது, சில சக்திகள் கூட்டுறவுத் துறைக்கு எதிராகப் பணி புரிகின்றன. கண்ட்ரோல் கிரெடிட் என்ற முறை இருக்கிறது. மகசூல் எடுக்கும் முன்பே கடன் கொடுக்கிறோம். ஒவ்வொரு மகசூலிலும் எந்தளவு பலன் அளிக்கும் என்று பார்த்து ஒவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும் ஏககர் ஒன்றுக்கு இவ்வளவு ரூபாய் என்று சாகுபடி செய்வதற்கு முன்பே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கடன் கொடுக்கப்படுகின்றன. இது சிறந்த முறைதான், விவசாயிகளுக்கு இது மிகவும் அனுசூலம் அளிக்கும் முறைதான். கண்ட்ரோல் கிரெடிட், மூலம் கொடுக்கப்படும் கடன்கள், உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களை கூட்டுறவு விற்பனை சங்கங்கள் மூலம் விற்பனை செய்யவேண்டுமென்ற விதிகளின்கீழ் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்த மகசூல் அவ்வளவையும் இங்கு கொண்டு வருவதில்லை. பத்து மூட்டை கிடைத்தால் இரண்டு மூட்டையைக் கொண்டுவந்து எட்டை வெளியே விற்றுவிடுகிறார்கள். சில சமயம் பத்தையும் வெளியே விற்று விடுகிறார்கள். கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் மூலம் விற்பனை செய்வதால் விலை குறைத்து விற்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், அதற்கு அந்தத் துணை அனுபவத்தில் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் மூலம் வருவதை நல்ல விலைக்கு விற்பனைக் கொடுக்க முடிகிறது. விவசாயிகளுக்கு, மகசூல் சாகுபடிக்கு என்று ஒரே தடவையில் கொடுத்து விடுகிறோம். அப்படிக் கொடுப்பதில் அவர்களுக்கு தற்காலிகமாக ஒரு அபிமானம் இருக்கிறதே தவிர தனியார்கள் ஒவ்வொரு சமயங்களில் ஐந்து அல்லது பத்து ரூபாய் என்று கொடுக்கும்போது அவர்களைத்தான் கற்பகத் தருக்க ளாக நினைக்கிறார்களே தவிர கூட்டுறவு சங்கங்கள் கொடுக்கும் உதவியை அவர்கள் மறந்து விடுகிறார்கள். வியாபாரிகளின்மேல் தான் அவர்களுக்கு மதிப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, கண்ட்ரோல் கிரெடிட் மூலம் கடன் வாங்கி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாய விளை பொருள்களைக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் மூலம்தான் அந்த விளை பொருள்களை விற்க வேண்டுமென்ற நிலையை ஏற்படுத்துவதோடு, விற்பனை சங்கங்கள் மூலம் அல்லாது வாங்குவதற்கு அல்லது கொடுப்பதற்கு தடை விதிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாட்டை விதிமுறைகளில் செய்யவேண்டும். உதாரணமாக பருத்தியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். பருத்தி வியாபாரம் செய்ய லைசென்ஸ் எடுக்கவேண்டும். அவர்கள் கூட்டுறவு முறைக்கு மாறாக நம் அனுமதியின்றி பருத்தி வாங்குவது அல்லது மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டிக்கு வரவேண்டிய விளை பொருள்களை வாங்குவது, அல்லது அவைகளை விற்பனைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வது என்றிருந்தால் அவர்கள் லைசென்ஸ்கள் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் என்று விதியிருக்க வேண்டும். லைசென்ஸ் கொடுக்கும்போதே இதற்கான ஒரு நிபந்தனை இருக்க வேண்டும். ஆக, விராஜனை அனுசூலமான வழியில் அழைத்துச் செல்லும்போது சில சக்திகள் இதற்குக் குறுக்கே நுழைந்து அந்த அனுசூலங்களைக் கெடுத்துவிடுகின்றன. ஆகவே, இந்தக் கொள்கைக்கு இடையூறு இழைக்கும் விதத்தில் காரியங்கள் நடவாத வகையில் ஏதாவது செய்வது மிகவும் அவசியம். அப்படிச் செய்வது தகாத முறையில் அல்ல. அதிகார முறையில் அல்ல, நியாயமான வழியில் தான் செய்கிறோம். அதைச் செயல்படுத்தும் காலத்தில் அதற்கு எதிராக வரும் சக்திகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியது அவசியம். ஆகவே, கூட்டுறவு

21st August 1961] [Sri R. Krishnasami Naidu]

வாளர்கள், அதிகாரிகள், கிராமங்களில் உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருப்பவர்கள் இதைக் கவனிக்க வேண்டியது அவசியம். குயவனுக்கு ஒருநாள் வேலை, தடிக்கம்புக்காரனுக்கு ஒரு நிமிட வேலை என்று சொல்வது போல் ஆகிவிடக் கூடாது. ஆகவே, மக்களுக்கு ஏற்படும் அனுசூலங்களை பாற்படுத்தும் சக்திகளை தலையெடுத்து செயல்படும்படி விட்டுக்கொண்டிருந்தால் இந்த முறையை வளர்த்துக்கொண்டு போவது கஷ்டமாக இருக்கும். கூட்டுறவுப் பண்ணைகளில் நிலம் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் குறைந்தது ஐந்து வருடங்களுக்கு என்றாவது கொடுக்க வேண்டும் என்று இப்போது சொல்லியிருக்கிறோம். இதைப் 10 வருடங்கள் என்று ஆக்கினால் நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இவ்விதம் கொடுப்பவர்கள் பின் வாங்குவோர்களோ என்று நான் நினைக்கிறேன். இவ்விதம் கூட்டுப் பண்ணையில் கொடுத்த பின்னால் அதில் கிணறுகள் முதலியவை வெட்டி விருத்தி செய்த பின்னால் அவர்கள் நல்ல பலன் பெறப்போகிறார்கள், ஆகவே ஏன் இதை 10 வருடத்திற்கு என்று வைத்திருக்கிறார்கள்? அல்லது, இரண்டு வகையாக இதைப் பிரிக்கலாம். சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டிய நிலங்கள் என்று பிரித்து அதை 10 வருடங்களுக்கு என்றும், சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லாத நிலங்கள் ஐந்து வருடங்களுக்கு என்று தீர்மானிக்கலாம். இவ்விதமில்லையென்றால் சரியான பலன் ஏற்படுமா என்பது சந்தேகமே, இதன் மூலம் எவ்வளவு தூரத்திற்கு பலன் ஏற்படும் என்பதை நாம் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அடுத்ததாக, கூட்டுறவு சங்கங்கள் கிராமப்புறங்களில் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும் என்பதற்காக நாம் மான்யம் கொடுக்கிறோம். கிளார்க்குக்ளை வைத்துக்கொள்ள உதவி செய்கிறோம். இதற்கு சென்ட்ரல் பாங்கிலிருந்து மான்யம் கிடைக்கிறதா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அநேக கிளார்க்குக்ளை வைத்திருக்கிறோம். ஒரு மாதத்தில் மட்டும் அவர்களுக்கு என்று 1,400 அல்லது 1,500 ரூபாய் சம்பளம் என்ற முறையில் வருடத்தில் சுமார் 20 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் கொடுத்து வருகிறோம். இம்மாதிரி வேலை செய்கின்ற கிளார்க்குக்ளை நல்ல விஷயம் தெரிந்தவர்களாக இருந்தால் அந்தச் சங்கங்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கும். நான் முன்னால் குறிப்பிட்டது போன்று கிராமச் சங்கங்களில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற ஒரு சிலருக்கு சங்கத்தில் வேலை செய்வதற்கு நேரம் இல்லாமல் இருக்கலாம், சிலருக்கு சில வேலைகள் செய்து வராது என்ற காரணத்தால் சங்கத்தில் முக்கியமான வேலைகள் தடைபடுகின்றன. இப்படிப்பட்ட இடங்களில் நாம் நியமிக்கும் குமஸ்தாக்கள் விவரம் தெரிந்தவர்களாக இருந்தால் நல்ல பலன் ஏற்படும். நாம் இம்மாதிரிப்பட்ட கிளார்க்குக்ளை புதிதாக படித்துவந்த வாலிபர்கள் எடுத்துக்கொள்கிறோம். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பயிற்சியுமில்லாமல் அவர்களை நியமித்து விடுகிறோம். நான் சொல்ல விரும்புவது, அவர்களை நியமித்த பிறகாவது, சிறிது காலத்திற்கு அவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச விவரங்கள் தெரியக்கூடிய அளவில் பயிற்சிக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான். மாகாண கூட்டுறவு யூனியன் இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வது நலம். ஜில்லாக் கூட்டுறவு பாங்குகள் இதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். எங்கள் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு குறைந்தது இரண்டு நாட்களுக்காவது கல்வி பிரச்சாரம் செய்யும் நோக்கத்துடன் இந்த விவரங்களைத் தெரிந்துக்கொள்வது வகையில் இரண்டு நாட்கள் அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க அனுமதிக்கவேண்டும் என்று மத்திய மாகாண கூட்டுறவு யூனியனை கேட்டிருக்கிறோம். மத்திய பாங்கிடம் இவர்களுக்கு திண்ப்படி 2 ரூபாய் வீதம் குறைந்து 300 ரூபாய் சப்லிடி வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். இதுவரையிலும் பதில் வரவில்லை. இவ்விதம் எந்த விதமான பயிற்சியும் கொடுக்காமல் இவர்களினால் விசேஷமான பலன் கிடைக்குமா என்பதை நாம் ஆலோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். புதிதாக படித்து வருகின்ற இவ்வாலிபர்கள் இதில் குமஸ்தாக்களாக வந்த பிறகு சங்கங்களில் எவ்வாறு கணக்குகள் எழுதுவது, ஜில்லா பாங்குகளிலுள்ள பாரங்களை எவ்விதம் பூர்த்தி செய்வது என்பதெல்லாம் இவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். ஆகவே இவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் இரண்டு மூன்று தினங்கள் பயிற்சி கொடுப்பது உபயோககரமாக இருக்கும் என்றும், இந்த முறை மாகாணம் முழுதும் இருக்க வேண்டும் என்றும் நான் கருதுகிறேன்.

[Sri R. Krishnasami Naidu]

[21st August 1961]

இவ்வாறு, இன்னும் நம்முடைய மாகாணத்திலுள்ள மார்க்கட்டிங் செஸைட்டி, ரைஸ் மில்கன், எக்ஸ்பெல்லர்கள், பருத்தி அரைக்கும் ஜின்னிங் பாக்கடிகள் இவைகள் எல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் நடந்து வருகின்றன. இவைகள் எல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் நல்லபடியாக நடக்கவேண்டும் என்று முயற்சிக்கின்ற நேரத்தில், கூட்டுறவு விதிகளின் காரணமாக அனுபவ ரீதியாக சில மோதல்கள், கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்தக் கஷ்டங்கள் எல்லாம் இல்லாத வகையில் எல்லாம் ஒத்துப்போகக் கூடிய வகையில், ஏற்கெனவே இருந்து வரும் சில சிரமங்களை எல்லாம் மாற்றக்கூடிய வகையில் சில திட்டங்களைக் கொண்டுவருவதற்கு ஆலோசனை செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை இச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோன்று பல நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. இதில் அங்கத்தினர்களாக சேருவதுபற்றியும், நிர்வாகத்தில் இருந்து வந்த பல சங்கடங்கள்பற்றியும் பல மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் மூலம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூட்டுறவு முறையில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் செய்யவேண்டிய பல பணிகளையும் நல்ல முறையில் செயலாற்ற முடியும் என்ற அளவில் அமைந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை இந்த வகையில் வரவேற்பதோடு, இதற்காக நல்ல ஆலோசனைகள் கூறின கூட்டுறவு இலாகா அதிகாரிகளையும், கூட்டுறவு இலாகா அமைச்சர் அவர்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு என்பது நம்முடைய நாட்டினுடைய முதலெலும்பு போன்றது. கூட்டுறவு இயக்கத்தினுடைய பின்னடைந்திருக்கும் ஒரு நாடு முன்னேறுவதற்கு முடியும் என்ற சான்றை பல நிபுணர்கள் நமக்கு பல கருத்துக்கள் மூலமாக தெரிவித்திருக்கிறார்கள். திட்ட காலத்திலே திட்டம் போடும்பொழுது கூட்டுறவு இயக்கத்தை ஒரு திட்டமாக வைத்து, அதன்மூலமாக மக்களுக்கு பல நன்மைகளை செய்து கொடுக்க முடியும் என்ற முறையில் பல திட்டங்களை வகுத்து திட்டத்தில் சேர்த்திருக்கிறோம். அந்த நிலையில் பார்க்கும்போது, திட்ட காலத்திற்குள் பல வேலைகளை செய்து முடிப்பதற்கு கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்த பின்னால்தான் நமது அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்த மசோதாவை கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டம் முதலாவதாக இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே கொண்டுவந்து விவாதிக்கப்பட்டது. பின்னால் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு சென்று, பொறுக்குக் கமிட்டியில் நன்றாக இதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து, பல திருத்தங்களையும் செய்து பின்னால் இப்போது நம் முன்னால் சட்டமாக வந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி பொதுமக்களுடைய எண்ணம் என்ன என்பதையும் இந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டியினர் கேட்டிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் அவரவர்கள் அபிப்பிராயத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கும் நேரத்தில் யாரும் கூட்டுறவு இயக்கம் தேவையில்லை, இந்த நாட்டுக்கு அது பயன்படாது என்று யாரும் சொல்லவில்லை. இந்த இயக்கத்திலுள்ள பல சிக்கல்களை எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் பார்க்குபோது, கூட்டுறவு இயக்கம் இந்த நாட்டுக்கு மிகவும் அவசியம் என்பதை நாம் எல்லோரும் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

இப்படியிருக்கும்போது, இந்த நாட்டில் அரசியல் வாதத்திற்காக மட்டும் ஒருவர்தான் பதவியில் இருக்கும்போது கூட்டுறவு இயக்கம் வேண்டும் என்றும் பதவியிலிருந்து வெளியில் போன பின்னால் கூட்டுறவு இயக்கம் தேவையில்லை, இதனால் நாடு சீர்கெட்டுவிடும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று சொன்னால் உண்மையிலேயே அது நாட்டுக்காகச் சொல்லவில்லை, ஏதோ அரசியல் காரணத்தின் பேரில் தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதிர்ஷ்ட வசமாக இவ்விதம் சொல்லக்

21st August 1961] [Sri J. Matha Gowder]

கூடியவர்களின் கட்சி இந்த சபையில் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே கூட்டுறவு இயக்கம் இந்த நாட்டுக்குத் தேவை என்று சொல்லும் போது நம்முடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுவதில் எந்த விதமான தவறும் இல்லை. அந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லும் நிலையில், நம்முடைய தமிழ்நாட்டை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால், எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தாலும் நாம் கூட்டுறவு இயக்கத்திலே செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் பண்டைய காலத்திலே கிராம நாணய சங்கம் ஒன்றுதான் இருந்தது. அதற்குப் பிறகு இப்போது பார்த்தால் நில அடமான பாங்குகள், தொழில் கூட்டுறவு, தொழிலாளர் கூட்டுறவு, வீடு கட்டும் கூட்டுறவு, கூட்டுறவுப் பண்ணை, பால் பண்ணை என்று இப்படி பரவலாக எந்த ஒரு துறையிலும் கூட்டுறவுமூலமாக நடத்துகிறோம். மக்கள் கேட்டால் உடனடியாக அதற்கு ஆவன செய்வதற்கு இந்த இலாகா தயங்குவதில்லை. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைக்கு நம் நாட்டிலே பல்வேறு துறைகளில் நாம் தொழில், கூட்டுறவை அமைப்பதின் முனைந்திருக்கிறோம். முன்பெல்லாம் கிராம நாணய சங்கத்தின் வேலை கடன் கொடுத்து, கடனைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வது ஆகிய இரண்டும்தான். இன்றைக்கு கடன் கொடுப்பதால் மாத்திரம் முன்னேறிவிட முடியாது, அதே நேரத்தில் தொழில் கூட்டுறவை அதிகமாக்கவேண்டும் என்று இன்றைக்கு பல கூட்டுறவுகளை அமைத்துக்கொண்டு வருகிறோம். இப்படி எந்தத் துறையிலும் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்துக்கொண்டு வரும் நேரத்தில் நாணய சங்கங்களுக்கும், பாங்குகள் போன்று இருப்பவைகளுக்கும் ஜில்லா அடிப்படையில் பெட்டி ரிஜிஸ்டிரார் வைத்துச் செயல்படும்போது, தொழில் கூட்டுறவுக்குச் சம்பந்தமே இல்லாமல் பிரித்துவிடவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் கூட்டுறவு அதிகமாக ஏற்படவேண்டும் என்று பரவிக்கொண்டிருக்கும்போது இந்த இலாகாவைப் பிரித்து தொழில் துறைக்குத் தனியான ஒரு இலாகாவை மாவட்டவாரியாக அமைத்துவிட்டால் நம் நாட்டிலே சிறு தொழில்கள் கூட்டுறவுமூலமாக இயங்க முக்கிய சந்தர்ப்பம் இருக்கின்றது என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலே பல கூட்டுறவுகள் இன்றைக்கு நன்றாகச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தபோதிலும் ஒவ்வொரு கூட்டுறவுகள் அந்த விதத்தில் செயல்பட முடியாதிருப்பதையும் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது நில அடமான பாங்கு என்று நாம் பெயரளவில் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால் நில அடமான பாங்குகள்மூலமாக மாவட்டவாரியாக எத்தனை பேர்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கணக்கு எடுத்தால் மிக மிக மிகக் குறைவாக இருக்கும், அது ஒன்றுதான் நன்றாகச் செயல்படவில்லை என்ற குறையை எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நில அடமான பாங்கிலிருந்து நிலத்தை அடமானம் வைத்து கடன் வாங்குவதில் பல தொல்லைகள் இருக்கின்றன. மாவட்டத்திலே ஒரு அலுவலகத்தை வைத்துக் கொண்டு, அந்த மாவட்ட தலைநகரில் இருக்கக் கூடியவர்கள் அந்த நிலத்தை பார்வையிடுவதற்காக ஒரு விண்ணப்பம் போட்டால் ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு வருகிறார்கள். குபர்வைலர், பார்வையிட்டு திருப்பி விண்ணப்பத்தை பாங்குக்கு அனுப்பிய பிறகு மூன்று மாதம் அல்லது ஆறு மாதம் பாங்கில் இருந்து, அதற்குப் பிறகு எவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்பதைப்பற்றியும் என்னென்ன வில்லங்க சரட்டிபிகேட்டுகள் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அதற்குப் பிறகு பார்க்கிறார்கள். அதையெல்லாம் பார்த்து அவர்கள் சிபாரிசு செய்து மாகாணத்திற்கு அனுப்பி மாகாண ஆபீஸ் ஸாங்ஷன் செய்து கொடுக்க கிட்டத்தட்ட மூன்று ஆண்டுகளுக்குக் குறைவில்லாமல் பிடித்துவிடுகிறது. ஒருவர் தன் நிலத்தை அடமானம் வைத்து நிலத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்குப் பணம் தேவை என்று அவசரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது நில அடமான பாங்க்மூலமாகக் கடனைப் பெற மூன்று ஆண்டுகள் பிடிக்கின்றன என்று பார்க்கிறோம். கடன் ஸாங்ஷன் ஆகும்போது, பணமே வேண்டாம் என்று விட்டுவிடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இளையெல்லாம் சற்று விறுவிறுப்பாக, சுறுசுறுப்பாக எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் மக்களுக்குக் கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொடுக்க

11-30
a.m.

[Sri J. Matha Gowder] [21st August 1961]

வழிவகை செய்யவேண்டும். அதற்காக அதிகமான உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கவேண்டும். ஜில்லா அளவில் இல்லாமல் இதை வட்டார அளவில் ஏற்படுத்துவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். வட்டார அளவுக்கு ஏற்படுத்துவதானால் அதை உடனடியாக ஏற்படுத்திவிடுவது நலம் என்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ஒரு நில அடமான பாங்கை ஏற்படுத்தி அதை மத்திய பாங்கோடு இணைப்பு செய்து, மத்திய பாங்கை மாகாண பாங்கோடு இணைப்பு செய்தால் நலமாக இருக்கும். வட்டார பாங்குகள் ஆரம்ப வேலைகளை எல்லாம் செய்து முடித்துவிடுவார்கள். மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் சிபாரிசு செய்தவுடன் உடனடியாகப் பணம் கிடைக்கும் நிலை ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த நிலையில் நாம் இதை உடனடியாக கவனித்து, இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் ரூல்ஸ் பிரேம் செய்யும்போது அமைச்சர் அவர்கள் இதற்குத் தனியாக ரூல்ஸ் போட்டுவிட்டால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த கூட்டுறவிலே அதிகமான அங்கத்தினர்களைச் சேர்க்கவேண்டும் என்று முன்பே திட்டம் போட்டிருக்கிறது. அதிலே கூட அந்தத் துறையிலே இருக்கக்கூடியவர்கள், சொஸைடி தலைவர்கள், இஷப்பட்டால்தான் சேரலாம் என்று இருப்பதற்குப் பதில் அவராக சேர்ந்து கொள்ளும் உரிமை கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படித் கொடுத்திருப்பதோடு அதிக அங்கத்தினர்கள் சேராமல் இருந்தால் அப்போது அதற்கான காரணங்கள் என்ன என்று சிந்திக்கவேண்டும். அதிலும் தொழில் துறையில் சங்கங்களை ஆரம்பிக்கும்போது சாதாரணமாக மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், முதலீடு செய்தால் என்ன பிரதிபலன் கிடைக்கும் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு சேர்கிறார்கள். கூட்டுறவிற்கு முதலீடு செய்கிறோம் என்று யாரும் முன்வரமாட்டார்கள். வில்லேஜ் கிரெடிட் சொஸைட்டிச் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் டிவிடெண்ட் சதவீதம் 6½ வரை இருக்கலாம் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறோம். அதோடு எந்தச் சொஸைட்டியை எடுத்துக்கொண்டாலும் 6½ சதவீதத்துக்கு மேல் கூடாது என்று சொல்லும்போது கிராமப்புறங்களிலும், வேறு துறைகளிலும் முதலீடு செய்பவர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு வர தயக்கம் ஏற்படுகிறது. காரணம் வெளியில் 6½ சதவீதத்துக்கு பதில் 25 சதவீதம் வரையில் லாபம் கிடைக்கிறது. அதை அனுசரித்து முதலீடு செய்வார்களா அல்லது கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு நன்மை ஏற்படுகிறது என்று முதலீடு செய்வார்களா என்று பார்க்கும்போது, கூட்டுறவு இயக்கத்திற்காக முதலீடு செய்யவே முன் வரமாட்டார்கள். இந்த நிலையை மாற்றவேண்டும். ரிஸர்வ் பண்ணுக்கு 25 சதவீதம் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். அது தேவைதான் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு 25 சதவீதம் கேட்கும் நிதிக்கு இவ்வளவு என்று ஒதுக்கி வைத்திருக்கும்போது இதிலே சில சதவீதத்தைக் குறைத்து டிவிடெண்ட் கொடுப்பதைச் சற்று அதிகரித்தால், குறைந்தது 10 சதவீதம் 12½ சதவீதம் என்று உயர்த்தினால் தொழில் துறையில் மக்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் முதலீடு செய்வார்களேயல்லாது, பழைய ஏட்டை வைத்துப் புரட்டிக்கொண்டிருந்தால் தொழில் அதிகரிக்காது, அதிக முதலீடு செய்ய மாட்டார்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதையும் தயவுசெய்து பரிசீலிக்கவேண்டும். இன்னும் போனஸ் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். யாருக்கு போனஸ் கொடுக்கிறோம்? சாதாரணமாக கூட்டுறவுத் தொழில் ஏற்படும் இடத்திலே பொருளை உற்பத்தி செய்து கொடுக்கிறார்களே அவர்களுக்கு கொடுக்கிறோமேயல்லாது பணத்தை மாத்திரம் முதலீடு செய்பவர்களுக்குக் கொடுப்பது கிடையாது. டிவிடெண்ட் ஒன்றையே நம்பிக் கொண்டிருக்கின்றவர்கள், டிவிடெண்ட் அதிகரிக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்திலே சிறு தேயிலைத் தோட்டக்காரர்களுக்கு சர்க்கார் ஒரு திட்டம் போட்டு 7½ லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள்—ஒரு பாக்கி ஏற்படுத்துவதற்காக கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டு நான் பெருமையடைகின்றேன். சிறு தேயிலைத் தோட்டக்காரர்களிடத்திலே ஷேர் கேட்கும்போது அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு போனஸ் கிடைக்கிறது. வேறு தொழிலில் முதலீடு செய்பவர்களிடத்தில் நீங்களும் முதலீடு செய்யுங்கள் என்று கேட்டால்—ஷேர்

21st August 1961] [Sri J. Matha Gowder]

காப்பிட்டலை அதிகரிக்கவேண்டுமென்பதற்காக அவர்களிடம் கேட்டோம். சர்க்கார் ரூ. 56,000 வேண்டுமென்று கேட்டாலும், சுமார் 5 லட்சம் ரூபாயாவது வாங்கலாம் என்று அவர்களிடம் கேட்கும்போது—இதே குறையைத்தான் சொல்லுகிறார்கள். 6½ சதவீதத்திற்கு எப்படி கொடுப்பது என்று கேட்கிறார்கள். இதை இன்னும் சற்று அதிகரித்தால் தொழில் துறையில் இருக்கும் சொஸைட்டிகள் முன்னுக்கு வர வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தது சப்ளை அண்டு மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிஸ். அதிலே ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. அவர்கள் நமக்கு உரம் போன்றவைகளை சப்ளை செய்து நம் பொருள்களை மார்க்கெட்டிங் செய்கிறார்கள். இன்றைய தினம் உரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் உரம் இல்லாமல் விவசாயிகள் விவசாயத்தில் நம்பிக்கை வைப்பதில்லை. உரம் இருந்தால்தான் விவசாயம் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் பார்க்கும்போது உர வினியோகம் எப்படி இருக்கிறது என்றால் கூட்டுறவுக்குக் கிடைத்திருப்பது மிக மிகக் குறைவு. தனியார் துறைக்கு அதிகமான சலபேட் உரம் வழங்கப் படுவதால், அவர்கள் வினியக்கூடிய பொருள்களை மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிக்கு கொண்டு வரமுடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளுக்குத் தேவையான அளவுக்கு இந்த சலபேட் உரம் வழங்கப் பட்டால், அப்போது விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருள்களை மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிக்கு கொண்டுவருவதற்கு முடியும். காரணம், நாம்தான் அவர்களுக்குப் போதுமான சலபேட் உரத்தை கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள்மூலம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் முடியவில்லையே? ஆகவே இந்த சலபேட் உரத்தை தனியார் துறைக்குக் கொடுக்கக்கூடாது, வேண்டுமானாலும், சொஸைட்டிகளுக்கு கொடுத்து, அவர்கள் தேவைக்கு மேலுள்ளதைத் தனியார் துறைக்கு கொடுத்து உதவுங்கள். அப்போதுதான் நாம் விளை பொருள்களை மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிக்கு கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியும். அதுவரை தனியார் துறைக்கு சலபேட் உரம் கொடுத்து ஊக்குவிக்கவேகூடாது என்று நான் கண்டிப்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படி கொடுத்தால்தான், அவர்கள் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கத்திலே வாங்கக்கூடிய கடன்களையெல்லாம்கூட, விளைபொருள்களை, சங்கத்திற்கு கொண்டுவரச்செய்து, அதன்மூலம் சரி செய்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்த முடியும். இப்போதுள்ள நிலைமையில் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் விவசாயிகளுக்கு எப்படி உதவுகின்றன என்றால், அவர்களுடைய விவசாயத்திற்கு 50 மூட்டை சலபேட் உரம் வேண்டுமென்றால், நாம் அவர்களுக்குக் கூட்டுறவு சங்கங்கள்மூலம் கொடுப்பதோ 5 மூட்டைகள் தான். பாக்கி 45 மூட்டைகளை அவர்கள் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடமிருந்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்படி அவர்கள் தங்கள் தேவைக்குத் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து வாங்கிக்கொண்டு, விவசாயம் செய்யும்போது அவர்களை எப்படி அரசாங்கம் தங்கள் விளைபொருள்களை கூட்டுறவு சொஸைட்டிக்கு கொண்டுவந்து கொடுக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்க முடியும்? ஆகவே அவர்கள் இஷ்டப்படி வெளியில் விற்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு வேண்டிய உரங்களை சர்க்கார் கூட்டுறவு சொஸைட்டிமூலம் கொடுக்கிறோம், அதை அவர்கள் வாங்கிக்கொண்டு, தங்கள் விளைபொருள்களை கூட்டுறவு சொஸைட்டிக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அதன்படி சட்டம் செய்தால்கூட அப்போது பரவாயில்லை. அதை விட்டுவிட்டு, இந்தச் சபையில் ஒரு நண்பர் கூறியதுபோல், அவர்களை கூட்டுறவு சொஸைட்டிக்குத் தான் கட்டாயம் தங்கள் விளைபொருள்களை கொண்டுவரும்படி சட்டம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், அது எப்படிப் பொருந்தும் என்பதை அவர் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்ததாக, இப்போது ஆங்காங்கு நில அடமான பாங்குகள் இருக்கின்றன. அதேபோல் அவுஸ் மார்க்கெட் பாங்குகளும் ஆங்காங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டுவருகிறது. இவைகள் எவ்வித யோசனையும் இல்லாமல் ஏற்படுத்தப்பட்டுவருகின்றன என்று நான் நினைக்கிறேன். ஓரிரண்டு

[Sri J. Matha Gowder] [21st August 1961]

நாட்களுக்குமுன் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்ப்பாக்கத்தில் இது சம்பந்தமான ஒரு மகாநாடு ஆரம்பித்திருக்கிறார் என்றும் நான் பார்த்தேன். இது எதற்காக என்றே எனக்கு புரியவில்லை. என்னுடைய ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த அவுசிங் மார்க்கெட் பாங்கு இதுவரை அங்கு ஒன்றுகூட ஏற்படுத்தப்படவில்லை. இதற்கு உற்சாகம் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் நகரத்தில்தான் இருக்கிறார்கள் என்று நகரத்தில்தான் இது அதிகமாக ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றதா என்பதும் எனக்குப் புரியவில்லை. அப்படி வைப்பதாக இருந்தாலும், இந்த பாங்குகளை பரவலாக எல்லா நகரங்களிலும் வைக்கவேண்டும். ஏதோ ஒரு சில இடங்களில் வைத்தால் போதும், மற்ற இடங்களில்தான் ஈரூல் அவுசிங் பாங்கு இருக்கிறதே, மற்றும் பல கூட்டுறவு பாங்குகள் இருக்கின்றனவே என்று இருக்கக்கூடாது. கூட்டுறவு பாங்கில்கூட, வீட்டின்மேல் எவ்வளவு பணம் வேண்டுமென்றாலும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஒரு வீட்டிற்கு 7,500-க்கு மேல் கொடுக்கக்கூடாது என்று இருந்தது. அதை இப்போது 10,000-க்கு மேல் கொடுக்கக்கூடாது என்று உயர்த்தி இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதுவும் கூடாது. எப்படி நில அடமான பாங்குகளில் நிலத்தின் மதிப்பு எவ்வளவு இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு பணம் கொடுக்கப்படுகிறதோ, அதேபோல் இந்த அவுசிங் பாங்குகளிலும் வீட்டின் மதிப்பு எவ்வளவு இருக்கிறதோ, அதற்கு எந்த சதவிகிதத்தில் பணம் கொடுக்கலாமோ, அந்த விதத்தில் கணக்கிட்டுப் பணம் கொடுக்கவேண்டும். வீட்டின் மதிப்பு ஒரு லட்சமாக இருந்தாலும், அந்த அடிப்படையில் பணம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி கொடுக்கப்படும் பணத்தை 20 வருஷத் தவணையில் வாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் அமைக்கவேண்டும். அப்போதுதான் நகரங்களிலே இருக்கக்கூடிய சிறு சிறு கூரை வீடுகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் பெரிய வீடுகளாகக் கட்டுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். இந்த முறையில் இதை திருத்தியமைத்தால் நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன். புது வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காகத்தான் பில்டிங் சொஸைடிகள் இருக்கின்றனவே என்று நினைக்கக்கூடாது. புதிதாக வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்காகத்தான் பில்டிங் சொஸைடிகள் பயன்படும். ஒருவன் தனக்கு பரம்பரை பரம்பரையாக வந்துள்ள ஒரு சொத்தை அதாவது வீட்டை நல்ல முறையில் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று நினைத்தால், அதற்கு இந்த பில்டிங் சொஸைடி பயன்படாது. தவிர, எங்கு பார்த்தாலும் நகரத்தில் முன்பிருந்ததைப்போன்ற ஒட்டு வீடுகளையும், சிறு சிறு வீடுகளையும்தான் எப்போதும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். காரணம், அதை திருத்தி ரி மாடல் செய்வதற்கான பண வசதி அவனிடம் இல்லாததே ஆகும். ஆகவே இம்மாதிரியான பாங்குகளை நகரங்களிலே பரவலாக ஏற்படுத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவோடு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்ததாக, கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை எடுத்துக்கொண்டால், அதிலே ஒன்று தனியாக வைத்திருக்கக்கூடிய நிலங்களை எல்லாம் அதாவது 5 ஏக்கர் அல்லது அதற்கு மேல் இருந்தாலும் அவர்களை ஒன்றுசேர்த்து இப்போது நாம் கூட்டுறவு சொஸைடிகள் அமைத்திருக்கிறோம். அப்படி சொந்த நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு இந்த சொஸைடியில் சேர்கிறவர்கள், ஐந்து வருஷத்திற்கு அதை விட்டுப் போகக்கூடாது என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அது நல்ல சட்டம். ஆனால் அதே நேரத்தில், இந்த சர்க்கார் நிலம் கொடுத்து, அந்த நிலத்தை வாங்கி, இந்த நிலத்திலே கூட்டுறவு பண்ணை ஏற்படுத்தி இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு ஒருசில விதிகளை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அது எப்படி இருக்கிறது என்றால், பாரஸ்ட் இலாகா போடக்கூடிய நிபந்தனையாக இருக்கிறது. பெரும்பாலும் இப்போது இதற்கான நிலங்களை யெல்லாம் பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டார்தான் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டார் கொடுத்த நிலத்தை கடந்த மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டுகளாகப் பாட்டு, கல்லப்பாணியம் கூட்டுறவு பண்ணை என்ற ஒரு சொஸைடியை நான் ஏற்படுத்தினேன். அது ஏற்பட்டு ரிஜிஸ்தரும் ஆகி ஆரம்பிக்கப்பட்டு விட்டது. இப்போது ஒரு ஜி.ஓ. சர்க்காரிலிருந்து பிறப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே

21st August 1961] [Sri J. Matha Gowder]

என்ன குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த கூட்டுறவு பண்ணியிலே யார் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால் மலைவாசிகளுக்குத்தான் அதுனுடைய பலன்கள் கொடுக்கப்படும். என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. மீதி இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு எந்தவித பலனும் கிடையாது என்று சொன்னால், அதிலே அவர்கள் எப்படி தங்கள் அக்கறையை செலுத்த முடியும் என்பதைச் சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். மலைவாசிகளுக்கு இதன் பலன் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது என்னமோ சிறந்ததாக இருக்கலாம். ஆனால் மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கு இதிலே எவ்வித பலனும் இல்லை என்று சொன்னால், கூட்டுறவு பண்ணை எப்படி நடக்குமென்பதைச் சற்று கவனிக்கவேண்டும். ஆகவே இது சாத்தியப் படுமா என்று கவனிக்கவேண்டும். நடைமுறையில் இது சாத்தியப்படவே முடியாது. ஆகவே இதிலே 25 சதவிகிதமாவது யார் வேண்டுமானாலும் சேரலாம். அப்படிச் சேரக் கூடியவர்களுக்கும் இதன் பலன் உண்டு என்று சொன்னால், அது நடைமுறையில் சாத்தியப்படும், இப்படிப் போட்டால் என்ன கெட்டுப்போகும் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு பலனும் உங்களுக்குக் கிடையாது, ஆனால் நீங்கள் பண்ணையை நடத்துங்கள் என்று சொன்னால் யார்தான் முன்னுக்கு வருவார்கள். யாரும் வர மாட்டார்கள். ஆகவே இந்த பண்ணை ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டு ஒரு ஆண்டு காலமாகியும் அது செயல்படாமல் தூங்கிக்கொண்டு வருகிறது. இந்த உத்தரவை கூட்டுறவு இலாகா போடுவதில்லை. பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டு தான் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், இந்த நிலங்களை நாங்கள் மலைவாசிகளுக்கு கொடுக்கிறோம், ஆகவே அவர்கள் தான் அதன் பலனை அடையவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே தான் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு உத்தரவை எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்த பாரஸ்ட் இலாகா தாங்கள் நிலங்களை கொடுப்பதோடு மட்டும் நின்றுவிட வேண்டும். அதற்குமேல் கூட்டுறவு சட்டத்திலே எல்லாம் அவர்கள் தலையிடக் கூடாது என்று நான் நினைக்கிறேன். அது சம்பந்தப்பட்ட உத்தரவுகளை எல்லாம் டிப்டி ரிஜிஸ்திரார், அங்குள்ள கலெக்டர் அவர்கள் மூலம் தீர்க்கப்பட்டு, மாகாண ரிஜிஸ்திராரின் அங்கீகாரம் பெற்று அவர்கள் ஒப்புக்கொண்ட அளவிலே சட்டங்கள் செய்யப்பட வேண்டும். வேறு துறையினர் இதிலே குறுக்கிடவே கூடாது. ஆகவே இந்த கஷ்டங்களை எல்லாம் புரிந்துகொண்டு, அதற்கான முறையில் கூட்டுறவு இலாகாவின் ஒரு ஜி. ஒ. தவறுகளை நீக்கி வெளியிடும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சங்கங்கள் என்னும்போது நாம் அதற்காக முதலில் டைரக்டர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். இதிலே எனது சொந்தக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கூட்டுறவு சொஸைடிகள் என்று சொல்லும் போது, வில்லேஜ் கிரேடிட் சொஸைடிகள் போன்ற சிறிய சொஸைடிகளை விட்டுவிட்டு, ஜில்லா அளவிலே உள்ள அல்லது இண்டஸ்ட்ரியல் கூட்டுறவு சொஸைடி போன்ற பெரிய அளவில் உள்ள சொஸைடிகளை எடுத்துக் கொண்டால், அதற்கான டைரக்டர்களை பால்ட் வைத்துத் தேர்ந்தெடுத்தாலும் கூட, குறைந்தது சில சதவிகிதத்திற்கு அல்லது 2 டைரக்டர்களை சர்க்காரே நாமினேட் செய்யக்கூடிய முறையில் சர்க்கார் தங்களிடத்தில் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதாவது ஒரு சொஸைடிக்கு, 11 டைரக்டர்கள் இருக்கவேண்டுமென்று இருந்தால், 9 டைரக்டர்கள் தேர்தல் மூலமாகவும், மற்ற இரண்டு டைரக்டர்களை நாமினேஷன் மூலமாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த 2 டைரக்டர்கள் சர்க்காரின் பிரதிநிதிகளாக இருந்து, அந்த சொஸைடியில் மற்ற டைரக்டர்களால் மறைமுகமாக ஏதாவது செய்யப்பட்டால், அதுபற்றிய ரிப்போர்ட்டை அவர்கள் சர்க்காருக்குச் சமர்ப்பிப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். ஆகவே இப்படி 2 டைரக்டர்களை சர்க்கார் நாமினேட் பண்ணுவது அவசியமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்போது தான் மக்களின் நன்மைக்காக ஏற்படுத்தப்படும் இவ்வித சொஸைடிகள், இப்படி நியமிக்கப்படும் இருவரால் நல்லமுறையில் கண்காணிக்கப்பட்டு, நாம் நினைக்கக் கூடிய நல்ல நோக்கத்தோடு செயல்பட முடியும். ஆகவே இதை அமைச்சர் அவர்கள் அவசியம் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்

[Sri J. Matha Gowder] [21st August 1961]

கொள்கிறேன். கடன் கொடுக்கும்பொழுது கூட்டுறவு இலாகாவில் நாம் ஒரு சிக்கலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். எல்லா கடன்களையும் ஜன் 30-ம் தேதி திருப்பிக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்ற ஒரு வரம்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏதாவது அசந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால், உதாரணமாக ஒரு பகுதியில் பஞ்சம் ஏற்பட்டால், அல்லது வேறு ஏதாவது காரணத்தினால் சேதம் ஏற்பட்டால், அந்தக் காலத்தில் கூட என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று சொன்னால், எக்கேடு கெட்டாலும் ஜன் 30-ம் தேதியன்று சென்டினல் பாங்கு கடனை தீர்த்துவிடவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடு இருக்கிறார்கள். ஜில்லா அளவிலே மாவட்ட பாங்குகளை கடனை அடைக்க முடியாத நிலை இருக்கிறதே என்று கேட்டால், அவர்கள் ஏ கிளாஸ் பாங்கிலிருந்து பி கிளாஸ், ஸி கிளாஸ், டி கிளாஸ், பாங்காக ஆகியவற்றை என்கிறார்கள். எப்படியும் ஏ கிளாஸ் பாங்காக இருக்கவேண்டுமென்று ஒரே நோக்கத்தோடு இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக நீலகிரியில் ஜன் மாதம் எந்த வருஷத்திலும் எல்லாக் கடன்களையும் தீர்த்து விட்டிருக்கிறோம். ஆனால், இந்த வருஷம் உருளக் கிழங்குக்கு நோய் வந்துவிட்டதால், அவர்கள் சாப்பிடுவதற்குக்கூட கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் இந்த வருஷத்தில் அவர்கள் எப்படி ஜன் மாதத்தில் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியும்? இந்த வருஷம் கொடுக்க முடியாது என்ற நிலையை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தனியாக நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்தக் கடன்களை 3 வருஷக் கடனாகவோ அல்லது 5 வருஷக் கடனாகவோ, அதாவது “ஷார்ட் டேர்ம் லோனை” “இன்பர்ம் டெர்ம் லோனாகவோ” அல்லது “லாங் டேர்ம் லோனாகவோ” கன் வெர்ட்டு செய்வதற்கு எந்த விதத்திலும் தயக்கம் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இதனால் ஒரு சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அசந்தர்ப்பமான காலங்களில் கூட ஜன் மாதம் 30-ம் தேதிக்குள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவது மிகவும் சங்கடமான நிலையை உண்டாக்குகிறது. ரிசர்வ் பாங்கு அதற்கு ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்படியும் 30-ம் தேதி கொடுத்துவிடவேண்டும் என்ற ஒரு சட்டத்தின் நிலையையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தால் என்ன செய்வது? மக்களுடைய நிலையை எப்படி ரிசர்வ் பாங்கு அறிவதற்கு முடியும்? ஒரு வட்டாரத்தில், ஒரு ஜில்லாவில் இம்மாதிரி ஏதாவது அசந்தர்ப்பமான காரணங்களினால் மக்கள் ஜன் மாத இறுதிக்குள் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாவிட்டால், பாதிக்கப்பட்ட மக்களிடமிருந்து வசூலை நிறுத்திவைக்க முடியும் என்று சொல்லுவதற்கு ரிசர்வ் பாங்கு தயங்குகிறார்கள் என்பது மிக வருந்தக்கூடிய விஷயம். அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி சற்று யோசிக்கவேண்டும். வேறு துறைகளில் அவசியமானபோது கடன் வசூலை நிறுத்திவிடுகிறார்கள். கடன் நிவாரண சட்டத்தை இந்த சட்டமன்றம் இயற்றியிருக்கிறது. வெளியிலிருந்து வாங்கிய கடனை வசூல் செய்வதை நிறுத்தி வைக்கும்போது, சர்க்கார் கடன் வசூலை மாத்திரம் இம்மாதிரி அசந்தர்ப்பமான காலத்தில் நிறுத்தி வைப்பதில் என்ன தயக்கம்? இதனால் கூட்டுறவு முறையில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ரிசர்வ் பாங்கு ஒரே நோக்கத்தோடு இருக்கிறது. இந்த சிக்கலை தீர்த்துவைப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வழிவகைகள் காணவேண்டும். சர்க்கார் ரிசர்வ் பாங்கோடு இது பற்றி பரிசீலனை செய்து எந்த மாவட்டத்திலும் அசந்தர்ப்பமான காலத்தில் கூட கடன்களை ஜன் மாதம் 30-ம் தேதிக்குள் திருப்பிக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்ற ஒரு நிபந்தனையை நீக்கி, அம்மாதிரி கடன் வசூலை நிறுத்திவைப்பதற்கு என்ன வழிவகைகள் உண்டோ அவைகளைச் செய்து, இந்த ஒரு சிக்கலை தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* SRI M. SELVARAJ : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவு மசோதாவைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா கொண்டுவருகிற பொழுது, இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கத்தை விளக்கி அமைச்சர் அவர்கள் வெகு அழகாக பேசினார்கள். முக்கியமாக நாம் எல்லோரும் எதிர்பார்த்துக் கொண்

21st August 1961]

[Sri M. Selvaraj]

டிருந்தது போன்று, பொது மக்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது போன்று பெரிய திருத்தம் ஒன்று இந்த மசோதாவில் கொண்டுவரப் படவில்லை. அதன் காரணமாக ஏழை எளியவர்கள், தொண்டு உள்ளம் படைத்தவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் ஈடுபடுவதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புகள், வசதிகள் ஏற்படும் என்று எதிர்பார்த்தோம். இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்குப் போகும்பொழுது இந்த மாமன்றத்தில் இந்த மசோதாவை எதிர்த்து பேசியவர்களுக்கு தக்க பதிலையும், விளக்கத்தையும் கொடுத்து எப்படியும் இந்த மசோதாவை சட்டமாக நிறைவேற்றுவது உறுதி என்ற முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்தார்கள், அன்றையதினம். ஆனால், இன்றைய தினம் பார்க்கும் பொழுது அந்தப் பிரிவு நீக்கப்பட்டு இந்த மசோதா கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது கூட்டுறவு முறையில் கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் கூட்டுறவு பாங்குகளிலும் யார் யார் இன்றைய தினம் பரம்பரையாக சர்வாதிகாரம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறார்களோ அவர்கள் மேலும் தங்களுடைய சர்வாதிகாரத்தை நிலைநாட்டிக்கொள்வதற்கு வேண்டி இந்த மசோதா இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று தோன்றுகிறது. இதனுடைய உள்நோக்கம் வர இருக்கிற தேர்தலை ஒட்டித்தான் ஓரளவுக்கு இந்த மசோதா இங்கே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டோ என்று நாம் சந்தேகப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. அமுத்தம் திருத்தமாக இந்த இலாக்கா அமைச்சர் இந்தப் பிரிவு இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, அதை எடுக்கவேண்டுமென்ற விருப்பத்திற்கு அன்றைய தினம் இணங்கவில்லை. இதுபற்றி காரசாரமான விவாதம் நடந்தது. அப்படியிருக்கையில் இறுதியாக எப்படி மனது வந்து இந்தப் பிரிவை நீக்கிவிட அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள் என்று நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எதற்காக நாம் இந்த மசோதாவை கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்றால், பழைய காலம் தொட்டு இருக்கிற கூட்டுறவு சட்டத்தை திருத்தி பரவலாக எல்லோரும் கூட்டுறவு சங்கங்களில் தொடர்பு கொண்டு நல்ல முறையில் பணியாற்றவேண்டும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இந்திய துணைக் கண்டம் பூராவும் கூட்டுறவு முறையில், கூட்டுறவு சங்கங்களில் ஒவ்வொரு கிராமவாசியும் பங்குகொண்டு அதன் பலனை அடையவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில்தான். அதற்காக நாஷனல் டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் போன்ற பெரிய அறங்குறிகளெல்லாம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், எப்படி பல கிராமங்கள் இதிலே பங்குகொள்ள முடியும் என்ற அச்சத்தை நாம் இன்றையதினம் பார்க்கிறோம். இந்த முக்கியமான பிரிவு நீக்கப்பட்டு இந்த மசோதா இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நிலையில் இருக்கிறோம். அதை அமைச்சர் அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்து இறுதியாக இந்த மசோதா சட்டம் ஆக்கப்படும்போதாவது இந்த 28(1)(ஜி) பிரிவை மறுபடியும் இதில் சேர்க்கவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், ஏற்கனவே இருக்கிற சட்டத்தில் பரவலாக அங்கத்தினர்கள் சேர்க்கின்ற முறையிலே பல குறைபாடுகள் இருந்ததை ஓரளவுக்கு இந்த மசோதாவில் நீக்கியிருந்தாலும், விண்ணப்பங்களின்மேல் மேற்கொண்டு அப்பீல்கள் ஏற்படுத்துவதால், அதிகாரிகளுக்கு மேலும் மேலும் வேலை இருக்குமே ஒழிய, யார் யார் அந்த சங்கங்களில் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்து பணியாற்றவேண்டும் என்ற நிலைமைக்கு இடம் கொடுக்காமல் இருக்கும் நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். அதை மறுபரிசீலனை செய்து அதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், இன்றையதினம் இருக்கிற கூட்டுறவு நில அடமான பாங்குகள் நிலங்களின் கிரயத்தை நிர்ணயம் செய்யும்பொழுது, “வால்யு வேஷன்” “பிக்ஸ்” செய்கிறபொழுது, 10, 15 வருஷங்களுக்கு முன்னால் இருந்த கிரயத்தை வைத்துத்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், சர்க்கார் நில ஆர்ஜித சட்டப்படி நிலம் எடுத்தால், நிலம் எடுக்கிற தினத்தில் உள்ள நிலவரத்தை ஒட்டி அந்த கிரயத்திற்கு நிலம் எடுக்கும்

[Sri M. Selvaraj]

[21st August 1961]

நிலைமையைப்போல், நில அடமான பாங்குகளும் செய்யவேண்டும். கடன் கொடுக்கிற தேதியன்று இருக்கிற விலை நிலவரப்படி, அதற்குத் தகுந்தபடி எந்த அளவுக்கு கடன் கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு “நில அடமான பாங்குகள் கடன் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது கிராமங்களிலுள்ள சில கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு உர விநியோகத்தை சில மாவட்டங்களில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு கிராமங்களில் உள்ள சிறு விவசாயிகளுக்கு உரங்களை நேரடியாக விநியோகிப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகை கிடையாது. ரெவின்யூ அதிகாரியிடத்தில் நெருங்கி, அவரிடமிருந்து ஒரு பெர்மிட் வாங்கி, அதற்குப் பிறகுதான் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கிராமத்தில் இருக்கிற கூட்டுறவு சங்கத்தில் உள்ளவர்கள் அந்த கிராமத்தில் யாருக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன, அவர்களுக்கு உரம் தேவைதானா, அது நல்ல முறையிலே பயன்படுத்தப்படுமா என்று அவர்கள் ஓரளவுக்கு புரிந்துகொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்.

(Deputy Speaker in the chair.)

ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடத்தில் விவசாயிகள் செல்லவேண்டியிருப்பதின் காரணமாக, ரெவின்யூ அதிகாரிகள் தாலுகாக்களில் சுற்றுப் பிரயாணம் வரும்பொழுது அவர்களை அணுகவேண்டியிருக்கிறது. ஒருவருக்கு 10 படி அமோனியா வேண்டுமென்றால், 2, 3 நாட்களுக்குப் பிறகுதான் கிடைக்கிறது. அந்த அளவுக்கு விவசாயிக்கு செலவும் அலைச்சலும் ஏற்படுகிறது. இதை மாற்றி அமைக்க வழிவகை காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி, அதாவது மாநேலிங் கமிட்டியில் தொடர்ந்து 2 தடவைகள் இருந்தவர்கள் மேற்கொண்டு அதில் அங்கம் வகிக்க முடியாத நிலைமைக்கு இந்த மசோதாவை இறுதியாக திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று மறுமுறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12
noon.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த கூட்டுறவு மசோதா மிகப் புரட்சிகரமாக, சோஷலிச சமுதாயத்திற்கு ஏற்ற முறையிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதைப் பாராட்ட வேண்டும். முன்னரவது திட்டத்திலே, கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும், கூட்டுறவு இயக்கம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு முன்னேற்றம் அடையலாமோ அவ்வளவு முன்னேற்றத்திற்கு அடிகோலும் முறையில், சாதாரண மக்களும் பங்கு கொண்டு, பொறுப்பு வகிக்கும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற முயற்சியில் இது வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அந்த வகையில் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கென்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மசோதா அவசியம் மாத்திரமல்ல, அவசரமும் கூட என்று சொல்லலாம். இந்த மசோதாவில், அமைச்சரவர்களும் புரட்சிகரமான மாறுதல்களைக் கொண்டு வந்து, பொறுப்புக்குக் கமிட்டியும் தீவிரமான கவனம் செலுத்தி, செய்திருக்கும் பகுதிகளைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் ஒவ்வொரு இடத்திலும் வேண்டிய கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள், தங்களால் இயன்ற அளவு அதைத் திருத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த மசோதாவில் அவ்வளவு கவனம் செலுத்தியும், எவ்வளவுக் கெவ்வளவு உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களைப் போடவேண்டும் என்று முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன என்ற அடிப்படையில் நோக்கும்போது, ரெஜிஸ்ட்ரார் அவர்களுக்கு எல்லா அதிகாரத்தையும் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது, அது சரியா என்ற சந்தேகம் எழத்தான் செய்கிறது. ஒருவர் விவசாயியா, இல்லையா, ஒருவனுக்கு மெம்பர்ஷிப் கொடுக்கலாமா, கூடாதா, அவரைச் சேர்க்கலாமா, சேர்க்கக்கூடாதா, இன்னும் அதேபோன்று, பை-லாவி

21st August 1961] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

அமென்மெண்ட் செய்யவேண்டுமா அல்லது செய்ய வேண்டாமா என்பதை யெல்லாம் தீர்மானிப்பதையும், அப்படியே அமென்மெண்ட் வேண்டு மென்றால், அவரே ஒரு உத்தரவு போட்டு அதைச் சேர்க்கலாம் என்பதையெல்லாம் பார்த்தால், ரெஜிஸ்ட்ராருக்கு ஓரளவுக்கு அதிகமாகவே அதிகாரம் கொடுத்துவிடக்கூடிய நிலைமையான ஏற்படுகிறது. நல்ல ரெஜிஸ்ட்ராராக அமைந்து விட்டால் கட்டாயம் அவையெல்லாம் நல்ல முறையிலே நடைபெறும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. பத்துப் பேர்கள் சேர்ந்து செய்வதைக் காட்டிலும், ஒருவர் செய்வது துரிதமாகவும் செவ்வையாகவும் நடக்கும் என்பது உண்மைதான். ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக, ஒரு கெட்ட ரெஜிஸ்ட்ரார் வந்து விட்டால், அவரோடு முட்டிக்கொண்டு காரியங்கள் செய்வதென்பது இயலாததாக முடியும். அதன் மூலம் கூட்டுறவு இயக்கமே கெட்டுப்போய்விடும் என்பது நிச்சயம். ஆகவே அதிகாரியின் தன்மையைப் பொறுத்திருக்கிறது இயக்கம் நல்ல முறையில் நடக்குமா, நடக்காது என்பது. நல்ல எண்ணத்தோடு, மக்கள் பிரதிநிதிகள் கஷ்டங்களை அறிந்து, ஊரில் இருப்பவர்களின், பொது மக்களின் நோக்கத்தை தெரிந்துகொண்டு சீர்திருத்தங்கள் செய்யவராக இருந்தால், கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையிலே நடக்கும். இன்றைக்கு அதிகாரிகளை வைத்துச் சொல்லவில்லை. ஒரு சமயத்தில் கெட்டவர்களாக வந்துவிட்டால், இயக்கமே பாதிக்கப்படும் என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. சில அதிகாரிகள் சிற்சில சமயங்களில், வேண்டுமென்றே, அரசாங்கத்திற்கும் மக்களுக்கும் இடையே தாங்கலை ஏற்படுத்தவேண்டுமா, கெட்ட பெயரை சர்க்காருக்கு வாங்கித்தர வேண்டுமென்று காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரியாக வந்து விட்டால், இவ்வளவு அதிகாரத்தையும் கையில் வைத்துக் கொண்டு, என்ன என்ன செய்வார்களோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. அப்படி அவர்கள் நல்லபடியாகச் செய்யமாட்டார்கள் என்ற நிலையில் இவ்வளவு அதிகாரத்தையும் அவர்களிடம் கொடுக்காமல் இருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாக என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

இன்னும் இதே போன்று உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் இந்த இயக்கத்தில் இருப்பதில், ஒரு சிலர் அதைத் தங்கள் சொந்த பொறுப்பாக மாற்றி, தங்கள் சொந்த பராபரட்டியாக நினைத்து ஒரு குட்டி அரசாங்கமே நடத்துகிறார்கள். ஆகவே, இந்த மசோதாவில், யாரும் ஐந்து சங்கங்களுக்கு மேற்பட்ட சங்கங்களில் அதிகாரம் உள்ளவர்களாக இருக்கக் கூடாது என்ற வரையறை மிக மிக வரவேற்கத்தக்கது. என் போன்ற இளைஞர்கள் இதுவரை இந்த கூட்டுறவு இயக்கத்திலேயே காலைக்கூட வைத்துப் பார்க்காதவர்களும் உள்ளே புக ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும் என்று அதை நான் வரவேற்கிறேன். மேலும், இன்று வரை இந்த கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பெண்கள் அதிகம் இல்லை. அப்பன் சொசைடிகள், மாவட்ட சொசைடிகள் போன்றவைகளில் பெண்களையும் கோ-ஆப்ட் செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கப்படுமேயானால் அது ரொம்ப வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். ஆண்களைக் காட்டிலும், பெண்கள் அதிகமாக உண்மையாக உழைப்பார்கள். அவர்களுக்கு நேரமும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஐந்து சங்கங்களுக்கு மேற்பட்ட சங்கங்களில் அதிகாரம் வகிக்கக்கூடாது என்று சொல்லும்போதே, பெண்களுக்கும் சம வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்று செய்தால் நலமாக இருக்கும். வோட்டுப் பெற்று பெண்களும் உள்ளே வருவது என்பது இன்னும் வெகுநாளைக்கு முடியாத காரியம். ஆகவே அரசாங்கமே அந்தப் பொறுப்பை எடுத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு கூட்டுறவு சங்கங்களிலும், ஆண்களைப் போல் பெண்களையும் சம எண்ணிக்கையில் கோ-ஆப்ட் செய்துகொள்ளக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினால், அது மிக மிக வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும்; அதற்காகப் பெண் குலத்தின் சார்பாக இப்பொழுதே நான் நன்றி செலுத்துகிறேன்.

ஐந்து சொசைடிகள் என்று வரையறுத்த அதே சமயத்தில், கிளாஸ் 28 (1) (ஐ) யிருந்ததை எடுத்ததற்காக “டிஸ்செண்டிங்” நோட்டீஸைப் பார்க்கும்போது வருத்தமாக இருக்கிறது. அங்கத்தினர்கள் திரும்பத்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [21st August 1961]

திரும்ப அப்படிப்பட்டவர்களை வெளியேற்ற வேண்டும் என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியா என்று சிந்திக்க வேண்டும். பரீட்சார்த்தமாக, புரட்சி கரமாகச் செய்யப்படும்போது பொருத்துத்தான் செய்ய வேண்டும். பொறுக்குக் கமிட்டியும் அதை நன்றாக ஆலோசித்துத்தான் செய்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். எடுத்த அந்த கிளாசுக்குப் பதிலாக, ஒரு சிறு திருத்தமும் செய்திருக்கிறார்கள். மூன்றிலே ஒரு பங்கு வருஷா வருஷம் ரிடைர் ஆகவேண்டும் என்பதுதான் அது. அதை ஏன் நான் கூட்டுக் காட்டுகிறேன் என்றால், கூட்டுறவு இயக்கத்தில் புகுந்து, அமுல் நடத்தி, அனுபவம் பெற்றவர்கள் திறமையான நிர்வாகத்தை நடத்தியவர்கள், இரண்டு பர்மஸ்கு மேலே மூன்றாம் தரம் வரக்கூடாது, வீட்டுக்குப் போகவேண்டும் என்பது, அனுபவம் பெற்றவர்களை இடம் பதாக முடியும். சாதாரணமாக அனுபவம் பெறமுடியாது, அனுபவம் பெறுவது கஷ்டம். அவர்கள் இரண்டு தடவை இருக்கும் போது, சிக்கல்களைப் புரிந்துகொண்டு, அமுல் நடத்தவே இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிடும். அதற்குமேல் அவருடைய திருத்தங்களை அமுல் நடத்த அவருக்குச் சிலகாலம் ஆகும். அப்படியில்லாமல், அவரை வீட்டுக்கு அனுப்பி விடுங்கள் என்றால், அது காசைப் போட்டு ராஜாவா, பூவா என்று பார்ப்பதுபோல், இன்றைக்கு நீ, நாளைக்கு நான் என்று சொல்லி, அப்படி சட்டத்தை அமைக்கவேண்டும்; அப்படியில்லாததால், இந்த மசோதா உதவாக்கரைச் சட்டம் என்று “டிஸ்கன்டிங்” நோட்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் நினைக்கிறேன், அப்படிக் கொடுத்திருப்பவர்கள், கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இவ்வளவு காலமும் அங்கம் வகித்திருந்தால், அவர்களுடைய எண்ணமும் மாறியிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அனுபவம் பெற்றவர்களுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும்; ஏனெனில் அவர்களுக்கு நல்ல நிர்வாகப் பயிற்சி இருக்கிறது, நல்ல திறமை இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் இரண்டு முறை இருந்தாசி விட்டத, மூன்றாவது முறை அவர்கள் அனுபவம், திறமை எல்லாம் தேவையில்லை என்பது, மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும், அவர்களுக்காக உழைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு செய்ததாகாது. அப்படி அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது, அந்த ஷரத்தை எடுத்துவிட்டதால், இந்த மசோதா உதவாக்கரை என்று சொல்வது நல்லதல்ல. நிர்வாகத்தில் அடிபட்டவர்களுக்குத்தான் தெரியும் அனுபவமும், திறமையும் எவ்வளவு தேவை என்று. ஆகவே, கனம் அமைச்சரவர்களும், பொறுக்குக் கமிட்டியும் நல்ல சூழ்நிலையையே ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள்; அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. அதற்குப் பதிலாக, மூன்றில் ஒரு பங்கு ரிடையர் ஆகவேண்டும் என்ற விதியையும் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒருவர் இரண்டு வருஷங்கள் ஒரு சொசைடியில் இருந்திருக்கிறார் என்றால், அவருக்குச் செல்வாக்கும், அனுபவமும் வந்திருக்கிற அவரை வீட்டுக்குப் போக வேண்டும், அவரது திறமை வேண்டியது இல்லை என்பது மக்கள் மேல் உள்ள நல்ல எண்ணம் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, அமைச்சரவர்களும், பொறுக்குக் கமிட்டியும் கொண்டு வந்துள்ள இந்த திருத்தம் மிக்க வரவேற்கத்தக்கது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒரு வரவேற்கத்தக்க அம்சம் இதில் என்னவென்றால், கூட்டுறவு ட்ரைப்யூனல்கள். இதில் நிறையத் தொந்தரவுகள் இருக்கும், சொசைடிகள் சம்பந்தமாக காரியங்கள் மிக்க சிக்கல் உள்ளவை. ஆகவே, “not below the rank of a Sub-Registrar” என்று போட்டிருப்பது, ஓரளவுக்குச் சட்டம் தெரிந்தவர்கள், சட்ட நுணுக்கங்களைப் புரிந்துகொள்ளக் கூடியவர்கள் ட்ரைப்யூனல் தலைமை இடத்திற்கு வருவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இதைச் சட்டபூர்வமாக அமுல் நடத்துவதில் எந்தவிதமான சிரமமும் இருக்காது; ஆகவே, அந்த வகையில் ட்ரைப்யூனல்கள் கொண்டு வந்திருப்பது மிகச் சிறந்த அம்சம். ட்ரைப்யூனல் இருப்பதுதான் பல சிக்கல்களைத் தீர்க்க நல்ல மருந்தாக இருக்கும். கூட்டுறவு சட்டத்தில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். ரெஜிஸ்ட்ராருக்குப் போகவேண்டும், கவர்ன்மெண்டுக்குப் போகவேண்டும் என்றெல்லாம் இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் சட்டபூர்வமாக அமுல்

21st August 1961] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

நடத்த பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டதான் செய்யும். கடன் தொகைகள் கொடுப்பதில், எலெக்ஷன் நடப்பது போன்றவைகளில் எத்தனையோ சிக்கல்கள் ஏற்படக் காரணங்கள் இருக்கின்றன. அப்படிச் சிக்கல்கள் பல ஏற்படுகின்றன. அதற்கெல்லாம் ட்ரைப்யூனல்களைப் போட்டு, அதன் தலைமைக்கு ஒரு சட்ட நிபுணரையும் போடுவது, சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதில் நல்ல வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தும். அந்த அம்சம் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

அதே சமயத்தில், கிளாஸ் 7-ல் ஒரு மனிதன் விவசாயியா அல்லது இல்லையா, அவன் அந்த ஊர்காரனா இல்லையா என்பது போன்றவைகளில் ரெஜிஸ்ட்ராரே முடிவு செய்யலாம் என்றிருந்தால் நலமாக இருக்குமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். இல்லாமல், இம்மாதிரியான சின்ன விஷயங்களுக்குக் கூட அப்பீல் என்று வைத்தால், ட்ரைப்யூனலில் வேலை அதிகரிக்கும், வேதனையும் ஏற்படும். ட்ரைப்யூனலுக்குப் போய், வக்கீல் வைத்து, விவசாயியா, இல்லையா என்று முடிவு காணவேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு அனுவசியச் செலவும் சங்கடமும்தான் ஏற்படும். அதை யெல்லாம் ரெஜிஸ்ட்ராரே நிறுத்துவதுதான் நல்லது. இதெல்லாம் சின்ன விஷயங்கள் “agriculturist or non-agriculturist” என்று தீர்மானிப்பது. ஆகவே, அவற்றையெல்லாம் அப்பீலுக்குக் கொண்டுவராமல், கிளாஸ் 7-ல், “The Registrar’s decision shall be final” என்று போட்டுவிட்டால் மிக்கச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, விதிகளைப் போடுவதற்கான அதிகாரம் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்துக்குள்ளேயே இவைகளையெல்லாம் கொண்டுவந்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். 119-வது கிளாசிலே (a) முதல் (h) வரையிலும் உப்பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு ரூல்களையும் அரசாங்கமே கையில் வைத்துக்கொண்டு, இஷ்டப்படி ரூல்கள் செய்து அதன்படி நடக்க வேண்டும் என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல. இன்னும் சில முக்கியமான அம்சங்களைச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே கொண்டுவந்து, ரூல்கள் போடும் அதிகாரத்தை சர்க்கார் குறைந்த அளவிலே வைத்திருந்தார்களேயானால், இந்த மசோதா மிகச் சிறந்ததாக இருக்கும். சில உதாரணங்களைக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். 119-வது கிளாசில் (g)-ல் உள்ள அதிகாரத்தை சட்டத்திலேயே கொண்டுவந்து இருக்கலாம். இவைகளுக்கெல்லாம் ரூல்கள் போடுவதற்கு எவ்வளவு நாட்களாகும். எத்தனையோ சட்டங்களுக்கு இன்னும் ரூல்கள் வரக்காணோம். மோட்டார் வெகிக்கிள் சட்டத்திற்கு இன்னும் ரூல்கள் வரவில்லை. இருக்கிற சட்டங்களுக்கே ரூல்கள் போடுவதற்கு தாமதம் ஏற்படும்பொழுது, வருகிற சட்டங்களுக்கும் ரூல் போடுகிற அதிகாரத்தை சர்க்கார் வைத்துக் கொண்டு இஷ்டப்படி தாமதம் செய்வார்களேயானால், கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்படும். அந்த வகையிலே சில வேண்டாத அம்சங்களையும் இன்னும் பெற்றிருக்கிறது இந்தச் சட்டம். நடைமுறையில் தொல்லைகள் அதிகரிக்குமேயானால், அப்போதைக்கப்போது திருத்திக் கொள்ளலாமென்று சர்க்கார் நினைத்திருக்கிறார்களோ என்னமோ, மொத்தத்திலே இத்தகைய சட்டம் வரவேற்கத் தக்கது. கூட்டுறவு இயக்கம் அதிகமாகப் பரவவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிற நாம் அதற்கு வேண்டிய சட்ட திட்டக் கட்டுப்பாடுகளையும் கடைப்பிடிப்பது அவசியம். சட்ட திட்டக் கட்டுப்பாடுகளை மக்கள் புரிந்துகொள்வதும் அவசியம். இந்த முறையிலே நான் இந்தக் கூட்டுறவு மசோதாவை மனமார வரவேற்கிறேன். இன்னும் சிறு சிறு திருத்தங்களை—பொறுக்குக் கமிட்டியிலே எவ்வளவு ஜனநாயக மனப்பான்மையோடு தராளமாக திருத்தங்களுக்கு இடமளித்தார்களோ, இதே போன்று ஜனநாயக மனப்பான்மையோடு—ஏற்றுக்கொள்வார்களேயானால், குறைந்த அளவுக்குக் கஷ்டத்தை உண்டாக்கக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை நாம் இயற்றிய பெருமைக்கு ஆளாவோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. GOVINDASAMY : உதவி தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா ஆரம்பத்திலே இந்த சபைக்கு வந்த நேரத்திலே ஒரு புரட்சிகரமான மசோதாவாக, நாம் எல்லோரும் வரவேற்க கூடிய

[Sri A. Govindasamy] [21st August 1961]

நிலைமையிலே இருந்தது. ஆனால் இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு போய் வந்த பிறகு உயிரிழந்த பிணமாகத்தான் இந்த சபைமுன் மீண்டும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக ஏற்கனவே கொண்டு வரப்பட்ட மசோதாவில் இருந்த கிளாஸ் 28 (1) (g) அவசியம் இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்க் கட்சியில் இருந்த நாங்கள் எல்லோரும் வலியுறுத்திக் கூறினோம். ஆனால் கட்சியைச் சேர்ந்த பொறுக்குக் கமிட்டியில் உள்ள பல உறுப்பினர்களும், கூட்டுறவு இயக்கத்திலே தொடர்ந்து பொறுப்பு வகிப்பவர்களும் கூட இந்த ஷரத்து அவசியம் இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்கள். ஆனால் முடிவு எடுக்கின்ற நேரத்திலே அவர்களும் தங்களுடைய நிலைமையை மாற்றிக்கொள்வதற்குக் காரணம் கட்டிக் கட்டுப்பாடுதான் என்பதை இந்த சபையில் உள்ளவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். இந்த மசோதாவை இந்த நேரத்தில் கொண்டு வந்தது சரியான நேரமல்ல. தேர்தலுக்குப் பின்னால் வந்திருந்தால் முதலிலே கொண்டு வரப்பட்ட ஷரத்துக்களோடு நிறைவேற்றியிருக்கும். தேர்தல் காலக் கட்டத்தில் இந்த மசோதா வந்ததால், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் நீண்ட காலமாக பொறுப்பில் இருக்கிறவர்கள் தங்கள் எதிர்ப்பைப் பரவலாகத் தெரிவித்தார்கள். அந்த எதிர்ப்பு ஒரு வேளை தேர்தலைப் பாதிக்குமோ என அஞ்சியதன் விளைவாகவேதான் இந்த ஷரத்து கைவிடப்பட்டது. நமது அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல நோக்கத்தோடு இந்த மசோதாவை முதலிலே கொண்டுவந்த நேரத்தில் இருந்த உற்சாகம் இன்றைய தினம் பேசும்பொழுது அவ்வளவு தெளிவாகக் காணப்படவில்லை. அவர்களுடைய கையும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது என்றதான் நாங்கள் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருந்த நல்ல எண்ணம் என் கைவிடப்பட்டது என்று பரிசீலிக்கிறபொழுது அதிலே உள்ள நிலைமை நன்கு வெளிப்படும். எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் கூட, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் தொடர்ந்து இருப்பவர்கள், இந்த ஷரத்தை எதிர்க்கிறவர்கள், இது இருந்தால் மீண்டும் பொறுப்பு வகிக்க முடியாது, அதனாலே அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற கருத்தை மறைமுகமாக ஒத்தக் கொண்டு பேசினார்கள். நண்பர் பழனிசாமி பேசிய பிறகு ஸ்ரீ மாரியப்பன் பேசும்பொழுது ஏதோ மேலெழுந்தவாரியாக ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னால் பிரயோசனமில்லை, அதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்கள் கொடுக்க வேண்டும், அப்படிக்க கொடுக்கத் தயாரா என்று கேட்டார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், கடலூர் வீடு கட்டும் சொஸைடியிலே ரூபாய் 20,000 கையாளப்பட்டது. இது அதிகாரிகளுக்கும் நன்கு கத் தெரியும். அமைச்சருக்குக்கூடத் தெரிந்திருக்கலாம். ஒரு குமாஸ்தா கையாடியதனால் தலைவர் தண்டிக்கப்பட்டு, செயலாளருக்கு எந்த விதமான தண்டனையும் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டது. இது மட்டுமல்ல. தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலே கடலூர், சிதம்பரம் பண்டகசாலைகளிலே பல தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன. வழக்குகளும் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் விளைவாக திராவிட கட்சித்தைச் சேர்ந்த ஒரு நிர்வாகி பாதுகாப்புக்காக காங்கிரசிலே சேர்ந்தார். உதாரணங்கள் வேண்டுமென்றால் எவ்வளவோ சொல்லலாம். ஆகவே ஜில்லாவாரியாகப் பார்த்தால், இது ஒரு குடும்ப சொத்தாக மாறியிருக்கிறது. இல்லையென்று யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த ஷரத்தை முதலிலே கொண்டுவந்த நோக்கம் என்ன, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிலே பல புதிய மெம்பர்கள் பங்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், தவறுகள் ஏற்படக் கூடாது என்ற நோக்கத்தோடுதான். அதற்கு எதிர்ப்பு வந்ததும் அதைக் கைவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. எங்களுக்கு எண்ணிக்கை குறைந்து இருந்த காரணத்தினாலே பொறுக்குக் கமிட்டியில் ஓட்டு பலம் இல்லாமல் போய்விட்டது. இந்த மன்றத்திலேயும் ஆளும் கட்சியிலேயே உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினாலே, எங்களுடைய கருத்து புறக்கணிக்கப்படலாம். முதலிலே இந்த மசோதாவை கொண்டுவந்தபொழுது பத்திரிகைகளிலே பாராட்டி எழுதியவர்களும் கண்டித்து எழுதியவர்களும் யார் என்பது அமைச்சருக்குத் தெரியும். இந்த ஷரத்து நீக்கப்பட்டதும், இந்த நீக்கத்திற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களை எவ்வளவு பாராட்டுகிறார்கள் என்பதும் தெரியும். மன வேதனையோடுதான் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவை தர்ம சங்கடமான நிலைமையிலே இந்த சபைமுன் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

21st August 1961] [Sri A. Govindasamy]

ஆளும் கட்சிக்குச் சாதகமாக இந்த திருத்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. கடலூரிலே காந்தி மீனவர் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்றிருக்கிறது. ஆனால், மீனவர் முன்னேற்றச் சங்கம் என்று ஒரு சங்கம் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டபொழுது அதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படவில்லை. காந்தியார் பெயரை வைத்ததிலேயே அந்தச் சங்கத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கப் பட்டது. கூட்டுறவிலே அரசியல் எப்படிப் புகுத்தப்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவசியப்படுகிறவர்களுக்கு உதவி கிடைக்காமல் இருப்பதை பல இடங்களிலே பார்த்து வருகிறோம். இப்பொழுது நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருந்துகொண்டு, தங்களை அசைக்க முடியாது என்று சொல்லக்கூடியவர்களை இந்தச் சட்டம் மாற்றியமைக்கும் என்ற ஷரத்து எடுப்பட்டுவிட்ட காரணத்தால், அந்தத் தவறு தொடர்ந்து நடந்து கொண்டதான் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. அனுபவம் பெற்ற ஒரு சிலராவது தேவை இல்லையா, அவர்களுடைய அனுபவத்தைக் கொண்டு சொசைட்டியை நல்ல முறையில் நடத்தக் கூடாதா என்று கேட்கிறார்கள். அனுபவம் நல்ல முறையில் பயன்பட்டால் அதை நானும் வரவேற்கத் தயாராய் இருக்கிறேன். அனுபவம் தவறான முறையில் இழுத்துச் செல்வதற்குப் பயன்படுமானால், அதை நாங்கள் கண்டிக்கிறோம் என்ற கருத்திலே இந்த மறுப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம். இப்பொழுது சட்டமாக நிறைவேற்றிவிட்டாலும், தேர்தலுக்குப் பிறகாவது தக்க திருத்தம் கொண்டுவந்து அமைச்சர் அவர்கள் நிறைவேற்றுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தேர்தலுக்குப் பிறகு நாங்கள்தான் இங்கு நிச்சயமாக இருப்போம் என்று கனம் அங்கத்தினர் தீர்மானம் பண்ணிவிட்டார்கள்.

*** SRI A. GOVINDASAMY :** இந்த மசோதா கொண்டு வந்த நேரம் சரியில்லை. தேர்தலுக்கு ஆறு மாதங்களுக்கு முன் கொண்டு வந்தால் நிச்சயமாக நடக்காது. தேர்தலுக்குப் பின்னால் கொண்டுவந்தால் இந்த மசோதாவின் நோக்கம் நிறைவேறும்படியாக இருக்கும். தேர்தலுக்கு முன்னால் மாறுதல் செய்ததால் இந்த ஆட்சிக்கு ஆபத்து வந்தது என்று சொல்லாமலிருப்பதற்காகத்தான் பிறகு கொண்டுவரலாம் என்றேன். இதிலே முக்கியமான ஷரத்து இதுதான். நான் சொல்லும் போது ஒரு சில குறிப்பிட்ட கனம் அங்கத்தினர்களுடைய முகபாவனை எப்படி இருக்கிறது, அவர்களுடைய உள்ளத்தைத் தொடுகிறது என்று தெரிந்துகொண்டுதான், குறிப்பிட்ட சிலரைத்தான் பாதிக்கும் என்ற காரணத்தால், அவர்களுடைய சக்தியைச் சமாளிக்க முடியாத காரணத்தால் தான் இந்தத் திருத்தம் ஏற்பட்டது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொண்டு, அமைச்சர் அவர்கள் தேர்தலுக்குப் பிறகாவது திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நாட்டு நிர்வாகத்தை நாம் இரண்டு மூன்று வகையிலே நடத்தி வருகின்றோம். மக்களுடைய வோட்டுப் பெற்று, இந்த சட்டசபையிலே பிரதிநிதிகளாக அங்கம் வகித்து அரசாங்கத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். அது போலவே, அரசாங்கத்துக்கு உட்பட்டு சில சிறிய காரியங்களை ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய பஞ்சாயத்து, ஜில்லா போர்டு, முனிசிபாலிட்டி, கார்ப்பரேஷன் போன்றவைகளிடத்திலே விட்டு, அங்கேயும் சில காரியங்களைக் கவனித்து வருகிறோம். அது போலவே, கூட்டுறவு இயக்கங்கள் மூலமாகவும் இந்த நாட்டுக்கு வேண்டிய பல காரியங்களை நாம் கவனித்து வருகின்றோம்.

இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு காரணம் உண்டு. பெரும் விஷயங்களைக் கவனிக்க பொறுப்புள்ள ஒரு பொதுவான ஸ்தாபனம் இருக்க வேண்டும் என்பது தெரிந்த விஷயம். ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் ஆங்காங்கே உள்ள நிலைமைகளை அனுசரித்து நிர்வாகத்திலே பங்கெடுத்துக்கொள்ளத் தங்களைத் தயார் செய்துகொள்வதற்கு சில பொறுப்புகளை நிறைவேற்றி வேலை செய்கின்றன. அந்த இடங்களில் வரி போட்டு, அதன் மூலம் வரும்

[Sri S. Nagaraja Monigar] [21st August 1961]

பணங்களைக் கொண்டு ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற வகையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த விதமாக ஒவ்வொரு துறையிலும் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் புகுத்தி வருகிறோம். அது நம் நாட்டில் மட்டுமல்லாது உலக நாடுகளிலேயே பெரிய பங்கு வகிக்கின்றது. இந்தியாவிலேயே நம்முடைய மாகாணம் இந்தத் துறையில் முதன்மை ஸ்தானம் வகிக்கிறது என்ற பெருமை நமக்கு உண்டு. கூட்டுறவு சம்பந்தமாக ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்தைத் திருத்தி, புரட்சிகரமான அல்லது தேவையான என்று சொல்லக்கூடிய சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

இதிலே கருத்துக்கள் பேசப்படுகின்றன. இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு, அதனுடைய கருத்துக்களையும் கேட்டு இன்று அதை நாம் விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் இதை முழுமையும் வரவேற்று விவாதத்தைத் துவக்கிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. பழனிசாமி அவர்கள் பேசினார்கள். ஒரு ஷரத்து பற்றி மாதிரம் அபிப்பிராயம் வேறு இருந்தது. அந்த ஷரத்து என்னவென்றால், சொஸைட்டியில் தலைவராகவோ, டைரக்டர்களுக்கவோ இருப்பவர்கள் தொடர்ந்து பல காலம் இருக்கக்கூடாது என்ற ஷரத்து மசோதா வந்த காலத்தில் இருந்தது. இப்பொழுது அது இல்லாமலிருக்கிறது என்பதாகும். இது ஒரு பெரும் குறையாகப்படலாம். ஆனால், அதற்கு வேறு மாறுதல் திருத்த மசோதாவிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அன்பர்கள் அறிவார்கள். இதேதகைய மாறுதல் பொறுக்குக் கமிட்டியிலே ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதற்காகவே யாரும் விசைப்பட வேண்டியதில்லை. சில சமயங்களில் பேசுகின்றார்கள், “பெரிய மெஜாரிட்டியை வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கம் நடத்துகிறார்கள், மந்திரிமார்கள் சொன்னதற்கு கை தூக்குவதற்கு காங்கிரசோ அல்லது ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களோ இருக்கிறார்கள்” என்று தாக்கி தங்களுடைய மனதிற்குத் திருப்தியாகப் பேசி விடுகிறார்கள். அவர்கள் இன்று சொன்ன சில கருத்துக்கள் இவ்வாறு அவர்கள் வழக்கமாகச் சொல்வதற்கு மாறாக இருக்கிறது. அவர்கள் வாயாலேயே இப்படிச் சொல்கிற சந்தர்ப்பத்தை அளித்திருக்கிறது என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

இந்த கூட்டுறவு இலாகாவின் முக்கியத்துவம் என்னவென்றால், ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் வரி போட்டு, இன்னும் நிர்வாகப் பொறுப்பை எடுத்துக் கொண்டு செயலாற்றும்போது, சர்க்காருடைய பணம் கூட்டுறவு சங்கம் மூலமாக மக்களுக்குப் பல காரியங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. சர்க்கார் கொடுக்கும் பணத்தைக் கூட்டுறவு சங்க டைரக்டரோ, போர்டரோ தவறான காரியங்களுக்குக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள்; பயன்படுத்திவிடுகிறார்கள். கடன் கொடுக்கும் சங்கங்கள் மட்டுமல்ல; எத்தனையோ தொழில்களை நடத்தி பொருள்களை உற்பத்தி செய்து லாபத்தைக் கண்டுபிடிக்கக்கூடிய பொறுப்பு வாய்ந்த வேலையையும் அவர்கள் செய்து வருகிறார்கள். இங்கெல்லாம் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள் இருந்தால்தான் சங்கங்கள் நன்றாக நடக்கமுடியும்.

இந்த மாகாணம் இந்தியாவிலேயே முதன்மையில் இருக்கிறது என்ற பெயரை நாம் அனேக துறைகளில் பெற்று, இந்த மாகாணம் நல்ல முறையில் முன்னேறி வருகிறது என்று திட்டவாட்டமாகத் தெரியும். தெரிந்தும் அதை மறுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தாலோ என்னவோ மறுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாகக்கூட முறுக்கிறார்களோ என்னவோ, உள் ஒன்று வைத்து புறம் ஒன்று சொல்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. இங்குள்ள ஆளும் கட்சியைவிட சர்க்கார் இன்னும் தீவிரமாகச் சென்றதோ அல்லது இலாகா தீவிரமாகச் சென்றதோ தெரியவில்லை. ஜனநாயக ரீதியில் பெரும்பாலான கனம் அங்கத்தினர்களுடைய கருத்தைத் தெரிந்து, எடுத்த முடிவை யாரோ தடை செய்து வற்புறுத்தி இருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். அப்படியிருக்கும்போது, ஆட்டுமந்தை போல் உள்ள வலுவை வைத்து காரியங்கள் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது சரியல்ல. அனுபவத்தைக்கொண்டு போகப்போக, தேவையை ஒட்டி மாறுதல் செய்துகொள்ளலாம். இன்னும் கொஞ்ச நாளில் இதையும் அவசியம் இருந்தால் கவனிக்கலாம்.

21st August 1961] [Sri S. Nagaraja Monigar]

அங்கத்தினராக யார் வந்தாலும் சேர்த்துக்கொள்வது என்ற ஷரத்து இருக்கிறது. சேர்த்துவிட்ட பின்னர்தான் அப்பீல் இருக்கிறது. புரட்சி இங்குதான் இருக்கிறது. இதற்கு முந்தி டிபுடி ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்களுக்கு அப்பீல் செய்து கொள்ளவேண்டும், ஒருவரைச் சேர்க்காவிட்டால். அப் பொழுது போர்டார்தான் அப்பீல் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று இருக்கும்போது, எந்த அளவு யாருடைய சர்வாதிகாரம் இருக்கும் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். சர்வாதிகாரம் என்பது இருக்காது. ஜனநாயகம் இருக்கும் என்பதைப் பற்றி நான் அதிகம் சொல்லவேண்டியதில்லை.

இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்திலே இருக்கும் போட்டி சர்க்கார் பணம் காரணமாக வருகிறது. சர்க்கார் பணத்தைக் கொடுக்கும் வகையில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஜனநாயக முறையில் நடத்தப் படவேண்டியது மிகவும் அவசியம். இதில் இலாகாக்களும் சற்று நன்றாக மேற்பார்வையிடவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசியபோது பல நல்ல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவைகளில் பெரும்பாலானவற்றை நான் ஆமோதிக்கிறேன். சில சொஸைட்டிகள் தவறு செய்தால் அதற்குத் தக்க குபர்லிஷன் வேண்டும். குபர்லிஷன் சரியாக இல்லையென்றால், கூட்டுறவு இயக்கம் இவ்வளவு தூரம் வளர்ந்திருக்க முடியாது. தற்போது குபர்லிஷன் அவ்வளவு சரியாக இல்லை. அதை இன்னும் தீவிரமாக்க வேண்டும். கடலூரில் பெரிய தவறு நடந்ததற்கு நான் அபிஷியல்ஸ் காரணமாக இருந்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார் ஒரு கனம் அங்கத்தினர். அதில் ஆபீசர்களும் உடந்தையாக இருந்தார்கள் என்பதைச் சொல்ல மறந்துவிட்டார் போலும். எந்த ஒரு சட்டத்தை இயற்றினாலும், அதிகாரிகளும் அதை அமுல் நடத்துவதில் சற்று சுதந்திர உணர்ச்சியோடு தைரியமாக வேலை செய்யவேண்டும். அந்த சுதந்திரத்தை அமைச்சர்களும் சர்க்காரும் அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இனி புதிதாக அனேக அதிகாரிகள் வேலைக்கு வருவார்கள். அவர்களும் தைரியமாக வேலை செய்யும் அளவுக்கு தக்க அதிகாரங்கள் வழங்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களும் தேச முன்னேற்றத்திற்கு பாடுபடும் வகையில் செயலாற்றவேண்டும். அதற்கும் கூட இன்னும் பல வருஷங்கள் செல்லும் என்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் நமது சகோதர அதிகாரிகள் “நம் நாட்டுக்கு வேலை செய்கிறோம்” என்கின்ற எண்ணத்திலே தைரியமாகப் பல புதுபுதுக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி தங்களுக்கே உரிய பங்கை எடுத்துச் செய்யவேண்டும். இதுதான் தலைமை அதிகாரிகள் பெரும் பணியாக இருக்க வேண்டும்.

இன்னும் ஒரு முக்கியமான விஷயம் டிவிடெண்ட் பற்றியது. கூட்டுறவு சங்கங்களில் லாபத்தைப் பகிர்ந்தளிப்பதில் இப்போது செய்திருக்கும் முறையானது மிகவும் இடைஞ்சலாக இருக்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம். அதை முன்பே பலர் சொல்லிவிட்டார்கள். கூட்டுறவு மூலமாக எல்லாத் தொழில்களும் நடக்கவேண்டுமானால் அதில் அங்கத்தினர்களுக்குச் சிறிதாவது லாபம் இருந்தால்தான் எல்லோரும் ஆர்வத்துடன் வந்து சேருவார்கள். கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கீழ் தானே வருகிறவர்களின் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக இருக்கும். அப்போது தான் அந்த இயக்கமும் முழுவெற்றி பெற்றதாக ஆகும். அப்போது பல நெசவாளர்கள் இப்போது தனித்திருப்பது போல இருக்கமாட்டார்கள். ஆகவே கொஞ்சம் டிவிடெண்ட் அதிகமாகக் கிடைக்கும்படியாக இருக்கவேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம். சர்க்கரை ஆலை, நூல் ஆலை இதுபற்றிய விஷயம் வேறுக இருக்கலாம். நேற்று அமைச்சர் அவர்கள் ஓரிடத்தில் சொன்ன பதில் அங்கே எல்லாம் ஏராளமானபேர் தானே கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வந்து சேர்ந்து நன்றாக நடத்துகிறார்கள் என்பதும், உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் மற்ற சங்கங்களை எடுத்துக்கொண்டால் இது பொருந்தாது. அதுவும் சிறிய லாபங்களைக் கூடக் காணாமல் அவை ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது அங்கத்தினர்களுக்கு அதில் ஒரு வருச்சி இருக்கவேண்டுமானால் மொத்த லாபத்தை ரிசர்வ் பண்டுக்கு 25 பர் செண்ட், இன்னும் அந்த பண்டுக்கு இவ்வளவு என்று ஒதுக்கிவிட்டு

12-8
P.m.

[Sri S. Nagaraja Monigar] [21st August 1961]

ஆறு, ஆறறை சதவிகிதம் கூட டிவிடெண்டாக பிரித்துக்கொடுக்க முடியாதபடி செய்தால் கவர்ச்சி இருக்காது. அதுவும் நெசவாளர்களுடைய சங்க அங்கத்தினர்களுக்கு ரிபேட்டைத் தவிர வேறு இனத்தில் லாபம் வருவதற்கே இடமில்லை. இப்படி 6½ பர் சென்ட் என்று இருப்பதை மற்ற இனங்களில் கொஞ்சம் குறைத்துக்கொண்டாவது பத்து, பதினேழு சதவிகிதத்தில் கொடுத்துத் தவறு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படிக்கொடுக்கிறபோதே மிகக் குறைவாகத்தான் கிடைக்கும். காரணம் கிடைக்கிற லாபமே பல சொஸைடிகளில் மிகவும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது.

மேலும் பொதுத் துறையில் பணி செய்வதற்கு தானே முன்வருகிற ஆட்கள் மிகவும் குறைவு என்று கனம் அங்கத்தினர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் சொன்னார்கள். அது உண்மை. ஒரு ஊரிலே ஒரு பொதுக்காரியத்தை எடுத்து நடத்துவதற்கு முன் வருபவர்கள் எப்போதுமே ஒருசிலராகத்தான் இருக்கிறார்கள். அதுவும் மக்கள் ஒரு சிலரைத்தான் நம்பவும் செய்கிறார்கள். ஆகவே நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சின்ன சொஸைடிகள் நான்கைத்தைச் சேர்த்து ஒரு யூனிட்டாக வைத்தால் ஆட்கள் கிடைக்காத குறையை நிவர்த்தி செய்ய முடியும். நல்ல அனுபவம் உடையவர்கள் சேவை கிடைப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும்.

இன்னொன்று, மார்க்கெட்டிங் சொஸைடிகளில் விவசாய மெம்பர்களுடைய விளைபொருள்களை வாங்கிக்கொள்கிறபோது அவர்களுக்குச் சிறிது லாபம் கிடைக்கப்படியாக இருக்கவேண்டும். அது இல்லாத காரணத்தினால் அவை சரியாக நடைபெறுவதில்லை. கனம் அங்கத்தினர் சொன்னது போல ஓரளவு விலை கட்டுபடியாகக் கூடிய நிலைமையில் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி அதற்கு வழி செய்யவேண்டும். அவை நன்றாக நடக்கவில்லை என்பதற்குக் காரணம் அங்குள்ள நிர்வாகஸ்தர்களுடைய திறமைக்குறைவு என்று சொல்லலாம். அதில் ஓரளவு உண்மை இருக்கும் என்றாலும் ஒன்றிரண்டு இடங்களில் நன்றாக நடக்கலாம். ஆனால் பொதுவாக விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய முறையில் இவை இயங்க வழிவகை செய்தால்தான் எல்லாவிடங்களிலும் இவை சிறப்பாக இயங்க வசதி ஏற்படும். எங்கு பார்த்தாலும் விவசாயப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்திவிடலாம் என்பதும் சலபமல்ல. ரஷ்யா மாதிரியாகப் போய்விட்டது என்று சொல்வதற்கும் இடமில்லாமல் ஓரளவு முதல்படியாக குத்தகைக்காவது அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு நடத்த யோசிக்கலாம். பால்ட் முறையில் வேரூடுப்போடச் செய்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. இது மிகவும் புரட்சிகரமானதாகும். இன்னும் மற்ற பல சீர்திருத்தங்களும் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இப்படி பலவகையில் பலவிதமான—அவசியமான திருத்தங்களுடன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதாவை இந்தச் சபை ஏற்றுக் கொண்டு இச்சட்டம் வெற்றிகரமாக இயங்க அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும் ஒத்தழைக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்வதோடு இந்த மசோதாவை முழுமனதுடன் ஆதரிக்கின்றேன்.

SRI V. SUBBIAH : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 30 ஆண்டுகளுக்கு பின்னால் காந்தி அடிகள் கூட்டுறவு ராஜ்யம் வேண்டுமென்று கனவு கண்ட நிலையில் இன்று நல்ல அம்சங்கள் அடங்கிய பல க்ளாஸ்கள் கொண்ட ஒரு புதிய பில்லாக இதை தயாரித்திருக்கிறார்கள். ஆயினும் பல திருத்தங்கள் இதற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் வரும்போது, அவைகள் பற்றி பேசலாமென்று நினைக்கிறேன். அதில் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது பல அதிகாரங்கள் சபைக்கு இருந்ததைவிட அதிக அதிகாரம் ரெஜிஸ்ட்ராருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் குறை சொல்வதற்கில்லை. அந்தளவு அதிகாரத்தை ஜனநாயக அமைப்பில் ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கு கொடுத்தால் அது செயலில் எப்படியிருக்கும் என்று நினைக்கவே முடியவில்லை. அம்மையார் அவர்கள் சர்வாதிகாரி மாதிரி ஒரு ரெஜிஸ்ட்ரார் இந்த இலாகாவிற்கு கிடைத்து விட்டால் நிலை எப்படியிருக்கும் என்பதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அது உண்மைதான். கடன் கொடுக்கக் கூடிய

[21st August 1961] [Sri V. Subbiah:]

சொஸைட்டியிலிருந்து, ஜில்லா அளவில், ராஜ்ய அளவிலே இப்படி ஒருவர் இருப்பது என்பது பொருத்தமான அமைப்பு என்றுதான் சொல்ல முடியும். சில பகுதிகளில் நாம் பார்க்கிறோம், ஒருவர் விவசாயியா என்று நிர்ணயிப்பதற்குக் கூட, ரெஜிஸ்ட்ரார்தான் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ட்ரிப்யூனலுக்கு போவதற்கு மூன்று மாத காலம் வேண்டுமென்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஒரு மாதமாக கொடுத்தால் வேகமாக துரிதமாக காரியங்கள் நடக்க உதவியாகியிருக்கும். நான் நிறைய அமென்ட்மென்ட்ஸ் கொடுத்திருக்கிறேன்; அதை ஆமோதித்து பேசக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்போழுது விரிவாக பேசிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு பொதுவாக இந்த பில்லை ஆதரித்து என் உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்வதற்கு ஓரளவிற்காவது உதவி செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக சில முக்கியமான திருத்தங்கள் செய்ய முயற்சிக்கிறது. பெரியதொரு புரட்சியை பண்ணிவிடுவதாகவோ அல்லது சோஷியலிஸத்தை அமைத்து லிட்கூடிய மசோதா என்றோ கூறுவதை என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஆனால் கூட்டுறவு இயக்கம் வளர பல முட்டுக்கட்டைகள் இருந்து வந்திருக்கின்றன; அந்த முட்டுக்கட்டைகளை சமாளிக்க ஓரளவாவது உதவி செய்யும் இந்த மசோதா. அந்த அர்த்தத்தில் இதை நான் வரவேற்கிறேன். முக்கியமாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் கிராம விவசாயிகளை கூட்டுறவு சங்கங்களில் கொண்டு வருவதற்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களை முடிந்தால் 100-க்கு 100 கைத்தறி கூட்டுறவு சங்கங்களில் கொண்டு வருவதற்கும் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இன்னும் உபயோகப் பொருள்களை விநியோகம் செய்வதில் பண்டகசாலைகளை அதிகப்படுத்தவேண்டும் லேபர் காண்ட்ராக்ட் சொஸைட்டிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கங்கள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக கணிசமான தொகையும் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த நோக்கங்கள் நிறைவேறுவேண்டுமென்றால் அதற்குரிய முறையில் சட்டங்கள் திருத்தியமைக்கப்படவேண்டும். அதில் முக்கியமானது, அங்கத்தினர்களைச் சேர்ப்பது. இன்றும் அங்கத்தினர்களைச் சேர்ப்பது என்பதில், கிராமங்களில் ஓரளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதாக நாம் கருதினாலும் கூட இன்னும் கஷ்டங்கள் தான் அதிகமாகியிருக்கின்றன. பெரும்பாலான கிராமங்களில் விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இவர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்தினால் ஏற்படக்கூடிய பலன்களை அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கும் நிலைதான் இருந்து வருகிறது. சொத்து உடையவர்கள் கையில்தான் ஆதிக்கம் இருக்கிறது. கிராமக் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் லிமிட்டெட் லயபிலிட்டி, அன்லிமிட்டெட் லயபிலிட்டி என்று இருப்பதால் சொத்து உடையவர்கள் கையில் சொஸைட்டி இருந்தால்தான் செளகரியமாகியிருக்கும், கொடுத்த கடனை வசூல் செய்யவோ அல்லது நஷ்டம் ஏற்பட்டால் வசூல் செய்யவோ அவர்களால்தான், முடியும் என்பதால் அவர்கள் ஆதிக்கத்தில் இருக்கிறது. ஆக சொத்துடையவர்களுக்குத் தான் கடன் கொடுக்கவேண்டுமென்பது மேலோங்கி நிற்கிறதே தவிர சொத்து இல்லாதவர்களுக்கும் கடன் தேவைப்படுகிறது. அவர்கள் தங்கள் விவசாயத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள, தங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ளக்கூடிய அம்சம் இன்னும் பலஹீனமாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக்கொள்வார்கள். லிமிட்டெட்டா, அன்லிமிட்டெட்டா என்று இல்லாது, எல்லாம் லிமிட்டெட் லயபிலிட்டி என்று இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்து இருந்தது. இப்பொழுது அதை சொஸைட்டியின் பொறுப்பிலேயே விட்டு வைத்திருப்பது, அந்தளவு முன்னேற்றந்தான். கிராமக் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் கூட, அவர்கள் மெஜாரிட்டி பார்த்து வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்பா வரையறுக்கப்படாத பொறுப்பா என்று மாற்றிக்கொள்ள அவர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முக்கிய மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொன்று, அங்கத்தினர்களாக சேர விரும்புகிறவர்கள் குறிப்பிட்ட பாரத்தில் மனு செய்தால் அதை நிராகரிக்கக் கூடிய எல்லையற்ற அதிகாரம் இருந்து வந்தது.

[Sri M. Kalyanasundaram] [21st August 1961]

நிர்வாகக் கமிட்டியார், காரணம் காட்டாமலேயே அங்கத்தினரைக் சேருவதை நிராகரிக்கலாம். அது போய் காரணம் காட்டவேண்டும், அதற்கு மேல் ரெஜிஸ்டிராருக்கு அப்பீல் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. இப்பொழுது இந்த மசோதாவில் அங்கத்தினர்களாக சேர விரும்புகிறவர்களை சேர்க்க மறுப்பது நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அவ்வளவு சலபமல்ல. மறுக்க வேண்டுமென்றால், இன்னின்ன காரணங்களுக்காக மறுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று ரெஜிஸ்டிராருக்கு எழுதி அவர் அனுமதி பெற்று அதை மறுக்கவேண்டும் என்ற முறையில் திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சிலர் சொல்லலாம் எல்லா அதிகாரங்களையும் ரெஜிஸ்டிராருக்கே கொடுத்து விடுகிறோமே என்று. எந்தப் பகுதியில் வசிக்கிறார், என்ன தொழில் செய்கிறார் என்று எல்லாப் பொறுப்புகளையும் கொடுத்து விடுகிறார்களே என்று கேட்கலாம். என்ன செய்ய? கூட்டுறவு இயக்கம் வளர வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஒரு பொது மனிதன் இருந்தாவது முடிவு செய்ய வேண்டுமென்பதுதான். கூட்டுறவு சங்கங்களில் அங்கத்தினர்களைச் சேர்ப்பதில், சொத்து இல்லாதவர்களையும் சேர்க்கவேண்டும். என் அனுபவத்தில் நான் ஒன்று சொல்கிறேன். என்னை ஒரு கூட்டுறவு சொஸைட்டியில் சேர்த்துக்கொள்ள மறுத்தார்கள். ஆனால் அந்த புத்திசாலிகள் என்ன செய்தார்கள் என்றால் காரணம் காட்டி மறுத்தார்கள். அதனால் சிக்கிக்கொண்டார்கள். ஆக, இதுபோன்ற அதிகாரங்கள் ரெஜிஸ்டிராரிடமாவது இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த வேண்டியிருக்கிறது. தனிப்பட்ட ஒரு அதிகாரியிடம் அதிகாரங்களைக் குவித்திருப்பதில் எனக்கு சந்தோஷம் கிடையாது. ஒருவரை சேர்க்க மறுப்பதாகயிருந்தால் காரணங்கள் காட்டி ரெஜிஸ்டிரார் அனுமதியின் பேரிலே தான் மறுக்கலாம் என்ற ஷரத்து இருக்கிறது. அவரும் இன்னென்ன காரணங்களால் அனுமதிக்கலாமா, கூடாதா என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரெஜிஸ்டிராருக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவைகளை எப்படி உபயோகிக்க வேண்டுமென்று இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டு சர்வாதிகாரி போல் நடந்து கொள்ளும் அளவிற்கு அதிகாரம் கொடுக்கவில்லை. அரசியல் காரணமாக சண்டை போட்டால் அவர் ஒரு பஞ்சாயத்தார் மாநில இருந்துகொண்டு நடக்கும் விதத்தில் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது, அரசியல் விருப்பு, வெறுப்புகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நடந்துகொள்ள முடியாத நிலையைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே ரெஜிஸ்டிராருக்கு இந்த அதிகாரம் இருக்கத்தான் வேண்டும். அவரும் நம் நாட்டில் பிறந்தவர்தான். அவர் அதிகாரத்தை சரியாக உபயோகப்படுத்துகிறார் இல்லையா என்று பார்ப்பதில் உவநிலை. அப்படி ரெஜிஸ்டிரார் தவறு பண்ணினால் அதற்கு எவ்வளவோ வழிகள் இருக்கின்றன. அவரை இந்தப் பதவியிலிருந்து வேறு பதவிக்கு மாற்றலாம். அதற்குள்ளே அதிகாரம் அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. ஆகவே ரெஜிஸ்டிராரின் கையில் இந்த அதிகாரம் இருந்தால் இந்த இயக்கம் வளருவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் ரெஜிஸ்டிரார் நல்லவரா அல்லது கேட்டரொ என்பது பிரச்சனை அல்ல. அவருடைய அதிகாரத்தையும் மீறி தவறு செய்வார்களேயானால் அதை கவனித்துக்கொள்வதற்கு இந்த சபை இருக்கிறது. ரெஜிஸ்டிராருக்கு மேல் அப்பீல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் இருக்கிறது. அந்த முறையில் ரெஜிஸ்டிராருக்கு இந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்த மசோதாவில் முக்கியமான ஒரு திருத்தம் செலக் கமிட்டியில் ஆரம்பத்தில் வந்தது. அதாவது ஒரு லொண்டையிலில் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஒருவர் நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருக்கக்கூடாது என்கிற ஒரு திருத்தம் ஆரம்பத்தில் செலக் கமிட்டியில் வந்தது. அமைச்சர் அவர்களும் அதை ஆரம்பத்தில் ஒத்துக்கொண்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பிறகு இந்த திருத்தம் மெஜாரிட்டியின் காரணமாக கைவிடப்பட்டது. அந்தத் திருத்தம் அவசியம் என்று இப்போதும் நான் கருதுகிறேன். பல இடங்களிலும் இப்பொழுது இளைஞர்கள் ஊக்கத்தோடும், உற்சாகத்தோடும் சமூகவேலைகளில் லேலை செய்ய முன் வருகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட வர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பொறுப்புகொடுக்க வேண்டியது அவசியம். பழைய காலத்தில் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளை

21st August 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

தமது சொந்த குடும்பச் சொத்து என்ற முறையில் சொந்த செல்வாக்கும் காவும், அரசியல் செல்வாக்குக்குமாக வைத்திருந்தார்கள். இப்போதும் அப்படியே வைத்திருக்கவேண்டும் என்று நினைப்பவர்கள் தான் இந்தத் திருத்தத்தை ஆட்சேபிப்பார்கள். இதில் யார் இருந்தால் என்ன? பதவியில் இருந்தால் தான் ஆலோசனைகளை சொல்லலாம் என்றில்லை. வெளியில் இருந்தாலும் நல்ல ஆலோசனைகளை சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருந்து உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கது. அதோடு அந்தத் திருத்தத்தை என்னால் வலியுறுத்தாமலும் இருக்க முடியவில்லை. இதை அப்போதே ஒப்புக்கொண்டிருந்தால் இந்த மசோதாவை நான் முழு மனதோடு வரவேற்றிருப்பேன். இந்த ஒரு திருத்தத்தை விட்டதின் காரணமாகத் தான் நான் இதில் ஆட்சேபனைக் குறிப்பு கொடுக்க வேண்டியவந்தது. மற்ற முறையில் இந்த மசோதா வானது அனேகமாக வரவேற்கக்கூடிய முறையில் தான் அமைந்திருக்கிறது. மேலும் இதில் டிரிபுனல் எதற்கு என்று சிலர் ஆட்சேபித்தார்கள். சொத்து சம்பந்தமாக தகராறுகள் வந்தால் டிரிபுனலுக்குப்போக வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நிர்வாக சம்பந்தமாகவோ அல்லது தேர்தல் சம்பந்தமாகவோ எந்தப் பிரச்சனை வந்தாலும் அதை தீர்த்து வைக்க டிரிபுனலுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதற்கெல்லாம் ரொஜஸ்டிராருக்குத்தான் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேல் அரசாங்கத்திற்கு அப்பீல் செய்யவும் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. டிரிபுனலுக்கு கொடுத்திருக்கின்ற அதிகாரம் குறைவானது தான். இன்னும் எந்தெந்த அளவுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கலாம் என்பதைப்பற்றி போகப் போகத்தான் தெரிந்துகொள்ள முடியும். ஆகவே அதை திருத்தமாக நான் வலியுறுத்த விரும்பவில்லை. மேலும் இதில் ஓரளவுக்கு கட்டாயம் இருப்பதாக சிலர் சொல்லுகிறார்கள் இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கம், ஓரளவுக்கு கட்டாயம் இருந்தால்தான், 3-4 தில்லில் விசையத்துறையில் வளர்ச்சி அடைய முடியும். சமுதாயத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக தனிப்பட்ட உரிமையை ஓரளவுக்கு கட்டுப்படுத்தினால் தான் நன்மையை காண முடியும். கூட்டுறவுப் பண்ணை இருக்கிறது; அதில் ஒருவர் சேர்ந்துவிட்டால், அவர் பின்னால் விலகிப்போகும்போது நிலத்தை விட்டுவிட்டு போகட்டும் என்று தான் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்காக நஷ்ட ஈடும் கொடுக்கலாம் என்றும், அல்லது வேறு இடம் கொடுக்கலாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்தத் திருத்தத்தை செலக்ட் கமிட்டி மிகவும் ஆலோசித்துத் தான் செய்திருக்கிறது. முக்கியமாக 28-வது பிரிவில் ஆறு வருடத்திற்கு பின்னால் ஒருவர் தொடர்ந்து பதவி வகிக்கக்கூடாது என்று திருத்தவேண்டும் என்று சொல்லிருந்ததை—அதிலும் இந்த சட்டம் அமலுக்கு வந்த தெதியிலிருந்தாவது—இதை அமல் செய்யக்கூடிய முறையில் திருத்தி அமைத்திருந்தால் இந்த மசோதா பரிபூரணமாக வரவேற்கக் கூடியதாக இருந்திருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவுக்கு பொதுவாக டிசென்டிங் மினிட் இல்லை என்றே சொல்லலாம். எல்லா டிசென்டிங் மினிட்டிலும் ஒரே ஒரு ஷரத்துக்குத்தான் ஆட்சேபம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலும் முக்கியமாக கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் டிசென்டிங் மினிட்டுக்குப் பதிலாக ஆதரவு மினிட் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். ஆகையினால், பெரிய அளவுக்கு எல்லாதரப் பினரும் எந்தெந்த அளவுக்கு திருத்தம் செய்தால் மக்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு திருத்தம் செய்து அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு இந்த மசோதா ஒரு சான்றாகும். இதில் சொல்லப்பட்ட குறைப்பாடுகளை இரண்டு விதமாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று சட்ட சம்பந்தமான குறைப்பாடு; இரண்டாவது கூட்டுறவு இயக்கத்திலுள்ள குறைப்பாடு. கூட்டுறவு இயக்கத்திலுள்ள குறைப்பாடுகளை சாதாரணமாக இதற்கான டிமாண்ட் வரும்போது விவாதிப்பது வழக்கம். ஆனால் சட்டம் வருகின்ற பொழுது சட்ட சம்பந்தமான குறைப்பாடுகளை தான் நாம் கவனிக்க முடியும். ஆகவே இயக்கம் சம்பந்தமான

[Sri R. Venkataraman] [21st August 1961]

குறைபாடுகளைச் சொன்னதற்கு நான் இப்போது பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். இதன் பேரில் சொல்லப்பட்ட குறைகளை எல்லாம் சர்க்கார் ஆலோசிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவ்வதுதான் இதன் மீது இப்போது சொல்லமுடியும் பொதுவாக குறைப்பாடு இல்லாத நிர்வாகம் தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். நிர்வாகத்தில் பல குறைப்பாடுகள் இருக்கத் தான் செய்யும். அதைப் போக்குவதற்குத்தான் சர்க்கார் இருக்கிறது. குறைபாடுகளே இல்லை என்றால் சர்க்காரே அவசியமில்லை. அந்த முறையில் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை போக்குவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக காலதாமதம் ஆகிறது, லாண்ட் மார்க்கெட் பாங்கில் சொத்துக்குப் போதிய அளவு மதிப்பு தருவதில்லை என்ற குறைபாடுகளை தெரிவிக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் உண்மையான குறைபாடுகள் தான். இந்த மாதிரி எல்லா இடங்களிலும் காலதாமதம் ஆகிறது என்று சொல்ல முடியாது. சில இடங்களில் தான் காலதாமதம் ஆகிறது. அதற்கான காரணங்களும் இருக்கின்றன. கடன் வசதி கிடைப்பதிலும் காலதாமதம் ஆகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இவைகளை எல்லாம் சர்க்கார் ஓரளவுக்கு போக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இதில் மேலும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கான முயற்சிகளிலும் சர்க்கார் ஈடுபடும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சட்டசம்பந்தமான குறைபாடுகளைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ரெஜிஸ்டிராருக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த இயக்கம் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் உதவ வேண்டும், இதை நல்ல முறையில் கண்காணிப்பதற்கு ஒரு மத்தியஸ்தர் வேண்டும். சொஸைடியை நடத்துகின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள்—அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதில் சிலருக்குத்தான் சலுகைகள் கிடைப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள், சிலருக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் கொடுப்பதில்லை என்னும் புகார்கள் வருகின்றன. அதோடு மெம்பர்களைச் சேர்ப்பதிலும் பல புகார்கள் வருகின்றன. நான் எந்த கட்சி என்று குறிப்பிட்டு பேசவில்லை. கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள் சில குறைகளைப்பற்றி; ஏதோ காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கும் சொஸைடிகளில். மற்றவர்களை அங்கத்தினர்களாக சேர்த்துக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள் என்று. அதே போல் கம்யூனிஸ்டுகள் அதிகமாக இருக்கும் சொஸைட்டியிலும் மற்றவர்களை சேர்த்துக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள் என்றும் புகார்கள் வருகின்றன. ஆகவே இதில் எந்தக் கட்சி என்று பார்க்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. எந்தவிதத்திலும் ஒரு மத்தியஸ்தர் இருந்தாக வேண்டும். அதற்கு யார் என்று பார்த்தால், அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய ஓர் உயர்தர அதிகாரியாக இருக்கவேண்டும். அதல்லாமல் இந்த அதிகாரத்தை கோர்ட்டில் விட்டுவிட்டால் ஒன்றுமே நடக்காது. கோர்ட்டில் இதில் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. சட்டம் ஏதாவது இருந்தால் அதை “என்ஃபோர்ஸ்” செய்யவில்லை என்று அதை “என்ஃபோர்ஸ்” செய்வதற்கு கோர்ட்டு நடவடிக்கை எடுக்கும். நிர்வாகத்திலுள்ள குறைபாடுகளை உடனுக்குடன் பார்த்து அவைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்றால் நிர்வாக அதிகாரி ஒருவர் தான் இதற்கு மத்தியஸ்தராக இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில்தான் ரெஜிஸ்டிராருக்கு இந்த அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனக்குப் பல புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. “நாங்கள் கடன் அபிளிகேஷன் போட்டோம் இந்த சொஸைட்டியிலே கொடுக்கவில்லை” என்று சொல்லுகிறார்கள். “என் கொடுக்கவில்லை” என்று கேட்டால், போன தடவை ஓட்ட போட்டவில்லை, அதற்காகக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். மந்திரியாக இருந்து கொண்டு ஒரு சொஸைட்டியில் என்ன நடந்து என்று விசாரிக்க முடியாது. அதற்காக சட்டத்தில் என்ன செய்திருக்கிறோம் என்றால், சொஸைட்டிகள் செய்ய வேண்டிய சேவைகளில் நியாய மற்ற முறையில் ஏதாவது டிஸ்க்ரிமினேஷன் செய்தால், பாடுபாடு செய்ய தால், அப்போது ரிஜிஸ்டிரார் பரிசீலனை செய்யவேண்டும், அவர் பார்த்து கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் கொடுக்கவேண்டும் என்று போட்டிருக்கிறோம். ரிஜிஸ்டிராருடைய உத்தரவிற்கு மேல் சர்க்காருக்கு ரிவிஷன்

21st August 1961]

[Sri R. Venkataraman]

இருக்கிறது—அப்பீல் இருக்கிறது. ஆகவே ரிஜிஸ்டிரார் செய்வது தான் கடைசி என்பது ஒன்றும் இல்லை. அந்த அதிகாரம் கொடுத்திருப்பது சட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய சலுகைகள் கிடைப்பதற்கு ஒரு வழிவகையே அல்லாமல் வேறு ஒன்றும் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் அனந்தநாயகி அவர்கள் சொல்லும்போது இந்த வகையிலே அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விட்டார்களே என்று சொன்னார்கள். அவர் ஒரு வக்கீல். ஆகையால் அவருக்கு இந்த வாதத்தைச் சொன்னால் புரியும். இன்றைக்கு பீனல் கோட் இருக்கிறது. பீனல் கோடிலே பல டெபனிஷன்கள் இருக்கின்றன. இந்த பீனல் கோடை எழுதியவர் மெக்காலே என்பவர். பீனல் கோடிலே போட்டிருக்கிற விதத்தில் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய இங்க் பாட்டிலிலே போளுவைத் தோய்த்துவிட்டால் திருட்டு, காரில் போகும்போது பக்கத்தில் யார் பேரிலாவது மண் அடித்து விட்டால் அஸால்ட் என்று ஆகிவிடும் என்று அந்த பீனல் கோடிலேயே எழுதினார்கள். பீனல் கோடை அமுல் நடத்துவதிலே நாம் ஜட்ஜ் வைத்தோம். சரியான அஃபென்ஸ்தானு அல்லவா என்று கண்டுபிடிக்க ஜட்ஜ் வைத்தோம். அதே போல இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக ரிஜிஸ்ட்ராரை வைத்திருக்கிறோம். சப்டம் இயற்றி பரவலாக சேவை செய்யவேண்டுமென்று போட்டோம். எந்தவிதமான பாடுபாடும் செய்யக் கூடாது என்று போட்டோம். கச்சிப் பிரதிகச்சி கூடாது என்று போட்டோம். 'இதை யெல்லாம் யார் நிறைவேற்றுவது? எப்படி பீனல் கோடை நிறைவேற்ற ஜட்ஜ் வைத்தோமோ அந்த மாதிரி இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற ரிஜிஸ்டிரார் வைத்திருக்கிறோம். இதில் எந்த விதமான தவறும் கிடையாது. ரிஜிஸ்டிராருக்கு அதிகாரம் இல்லையென்றால் மெஜாரிட்டியை வைத்துக்கொண்டு தவறு செய்தால் அதைகைய தவறுகளுக்கு எந்தவிதமான நிவாரணமும் கிடைக்காமல் போய்விடும்.

இரண்டாவது இந்தச் சட்டத்திலே நாம் பல மாறுதல்களைச் செய்திருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் இது என்ன உயிரில்லாத பிணமாக வந்து விட்டதே என்று சொன்னார்கள். அவர் எழுதியுள்ள டிஸென்டிங் மினிட்ரைப் பார்த்தாலும் அவர் ஒரு கருத்தைத்தான் தெரிவித்திருக்கிறார். இதிலே, அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொன்னதை, சேர்த்தாக வேண்டும் என்று போட்டோம், அது உயிராகத் தெரியவில்லை அவருக்கு. டிஸ்க்ரிமினேட் செய்து சர்விலஸ் கிடைக்காமலிருந்தால் அவர்களுக்கும் வாங்கிக்கொடுக்க வழி செய்தோம், அது கூட அவருக்கு உயிராகத் தோன்றவில்லை. இன்னும் பல விதமாக சொஸைட்டிகளில் என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்று செய்தோம், இதெல்லாம் உயிராகத் தோன்றவில்லை. ஏன் சொஸைட்டியில் டைரக்டராக இருப்பது தான் உயிர் என்று நினைத்தார்கள் என்று புரியவில்லை. இது எல்லாம் சேர்ந்துதான் உயிர். மசோதா கொண்டு வந்தபோது பல பாகங்களைக் கொண்டு வந்து மக்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய உதவிகளெல்லாம் கிடைக்க வழி செய்து புத்தியிர் அளிப்பது இந்த மசோதா என்று சொன்னேன். இதிலே ஒன்றுதான் குறைந்தது. ஒன்று குறைந்தது என்பதற்காக உயிர் இல்லை என்று சொல்லுவது பொருந்தாது. இது உயிருள்ள சட்டமாகத்தான் இருக்கிறது. விறுவிறப்பு கொஞ்சம் ஜாஸ்தியாகக்கூட இருக்கிறது என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். இந்த விதமாக மசோதா இருக்கிறது. இரண்டாவது, சட்ட சபையில் சொன்னதை மாற்றி விட்டேன் என்று சொன்னார்கள். மசோதாவை சட்ட சபையில் கொண்டு வந்தபோது நடந்த நடவடிக்கைக்குறிப்புகளிலிருந்து படிக்கிறேன்—அப்போது இண்ட்டில் ஒன்றுதான் செய்கிறேன் என்று சொன்னேன். இண்ட்டியூஸ் செய்யும்போதே இது தான் சொன்னேன் :—

“இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய மற்றொரு குறைபாடு என்னவென்றால் ஏதோ ஒரு சிலர்தான் நிர்வாகப் பொறுப்பில் எப்போதும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். புதிதாக வருகிறவர்களுக்கு இடம் கிடைப்பதில்லை என்ற கிணறு புகார்களும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.”

[Sri R. Venkataraman] [21st August 1961]

என்று இதைப்பற்றி விவரித்து விட்டு—

“ஆனால் இது தான் சர்க்காருடைய முடிவுகள் என்று எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம். இதைப் பற்றி செலக்ஞ் கமிட்டியில் எந்த விதமான முறையில், ஆனால் சர்க்காருடைய நோக்கத்திற்கு எதிரிடையாக இல்லாமல், மாற்றி அமைக்க வேண்டுமோ, அவ்விதமாக ஆராய்ந்து மாற்றி அமைத்தால் அதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யத் தயாராக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் இதனுடைய அடிப்படை என்னவென்றால், ஒருவர் எல்லா சொஸைடிகளிலும் இருந்துகொண்டு, வேறு பலருக்கு வாய்ப்பளிக்காத முறையில் இருந்துகொண்டிருக்கக்கூடாது என்கின்ற நோக்கத்தான். இதில் ஏதாவது மாறுதல் செய்யவேண்டும் என்றால், அதை ஆய்வுக் குழுவில் ஆராய்ந்து மாற்றி அமைத்தால் அதை சர்க்கார் கவனிக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.” என்று தான் சொன்னேன்.

அப்பறம் விவாதத்திற்கு பதிலளிக்கும்போதுகூட கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் கொஞ்சம் இளகி விட்டார்களே என்று சொன்னார்கள். அப்போது கூட இதைத் தான் திருப்பிச் சொன்னேன் :—

“கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் ஒருவர் எத்தனை சொஸைட்டிகளில் இருக்கலாம் என்பது சில அங்கத்தினர்களுக்கு சற்று கோபம் உண்டாக்கிவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். நான் ஆரம்பத்திலே கூடச் சொன்னேன். இப்படி தான் இருக்க வேண்டும் என்று இறுதியாகச் சொல்லவில்லை. எந்த அளவுக்கு பரவலாக மற்றவர்களும் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் சேர்ந்துகொள்ள கூடிய நல்ல சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டுமோ அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று. திறமைசாலிகள் அவர்களே இருக்கவேண்டும், மற்றவர்கள் இருக்கக் கூடாது என்றிருந்தால், மாறுதல் அளிக்கும் அளவுக்கு பரவல் அடையாது என்று பயம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. ஆகவே தான் இப்படிச் செய்ய முற்பட்டோம். அதனால் யாரும், தங்கனையோ, மற்றவர்கனையோ விலக்கிவிட்டார்கள் என்று நினைக்கத்தேவையில்லை, எல்லோருடைய கருத்தும் எப்படி இருக்கிறதோ அப்படிச் செய்யலாம் . . .”

இப்படி பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது தான் கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் “நெள யூ ஆர் ஈஸ்டிங்” என்று சொன்னார். தொடர்ந்து பேசும்போது நான் கொன்னது :—

“அதே பேச்சுத்தான் ஆரம்பத்திலும் சொன்னேன்—28-வது செக்ஷனைப் பற்றிச் சொல்லும்போது சொன்னேன். இது சர்க்கார் இறுதி முடிவு என்று சொல்லவில்லை. எல்லோரோடும் கலந்தாலோசித்து செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னேன். அடிப்படையாக ஒருவரோ, அல்லது ஒரு கூட்டமோ எப்போதும் இயக்கத்தை தாங்களே தங்கள் கையில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இருப்பதை மாற்ற வேண்டும் என்பது சர்க்கார் கொள்கை என்றேன். இப்பவும் இதைத் தான் சொல்லுகிறேன் . . .”

அப்படித்தான் சொன்னேன். ஆகையால் கொண்டு வந்ததை மாற்றி விட்டேன் என்று சொல்லுவது பொருத்தம் ஆகாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகையால் என்ன அபிப்பிராயம் இருக்கிறது என்று பார்த்து அதற்குத் தகுந்தபடி முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஏதோ கொண்டுவந்ததை மாற்றி விட்டதாகச் சொல்லுவது சரியாகாது. பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கின்ற அம்சங்கள் எல்லாம் நீண்ட விவாதத்திற்குப் பின்புதான் செய்யப்பட்டது. ஒரு செலக்ஞ் கமிட்டி ஒரு வருஷம் பூரா உட்கார்ந்து சட்டத்தை செய்தது என்றால் அது இந்தச் சட்டத்தான். நாம் சென்ற வருஷ ஆரம்பத்திலிருந்து தொடர்ந்து அவ்வப்போது சட்டத்தின் ஷரத்துக்களை நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்து, சட்டத்தில் எழுதவதில் ஏதாவது தவறு இருந்தால் அவை களையும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு சப்-கமிட்டி போட்டு இந்தச்சட்டத்தைச் செய்திருக்கிறோம்.

21st August 1961] [Sri R. Venkataraman]

கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் 6 வருஷத்திற்குப் பின்னால் ரிட்டையர் ஆகவேண்டும் என்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். 6 வருஷத்திற்குள் எவ்வளவு மாறுதல்கள் ஏற்படப் போகின்றனவோ. 6 வருஷங்களுக்குப் பின் ஏற்படவேண்டுமென்பதற்கு நாம் இப்போது கவலைப்பட வேண்டிய தில்லை. அப்போது இருக்கின்ற சட்டசபை அதைப்பார்த்து கொள்ளும். 6 வருஷத்திற்குப் பின்பாவது மாற்றம் வரவேண்டுமென்று திருத்தத்தைக் கொடுப்பது இப்போது செய்யவேண்டியது அவசியம் இல்லை என்று தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மசோதாவை எல்லோரும் வரவேற்றுப் பேசியதற்காக எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள் “இந்தத் திருத்தத்தை அமைச்சர் எலெக்ஷனுக்குப் பிறகாவது கொண்டு வந்து மாற்ற வேண்டும்” என்று. எலெக்ஷன் நடந்து, அந்த எலெக்ஷனில் நாங்களே மறுபடியும் பதவிக்கு வந்து, இதை மாற்றவேண்டும் என்று அவர்கள் கூறிய வாழ்த்திற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். (சிரிப்பு.)

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Madras Co-operative Societies Bill, 1961, (L.A. Bill No. 22 of 1961) as amended by the Select Committee be taken into consideration.”

The motion was put and carried.

DEPUTY SPEAKER: Amendments have not been circulated. So clause by clause consideration will be taken up to-morrow.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

Nil.

B.—Reports, Notifications and other papers.

176. Twelfth Report of the Committee on Estimates (Second Assembly) on Fisheries Department.